

REFERAT FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET
8. JUNI 2004

Fiskeridirektoratet Biblioteket
FISKDIR Mag REF
Reguleringsrådet Referat fra møte i
2004 Dato 8 Juni

H04003888

2004-09-27

FORKLARING AV FORKORTELSER

ICES:	The International Council For The Exploration Of The Seas (Det internasjonale råd for havforskning)
ACFM:	The Advisory Committee On Fishery Management (ICES' rådgivende komité for fiskerireguleringer)
NAFO:	Northwest Atlantic Fisheries Organization (Den nordvestatlantiske fiskeriorganisasjon)
NEAFC:	North East Atlantic Fisheries Commission (Den nordøstatlantiske fiskeriorganisasjon)
CPUE:	Catch per unit effort (Fangst pr enhet)
TAC:	Total allowable catch (Total fangstkvote)
MBAL:	Minimum biological acceptable level (Laveste biologisk aksepterte nivå. Laveste nivå på gytebestanden som erfaringsmessig har gitt god rekruttering).
FMSY:	Maksimum vedvarende fiskedødelighet
SSB:	Spawning stock biomass (Gytebestand)
B_{pa} :	En føre-var-grense for gytebestanden
B_{lim} :	Den laveste gytebestand som antas å gi rimelig god rekruttering.
F:	Fiskedødelighet F_{93} = fiskedødelighet i 1993
F_{max} :	Fiskedødelighet som gir maksimalt utbytte pr rekrutt.
F_{med} :	Fiskedødelighet som gir balanse mellom det som tas ut av bestanden og det som tilføres ved rekruttering.
F_{low} :	Fiskedødelighet som i 9 av ti tilfeller vil gi en økning i bestanden.
F_{lim} :	Fiskedødelighet som i det lange løp gir en gytebestand lik B_{lim}
F_{pa} :	En føre-var-grense for fiskedødelighet

MØTE I REGULERINGSRÅDET 8. JUNI 2004

Møtet ble avholdt i Fiskeridirektoratet, Bergen, og varte fra kl. 10.00 til kl. 16.30.

Sak 7/2004 ble ikke behandlet i møtet av tidsmessige årsaker.

Følgende av Reguleringsrådets medlemmer møtte:

Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet		
Thor Wold, Norges Fiskarlag		
Tor Østervold, Norges Fiskarlag	(vara)	forlot møtet kl. 1345
Jan Birger Jørgensen, Norges Fiskarlag	(settevara)	forlot møtet kl. 1500
Arnljot Haugen, Norges Fiskarlag	(vara)	
Jakob M. Jakobsen, Norges Fiskarlag		
Arne Helge Kristoffersen, Norges Kystfiskarlag		
Kjell Olaf Larsen, FHL		forlot møtet kl. 1530
Gunnar Domstein, FHL		forlot møtet kl. 1330
Hans Johan Dahl, NNN		forlot møtet kl. 1530
Inge Arne Eriksen, Sametinget		

Norsk Sjømannsforbund var ikke representert i møtet.

Medlem Sigvald Berntsen og hans vararepresentant Gudmund Mikkelsen fra Norges Fiskarlag hadde meldt forfall til møtet. Norges Fiskarlag ba om at Jan Birger Jørgensen ble oppnevnt. Dette ble godkjent i møtet av Kirsti Henriksen, Fiskeridepartementet.

Som faglige rådgivere møtte:

Kjell Nedreaas, Havforskningsinstituttet
Reidar Toresen, Havforskningsinstituttet
Asgeir Aglen, Havforskningsinstituttet
Ole Arve Misund, Havforskningsinstituttet
Jens Chr. Holst, Havforskningsinstituttet
Ingolf Røttingen, Havforskningsinstituttet
Jan Sundet, Havforskningsinstituttet
Roald Oen, Norges Sildesalgslag
Charles Ingebrigtsen, Norges Råfisklag

Som observatører møtte:

Kirsti Henriksen, Fiskeridepartementet
Kyrre Dale, Fiskeridepartementet
Harald Østensjø, Sør-Norges Trålerlag
Knut A Hustad, Kystvakten
Christen A. Mordal, FHL
Alf Pettersen, Norges Naturvernforbund

Som sekretærer møtte Anne Marie Abotnes og Arne Fjellstad, Fiskeridirektoratet

Dessuten møtte:

Olav Lekve, Fiskeridirektoratet
Randi Sletten, Fiskeridirektoratet
Anne Kjos Veim, Fiskeridirektoratet
Finn Hov, Fiskeridirektoratet
Karl Petter Haugen, Fiskeridirektoratet
Aksel Eikemo, Fiskeridirektoratet
Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet
Eilif Sund, Fiskeridirektoratet
Hans Haddal, Fiskeridirektoratet
Paul Oma, Fiskeridirektoratet
Terje Halsteinsen, Fiskeridirektoratet
Trond Ottemo, Fiskeridirektoratet
Tove Aasheim, Fiskeridirektoratet

Peter Gullestad begynte møtet med å vise til saklisten og spurte om det var noen merknader til denne og innkallingen til møtet. Det var ingen merknader. Det var heller ingen som hadde saker de ville ta opp under sak 8, Eventuelt.

Gullestad benyttet deretter anledningen til å presentere for Rådet den nye direktøren for Havforskningsinstituttet, Tore Nepstad, som var tilstede i møtet innledningsvis, sammen med sin ledergruppe.

Sak 1/2004 Sjøtunger – ble behandlet utenom møte i mars 2004.

Møtet begynte derfor med Sak 2, Orientering fra Havforskningsinstituttet vedrørende siste møte i ACFM.

Sak 2/2004

Orientering fra Havforskningsinstituttet
vedrørende siste møte i ACFM

SAK 2/2004

ORIENTERING FRA HAVFORSKNINGSINSTITUTTET VEDRØRENDE SISTE MØTE I ACFM

Peter Gullestad viste til utdelte skriftlig orientering fra Havforskningsinstituttet (se vedlegg)

Gullestad viste videre til at det hadde vært en egen komité i ICES som hadde sett på begrepsbruken i ACFM tilrådingene, og han mente at begrepsbruken nå var mye bedre.

Åsmund Bjordal var også positiv til et mer nyansert begrepsapparat som også skal være mer forståelig. Havforskningsinstituttet trenger likevel tilbakemeldinger fra markedet.

Norsk- arktisk torsk:

Kjell Olav Larsen mente at en beregnet fiskedødlighet på 0,40 var noe høy.

Reidar Toresen viste til at det var vanskelig å treffe akkurat, men kunne være enig i at dødligheten var beregnet noe høy.

Gunnar Domstein viste til at det var viktig å kunne markedsføre en bestand som lå innenfor sikre grenser.

Peter Gullestad viste til at ACFM hadde gjennomgått den Norsk-Russiske beslutningsregelen på torsk, og den var vurdert til å være innenfor "føre var" tilnærmingen. Beslutningsstrategien må imidlertid utfylles dersom gytebestanden skulle falle under Bpa.

Han la ellers til grunn at bestandssituasjonen for torsk var rimelig bra.

Norsk-artisk hyse:

Reidar Toresen viste til at nytt assesement gir dårligere årsklasser enn vurderingen for 2004. Positiv utvikling for denne bestanden, men likevel en laver kvoteanbefaling for 2005 enn for 2004.

Norsk-artisk sei:

Reidar Toresen viste til at denne bestanden var i en meget god forfatning. Endret beskatningsmønster må imidlertid manifestere seg i fangstene før en vil foreta en ny vurdering av "føre-var" fiskedødlighetene på 0,26.

Norsk kysttorsk:

Peter Gullestad viste til at situasjonen var dårlig for norsk kysttorsk.

Arne Helge Kristoffersen viste til at 70% av torskefangstene innenfor 12 mils grensen ved Røst bestod av kysttorsk.

Reidar Toresen viste til at det var store variasjoner langs kysten når det gjelder kysttorsk bestandene. ACFM gir en totalvurdering, så det vil være en stor utfordring for forvaltningen hvordan dette skal forvaltes.

Asgeir Aglen viste til at kysttorsk toktet ble gjennomført sent på høsten. Havforskningsinstituttet erkjenner ellers at salgsstatistikken for kysttorsk kan være upresis, og påpekte at dårlig skreiinnsig i Vestfjorden kan gi stor andel kysttorsk i fangstene i forbindelse med Lofotfiske. Han viste videre til at gyting og larvedrift ennå var et mysterium når det gjelder kysttorsk.

Inge Arne Eriksen opplevde at det var lite torsk i fjordene, og mente at Havforskningsinstituttet måtte få ressurser til å intensivere forskningen når det gjelder kysttorsk.

Peter Gullestad viste til at vi måtte få i gang et arbeid som skulle lede frem til reguleringsregime for kysttorsk fra 1. januar 2005. Prosessen måtte imidlertid avklares med Fiskeridepartementet.

Inge Arne Eriksen sa at Sametinget hadde interesse av å være med i en slik prosess.

Nordssjøsild:

Reidar Toresen viste til forvaltningsavtalen fra 1998, som har medvirket til at vi har fått en bestand i god utvikling. Han fremhevet nordsjøsilde som en bestand som var forvaltet på en god måte – gir en god bestandsutvikling.

Roald Oen lurte på om ikke det var rom for et enda høyere uttak av nordsjøsild.

Reidar Toresen mente det var mulig å gå høyere, men at en slik tilnærming ikke trengte å være den mest fornuftige på lang sikt.

Norsk vårgytende sild:

Reidar Toresen viste til at 2002- klassen ser ut til å være bra.

Gunnar Domstein spurte om det kunne forventes en redusert størrelse på silde i år.

Jens Kristian Holst sa at det er usikkert om ungsilda som nå har overvintret ute i havet vil trekke inn å overvintre i fjordene slik som silde før de.

Tor Østervold lurte på om ikke de gode utsiktene ville kunne medføre økt kvote til Norge, f.eks en beskatning på 0,15.

Peter Gullestad viste til at en beskatning på 0,125 er beregnet til å være den langsiktige optimale dødlighet. Den andre siden av dette er politisk i forhold til hva de andre har gjort, samt kvoteanbefalingen på 825.000 tonn.

Kolmule:

Roald Oen bemerket at det kan synes som om en her fikk kunnskap om rekruttering og bestandsutvikling i ettertid og ikke kunnskap i forkant av anbefalingene. Han viste til at det har vært flere 0-anbefalinger i dette fisket, men at en har hatt en god rekruttering til tross for stort fiske.

Reidar Torensen viste til at havforskerne ønsker seg et bedre grunnlag å gi anbefalinger på, men når vi ikke har denne kunnskapen må vi ha en "føre var" holdning. Han viste ellers til at en har god oversikt over den relative styrken mellom årsklassene i ettertid. Han viste ellers til at store deler av fangstene når tas i Norskehavet og på yngre årsklasser.

Uer:

Peter Gullestad viste til at det var stor forskjell på snabeluer og vanlig uer, og at det her lå store forvaltningsmessige utfordringer foran oss.

Lange/blålange/brosme:

Kjell Nedreaas viste til at blålangebestanden var lengt nede. Noe blålange i islandske og færøyske farvann, men at det er usikkert om disse kan sees i sammenheng med norske bestander.

Peter Gullestad viste til at det var lite forskning på disse bestandene, og konkluderte med at vi ikke er gode på nr. 2 bestander.

Når det gjelder forskning er det et spørsmål om kostnad og kapasitet

Når det gjelder forvaltning er det et spørsmål om kostnad og kompliserte internasjonale avgrensningsspørsmål.

Etter hvert som en får på plass forvaltningsmodeller for hovedbestandene, må vi imidlertid i større grad enn nå ta stilling til nr. 2 bestandene.

Lodde:

Det ble her vist til 0-anbefalingen, og videre opplyst at det pågikk tokt på Island.

ICES' anbefalinger for 2005

Pressemelding 07.06.2004:

Positiv utvikling for flere bestander

Den rådgivende komité (ACFM) i Det internasjonale råd for havforskning (ICES) har nå gitt anbefalinger for fiske på flere viktige bestander for 2005. Bestandsutviklingen er positiv for flere av de viktigste fiskebestandene; som norsk-arktisk torsk, hyse, sei, kolmule og sild. Et langsiktig forvaltningsregime ligger til grunn for flere av disse bestandene som nå er i god forfatning. ICES betegner derimot situasjonen for norsk kystorsk som meget dårlig. Selv om bestandsnivået er bedre for flere bestander, ligger høstningsnivået alt for høyt. Dette gjelder særlig kolmule, men også til en viss grad torsk og hyse.

- I tråd med vedtatt forvaltningsregel tilrår ICES en fangst for norsk-arktisk torsk på 485 000 tonn.
- Bestanden av norsk kystorsk er klassifisert til å ha redusert reproduksjonsevne, og at den ikke høstes bærekraftig. ICES tilrår derfor ingen fangst på kystorsk i 2005.
- For norsk-arktisk hyse anbefales en kvote på inntil 106 000 tonn.
- For norsk-arktisk sei anbefales en fangst på inntil 215 000 tonn.
- ICES anbefaler også at beskatningsgraden på kolmule reduseres kraftig, og at fangstene skal være inntil 1 075 000 tonn for neste år.
- For norsk vårgytende sild tilrås det at fisket forvaltes i tråd med gjeldende forvaltningsplan, som betyr en kvote på inntil 884 000 tonn i 2005.
- Bestanden av nordsjøsild er i positiv utvikling. I tråd med gjeldende forvaltningsplan anbefaler ICES en fangst på 500 000 tonn voksen sild.
- For snabeluer tilrår ICES en fortsettelse av reguleringene som gjelder for 2004, dvs. ikke noe direkte trålfiske, stenging av områder og lave tillatte bifangst-rater.
- For vanlig uer tilrår ICES mye strengere reguleringer enn de som nå gjelder på grunn av fortsatt nedgang i gytebestand og rekruttering.
- For blåkveite anbefaler ICES at fangstene ikke må overstige 13 000 tonn i 2005 for å ha fortsatt vekst i bestanden.
- For brosme anbefaler ICES at innsatsen i fisket blir redusert med 30 prosent i forhold til 1998-innsatsen.
- For lange anbefaler ICES at fiskeinnsatsen må reduseres med 30 prosent i forhold til 1998-innsatsen.
- For blålange anbefaler ICES ikke noe direkte fiske.
- For lodde ved Island og Jan Mayen anbefales ingen fangst.
- I forbindelse med årets offentliggjøring av råd har også ICES vedtatt å bruke nye begrep for å beskrive tilstanden og høstingsnivåene til bestandene.

Norsk-arktisk torsk

ICES klassifiserer bestanden til å ha god reproduksjonsevne, men at det er risiko for at den ikke høstes bærekraftig. Gytebestandens størrelse er over føre-var-grensen. Fiskedødeligheten i perioden 1997-2000 var blant de høyeste i tidsserien. Toktene indikerer svake 2001- og 2003-årsklasser og en gjennomsnittlig 2002-årsklasse.

Den norsk-russiske fiskerikommisjonen tok høsten 2003 i bruk en ny forvaltningsregel for norsk-arktisk torsk og hyse. ICES har testet forvaltningsregelen ved simuleringer basert på torskens populasjonsdynamikk. Konklusjonen fra disse simuleringene er at regelen er i samsvar med føre var prinsippet dersom man også blir enig om trygge tiltak for gjenoppbygging av bestanden når beregnet gytebestand kommer under føre-var grensen. Effekter av overskridelse av avtalte kvoter er ikke direkte undersøkt i simuleringene. Forvaltningsregelen kan imidlertid være for optimistisk i en situasjon med store urapporterte landinger, slik det har forekommet i det siste.

Vedtatt forvaltningsregel tilsier en fangst på 485 000 tonn i 2005 for norsk-arktisk torsk. En slik fangst ventes å gi uendret bestandsstørrelse i 2006 sammenliknet med 2004.

Norsk-arktisk hyse

Hysebestanden har god reproduksjonsevne, men det er en risiko for at den ikke høstes bærekraftig. Beregnet fiskedødelighet for 2003 tilsvarer føre-var grensen.

Den norsk-russiske fiskerikommisjonen har blitt enige om en høstingsstrategi med et jevnere uttak basert på et 3-års gjennomsnitt, men en slik regel er ikke evaluert for hyse. Hysebestanden har sporadisk sterke årsklasser som kan føre til store variasjoner i gytebestandsnivået.

ICES anbefaler at fiskedødeligheten blir redusert til under føre-var-grensen som tilsvarer at fangstene i 2005 blir lavere enn 106 000 tonn.

Norsk-arktisk sei

Bestanden av norsk-arktisk sei er klassifisert til å ha god reproduksjonsevne og at den høstes bærekraftig. ICES anbefaler en kvote for sei mindre enn 215 000 tonn for 2005.

Norsk kysttorsk

Bestanden av norsk kysttorsk, som hører hjemme på kysten fra Stad til Finnmark, har avtatt sammenhengende siden 1994. Fangstene økte fra 1991 til 1997, for så å avta noe frem til og med 2001. I 2002 økte fangsten betraktelig, men gikk noe ned i 2003.

Det er ikke etablert referansepunkt for bestanden av norsk kysttorsk. Bestandens tilstand kan derfor ikke evalueres i henhold til disse, men rekrutteringen forverres åpenbart ved gytebestander under om lag 100 000 tonn. ICES klassifiserer derfor bestanden til å ha redusert reproduksjonsevne, og at den ikke høstes bærekraftig.

ICES anbefaler at ingen fangst bør tas fra denne bestanden i 2005. Det er en forutsetning for gjenåpning av fisket av norsk kysttorsk at det settes i verk en gjenoppbyggingsplan. For å unngå noe som helst fangst av norsk kysttorsk anbefales det å sette restriksjoner på de fiskerier hvor norsk kysttorsk og norsk-arktisk torsk blir fisket i blanding.

Kolmule

ICES klassifiserer kolmulebestanden til ha god reproduksjonsevne, men at den ikke høstes bærekraftig. Beregningene av gytebestanden og høstingsnivået er upresise. Gytebestanden er over føre-var-nivået. Det er likevel sannsynlig at dagens beskatningsnivå ikke er bærekraftig i det lange løp. Totalfangsten i 2003 var 2,3 mill tonn. Det er bare en uvanlig god rekruttering siden 1995 som har gjort at bestanden har tålt høstning på et nivå som normalt ikke ville være bærekraftig.

Det høye beskatningsnivået gjør at fisket i stor grad er basert på noen få årsklasser. Dette gjør at prognoser og estimater av gytebestanden og høstingsnivået er upresise. Usikkerheten forsterkes av at man har begrenset mulighet til å måle styrken til rekrutterende årsklasser. ICES anbefaler at fangstene skal være mindre enn 1 075 000 t i 2005.

Norsk vårgytende sild

ICES klassifiserer bestanden til å ha god reproduksjonsevne og at den høstes bærekraftig. Den har utviklet seg i tråd med tidligere prognoser. Gytebestanden i 2004 er estimert til like under 7 millioner tonn, men vil minke til 6,3 millioner tonn i 2005 dersom den beskattes i henhold til forvaltningsplan i 2004. Dette skyldes at årsklassene 1998 og 1999 nå er ferdig rekruttert, og at de rekrutterende årsklassene 2000 og 2001 er svakere. 2002 årsklassen er relativt sterk.

De fem kyststatene; EU, Norge, Russland, Island og Færøylene, som forvalter denne bestanden i felleskap, ble i 1999 enige om en langsiktig forvaltningsstrategi. Det ble ikke oppnådd felles enighet for 2004 om totalkvote og fordeling av denne. ICES anbefaler at fisket bør forvaltes i henhold til den avtalt forvaltningsplan som innebærer en kvote på 884 000 tonn i 2005.

Sild i Nordsjøen

Bestanden av Nordsjø-sild er klassifisert til å ha god reproduksjonsevne, og den høstes bærekraftig. Gytebestanden ventes å øke til 2 millioner tonn i 2004. Både 1998- og 2000 årsklassene er sterke, mens 2002- og 2003-årsklassene er vurdert å være blant de svakeste i tidsserien. En må derfor regne med en nedgang i gytebestanden når disse rekrutterer til fisket i perioden 2005-2007.

EU og Norge har siden 1998 hatt en forvaltningsavtale for denne bestanden. Det anbefales at fisket forvaltes i henhold til avtalt plan som tilsvarer en fangst på omlag 500 000 tonn voksen sild i 2005.

Norsk-arktisk blåkveite

Situasjonen for blåkveite-bestanden er usikker. Beregningene viser at dagens totalbestand og gytebestand er lav sett i forhold til tidligere i historien, men det har vært en moderat vekst i senere år. Siden bestandsvurderingen fortsatt er usikker, vil en reduksjon i fiskedødeligheten være ønskelig for å sikre videre vekst. Ytterligere tiltak for å begrense fangstene, slik som utvidet kvoteregulering, stengning av områder og strengere bifangstgrenser bør innføres. ICES anbefaler at fangstene ikke må overstige 13 000 tonn i 2005 for å ha fortsatt vekst i bestanden.

Snabeluer

ICES klassifiserer bestanden av snabeluer til å ha redusert reproduksjonsevne. Bestanden har hatt sviktende rekruttering siden 1991. Ut fra de opplysninger man har om gytebestand og årsklasser på 1990-tallet, vil bestanden av snabeluer ikke kunne opprettholde et direkte fiskeri på mange år. For å hindre at bestanden skal bli enda mindre, tilrå ICES at reguleringene for å verne snabeluer mot å bli tatt som bifangst i andre fiskerier opprettholdes.

Vanlig uer

ICES klassifiserer bestanden av vanlig uer til å ha redusert reproduksjonsevne. Bestanden har vist rekrutteringssvikt siden 1996. Toktresultat og fangstrater indikerer at bestanden er nært et historisk

lavmål. Årsklassene det siste tiåret har vært svært svake og blir stadig mindre. Lave forekomster av yngel og ungfisk er blitt etterfulgt av reduserte fiskbare forekomster. Til sammen tyder dette på en svært urovekkende bestandsnedgang. ICES tilrår ytterligere strengere vernetiltak reguleringer enn de som nå gjelder, på grunn av fortsatt nedgang i gytebestand og rekruttering.

Brosme

For brosmen er reproduksjonsevnen usikker. ICES anbefaler at fiskeinnsatsen må reduseres med 30 prosent i forhold til 1998 innsatsen.

Lange

For lange er reproduksjonsevnen usikker. ICES anbefaler at fiskeinnsatsen må reduseres med 30 prosent i forhold til 1998 innsatsen.

Blålange

ICES klassifiserer bestanden av blålange til å ha redusert reproduksjonsevne. Det anbefales at det ikke blir fisket direkte etter blålange, og at tekniske reguleringer blir innført for å minske fangsten av denne arten i blandingsfiskerier.

Lodde ved Island og Jan Mayen

Ved de akustiske målingene etter lodde ved Island og Jan Mayen har man ikke funnet de mengdene av aktuelle årsklasser som tilsier at man kan høste av bestanden. Anbefalingen er derfor at det ikke fiskes lodde.

Kontaktpersoner:

Reidar Toresen (ACFM): 55 23 84 20 / 91123090 – reidar.toresen@imr.no
Åsmund Bjordal forskningsdirektør: 55 23 86 90 / 90 69 67 01 - asmund.bjordal@imr.no
Ole Arve Misund forskningsdirektør: 55 23 84 97 / 91174186 – ole.misund@imr.no
Harald Gjøsaeter forskningsleder: 55 23 84 17 - harald.gjoesaeter@imr.no
Jo Høyer, informasjonssjef: 55 23 85 21 / 95 11 92 16 - 55 32 27 13 - jo.hoyer@imr.no

Bestandsark

- Brisling
- Nordsjøsil
- Kysttorsk
- Lange-brosme
- Norsk-arktisk blåveite
- Norsk-arktisk hyse
- Norsk-arktisk sei
- Norsk-arktisk torsk
- Norsk vårgytende sil
- Uer
- Kolmule

Nye begreper for å beskrive tilstand og høstningsnivå av fiskebestander

Brisling

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2004:

Status

Tilgjengelig informasjon gir ikke grunnlag for å evaluere trend i gytebiomasse og fiskedødelighet og bestandens status er klassifisert som ukjent. Det er indikasjoner fra tokt i februar 2004 at en god 2003-årsklasse er på vei inn i fisket i inneværende år. Til tross for begrensinger i bestandsberegningene, er det indikasjoner på at bestanden er i god stand.

Bestanden av brisling består av få årsklasser og 1-år gammel fisk dominerer i fangstene. Dette gjør at nåværende system for kvotefastsettelse, med prognoser to år frem i tid, er lite hensiktsmessig for en kortlevd art som brisling hvor fisket i stor grad avhenger av innkommende årsklasse. Et system med revidering av fastsatte kvoter midtveis i året når estimater over innkommende rekruttering foreligger, bør vurderes..

Kriterier for rådgivningen

Det finnes ingen eksplisitt forvaltningsplan for denne bestanden og det er ingen referansepunkter (føre-var) som danner grunnlag for rådgivning. Brislingfisket i Nordsjøen har i flere år hatt restriksjoner på bifangst av sild for å beskytte ungsilda og sikre gjenoppbygging av bestanden av høstgytende sild. Siden 1998 har imidlertid ikke bifangst av sild vært en begrensende faktor i brislingfisket.

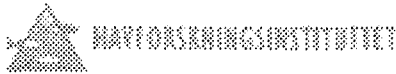
Forvaltningsråd

Det er satt en kvote for 2004 på mindre enn 257 000 tonn. Det er antatt at dette vil sikre at gytebiomassen holder seg nær eller over et historisk gjennomsnitt. Ut fra et historiske forhold mellom tokt-og fangstdata, vil forventet fangst i 2004 være 171 000 tonn.

Nøkkeltall

Ikke gitt

~ tilbake

Nordsjøsild

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2004:

Status

Bestanden er klassifisert til å ha god reproduksjonsevne, og den høstes bærekraftig. Gytebestanden i 2003 er beregnet til å være 1,74 millioner tonn i 2003 og ventes å øke til 2 millioner tonn i 2004. Dette er over Bpa på 1,3 millioner tonn. Både 1998- og 2000 årsklassene er sterke i alle toktdata, mens 2002-årsklassen og den innkommende 2003-årsklassen er vurdert å være blant de svakeste i tidsserien. En må derfor regne med en nedgang i gytebestanden når disse rekrutterer til fisket i perioden 2005-2007.

Kriterier for rådgivningen

EU og Norge har siden 1998 hatt en forvaltningsavtale for denne bestanden. Avtalen setter grenser for maksimal fiskedødelighet (F), 0,25 for voksen sild og 0,12 for ung sild, når gytebestanden er over føre-var-grensen (Bpa) på 1,3 millioner tonn. Kommer gytebestanden under dette nivået, vil det iverksettes tiltak for å sikre at gytebestanden så raskt som mulig kommer opp på et trygt nivå.

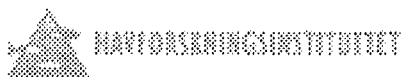
Forvaltningsråd

ICES har vurdert gjeldene forvaltningsplan til fortsatt å være forenlig med føre-var-prinsippet og høyt langtids utbytte. Det anbefales at fisket forvaltes i henhold til avtalt plan, og det er gitt ulike valgmuligheter for fangstnivå og fangstfordeling mellom flåter. Dette tilsvarer en fangst på omlag 500 000 tonn i 2005. Ved forvaltningen av høstgytende nordsjøsild blir det anbefalt å ta hensyn til bestanden av baltiske vårgytere som blander seg med nordsjøsilda i Skagerrak.

Nøkkeltall- forutsetninger for prognosen:

Kritisk gytebestandsnivå (Blim) = 800 000 tonn
Føre-var gytebestandsnivå (Bpa) = 1,3 mill. tonn
Føre-var fiskedødelighetsnivå (Fpa) $F(2-6) = 0,25$ og $F(0-1) = 0,12$
Ventet fiskedødelighet i 2004: $F(2-6) = 0,24$
Ventet fiskedødelighet i 2004: $F(0-1) = 0,04$
Ventet gytebestand i 2004: 1,74 mill tonn
TAC for 2004 er 460 000 tonn, hvorav 133 400 t til Norge. I tillegg er det en øvre grense for bifangst på 38 000 tonn for EU's industritrålfiske.

~ tilbake

Kysttorsk

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2004

Status

Bestanden har avtatt kontinuerlig fra 1994. Fiskedødeligheten økte fra 1991 til 1999, gikk noe ned til og med 2001, for så å øke i 2002 og 2003. Dette har ført til en ytterligere reduksjon av en allerede historisk lav gytebestand, som i 2004 var den laveste observerte i tidsserien og under halvparten av det den var i 2002. Rekrutteringen de seneste årene har avtatt raskt, og er på et faretruende lavt nivå. Fangstene økte fra 1991 til 1997, for så å avta noe frem til og med 2001. I 2002 økte fangsten betraktelig, men gikk noe ned i 2003.

Det er ikke etablert referansepunkter for norsk kysttorsk. Bestandens tilstand kan derfor ikke evalueres i henhold til disse, men rekrutteringen forverres åpenbart ved gytebestander under om lag 100 000 tonn. Gytebestanden er beregnet til 31 000 tonn i 2004 og kommer til å bli ytterligere redusert til 2005. Dagens fiskedødelighet er altfor høy. ICES klassifiserer derfor bestanden til å ha redusert reproduksjonsevne, og at den ikke høstes bærekraftig.

Forvaltningsråd

ICES anbefalte allerede i 2000 at fangstene burde reduseres for 2001. Anbefalte kvoteråd fra ICES har siden vært lavere og lavere. I 2004 anbefalte ICES ingen fangst. Bestanden har avtatt videre, slik at rådet om å gjenoppbygge bestanden på kort sikt fortsatt gjelder. Gytebestanden i 2006 kan ikke bygges opp til det den var i 2003 selv om fisket stoppes i 2005. Derfor anbefaler ICES at ingen fangst bør tas fra denne bestanden i 2005, og at en gjenoppbyggingsplan utarbeides og implementeres som en forutsetning for gjenåpning av fisket.

Gjenoppbyggingsplanen bør inkludere overvåking av bestandens utvikling, klare spesifiserte gjenåpningskriterier, samt overvåking av fisket når det gjenåpnes. For å unngå noe som helst fangst av norsk kysttorsk anbefaler ICES at det settes restriksjoner på de fiskerier hvor norsk kysttorsk og norsk-arktisk torsk blir fisket i blanding.

Nøkkeltall - forutsetninger for prognosen:

Ventet fiskedødelighet i 2004: 0,62
Ventet gytebestand i 2005: 24 000 tonn
Ventet fangst i 2004: 22 000 tonn
Anbefalt kvote 2004: Ingen fangst
Avtalt TAC 2004: 20 000 tonn

~ tilbake

Lange-brosme

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2004:

Status

ICES klassifiserer bestanden av blålange til å ha redusert reproduksjonsevne. For lange og brosme er reproduksjonsevnen mer usikker. Bestandsstrukturen til disse artene er fortsatt uklar. Artene har en vid utbredelse som kan være sammensatt av mange populasjoner.

For blålange og brosme viser dataene at den fiskbare delen av bestanden nå er mindre enn 20% av hva den var midt på 1980-tallet. Status for lange synes å være noe bedre, særlig ved Færøyene.

Kriterier for rådgivningen

Det eksisterer ingen omforente forvaltningsmål for disse bestandene. Rådgivningen baserer seg på utviklingen i fangst-per-enhet-innsats fra line og trål ved Færøyene og Island, samt fiskeriuavhengige toktresultat fra disse områdene. Basert på disse dataene gis det en samlet vurdering for hele det nordøstlige Atlanterhav.

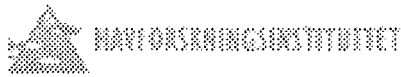
Forvaltningsråd

For lange anbefaler ICES at fiskeinnsatsen må reduseres med 30% i forhold til 1998-innsatsen, med unntak av området rundt Færøyene hvor innsatsen ikke må økes utover dagens nivå. Selv om bestandsstrukturen til lange i det nordøstlige Atlanterhav er uklar er det omfattende resultat som tyder på at Island, Færøyene og norskekysten har ulike bestander, og at det er mindre sannsynlig med egne bestander langs kontinentalsokkelen vest og nord for De britiske øyer og i den nordlige Nordsjøen.

ICES anbefaler at det ikke blir fisket direkte etter blålange, og at tekniske reguleringer som for eksempel stenging av gyteområder blir innført for å minske fangsten av denne arten i blandingsfiskerier.

For brosme anbefaler ICES at innsatsen i fisket blir redusert med 30% i forhold til 1998-innsatsen. Brosme er mer utsatt for overfiske enn lange p.g.a. langsommere vekst og senere kjønnsmodning.

~ tilbake

Norsk-arktisk blåkveite

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2004

Status

Situasjonen for blåkveite-bestanden er usikker. Beregningene viser at dagens totalbestand og gytebestand er lav sett i forhold til tidligere i historien, men det har vært en moderat vekst i senere år. I 2003 er både gyte- og totalbestand beregnet til å være over gjennomsnittet for de siste 20 år. Fiskedødeligheten har de siste år vært litt under langtidsgjennomsnittet, med 2003-verdien som den laveste siden 1981. Rekrutteringen har vært stabil, men lav siden 1990.

Forvaltningsråd

CES anbefaler at fangstene ikke må overstige 13 000 tonn i 2005 for å ha fortsatt vekst i bestanden.

De fleste fiskeriavhengige data (tokt) viser en positiv bestandsutvikling de siste årene, men bestandsvurderingen er fortsatt usikker. En reduksjon i fiskedødelighet er derfor ønskelig for å sikre videre vekst. Ytterligere tiltak for å begrense fangstene, slik som utvidet kvoteregulering, stengning av områder og strengere bifangstgrenser bør innføres og håndheves effektivt.

Anbefalt fangst 2004: under 13.000 tonn

~ tilbake

Norsk-arktisk hyse

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2004:

Status

Hysebestanden har god reproduksjonsevne, men det er en risiko for at den ikke høstes bærekraftig. Beregnet fiskedødelighet for 2003 tilsvarer føre-var grensen. Gytebestanden i 2004 er beregnet til å være på samme nivå som i fjor, dvs. 120 000 tonn, som er over føre-var-grensen på 80 000 tonn. Årsklassene etter 1997 er beregnet til å være over det historiske gjennomsnittet.

Forvaltningsplan

Den norsk-russiske fiskerikommisjonen har blitt enige om en høstingsstrategi med et jevnere uttak basert på et 3-års gjennomsnitt. En slik regel er ikke evaluert for hyse. Dynamikken i denne bestanden er drevet av sporadisk sterke årsklasser som kan føre til store variasjoner i gytebestandsnivået. Dette bør det tas hensyn til når høstingsregelen for hyse blir godkjent.

Forvaltningsråd

For at bestanden skal ha god reproduksjonsevne og samtidig høstes bærekraftig, tilrår ICES at fiskedødeligheten blir redusert til under føre-var-grensen på 0.35. Det tilsvarer at fangstene i 2005 blir lavere enn 106 000 tonn.

Nøkkeltall - forutsetninger for prognosen

Kritisk gytebestandsnivå (Blim) = 50 000 tonn
 Føre-var-grensen for gytebestand (Bpa) = 80 000 tonn
 Kritisk fiskedødelighetsnivå (Flim) = 0.49
 Føre-var-grensen for fiskedødelighet (Fpa) = 0.35
 Ventet fiskedødelighet i 2004: 0.44
 Ventet gytebestand i 2005: 140 000 tonn

Konsekvenser av ulike fangstnivå i 2005 (gitt i 1000 t)

Fiskedødelighet 2005	Fangst (2005)	Gytebestand (2006)
0.25	80	170
0.3	95	160
0.35	106	155
0.39*	117	147

* Denne er i henhold til en 3-års regel og er ikke i samsvar med føre-var-prinsippet.

Anbefalt kvote 2004: Lavere enn 120 000 tonn
 Avtalt TAC 2003: 130 000 tonn

ICES har blitt bedt om å beregne konsekvenser av ulike kvotenivå i henhold til en foreslått tre-årig forvaltningsplan. Disse valgene gir fiskedødeligheter over føre-var-nivå i 2005, og er derfor ikke i samsvar med føre-var-prinsippet.

~ tilbake

Norsk-arktisk sei

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2004

Status

ICES klassifiserer bestanden av norsk-arktisk sei til å ha god reproduksjonsevne og at den høstes bærekraftig. Fiskedødeligheten er under føre-var-nivå, og gytebestanden er godt over før-var-grensen. I et enbestands-perspektiv høstes bestanden med en noe høyere fiskedødelighet enn det som vil gi høyest langtidsutbytte.

Forvaltningsråd

For å høste bestanden på en bærekraftig måte bør fiskedødeligheten holdes under Fpa (0,26) som tilsvarer en fangst mindre enn 215 000 tonn. I et enbestands-perspektiv er det intet å vinne på lang sikt ved å ha en fiskedødelighet over 0,12.

Nøkkeltall - forutsetninger for prognosen

Kritisk gytebestandsnivå (Blim) = 89 000 tonn
Føre-var gytebestandsnivå (Bpa) = 150 000 tonn
Kritisk fiskedødelighetsnivå (Flim) = 0,45
Føre-var fiskedødelighetsnivå (Fpa) = 0,26
Ventet fiskedødelighet i 2004: 0,20
Ventet gytebestand i 2004: 510 000 tonn

Konsekvenser av ulike fangstnivå i 2005

Fiskedødelighet	Fangst (2005)	Gytebestand (2006)
0,26	215	500

Anbefalt kvote 2004: under 186 000 tonn
Avtalt TAC 2004: 169 000 tonn

~ tilbake

Norsk-arktisk torsk

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2004

Status

ICES klassifiserer bestanden til å ha god reproduksjonsevne, men at det er risiko for at den ikke høstes bærekraftig.

Gytebestandens størrelse er over føre-var-grensen (Bpa). Gytebestanden har vært over Bpa siden 2002, etter en periode (1998-2001) da den var under Bpa. Fiskedødeligheten har minket siden 1999 og er for 2003 bereknet til 0,46 (15% over Fpa). Fiskedødeligheten i perioden 1997-2000 var blant de høyeste i tidsserien. Toktene indikerer svake 2001- og 2003-årsklasser og en gjennomsnittlig 2002-årsklasse.

Forvaltningsregel

Den norsk-russiske fiskerikommisjonen tok høsten 2003 i bruk en ny forvaltningsregel for norsk-arktisk torsk og hyse. ICES har testet forvaltningsregelen ved simuleringer basert på torskens populasjonsdynamikk. For at regelen skal være i samsvar med føre-var-tilnærmingen, må den inneholde spesifiserte tiltak for gjenoppbygging når bestanden er beregnet å være under Bpa. En enkel regel som sikrer en reduksjon av fiskedødelighet ned mot null når beregnet gytebestand nærmer seg Blim er tilstrekkelig for å tilfredstille dette.

Effekter av overskridelse av avtalte kvoter er ikke direkte undersøkt i simuleringene. Konklusjonen fra disse simuleringene kan derfor være for optimistiske i en situasjon med store urapporterte landinger, slik det har forekommet i det siste.

Forvaltningsråd

Forvaltningsregelen tilsier en fangst på 485.000 tonn i 2005. En slik fangst ventes å gi uendret bestandsstørrelse i 2006 sammenliknet med 2004.

Nøkkeltall - forutsetninger for prognosen

Kritisk gytebestandsnivå (Blim) = 220.000 tonn
 Føre-var gytebestandsnivå (Bpa) = 460.000 tonn
 Kritisk fiskedødelighetsnivå (Flim) = 0,74
 Føre-var fiskedødelighetsnivå (Fpa) = 0,40
 Ventet fiskedødelighet i 2004: 0,63
 Ventet gytebestand i 2005: 794.000 tonn

Konsekvenser av ulike fangstnivå i 2005

Fiskedødelighet (2005)	Fangst (2005)	Gytebestand (2006)	Kommentar
0,00	0	1280	
0,24	300	1020	fiske ved Fmax
0,40	453	889	fiske ved Fpa
0,43	485	862	ihht forvaltningsregelen
0,63*	646	729	nåværende beskatningsnivå

* er ikke ansett å være i samsvar med føre-var prinsippet

Kommentarer: Beregninger for 2002 og 2003 indikerer urapporterte landinger som tilsier omlag 20% tillegg til offisiell fangst. Urapporterte landinger reduserer effekten av forvaltningstiltak og underminerer målssettingene i den vedtatte forvaltningsregelen.

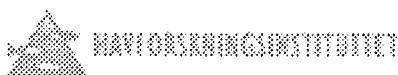
Endringer i vekst, modning og kannibalisme hos torsk er koplet til mengden lodde. Loddebestanden har minket siden 2000 og ventes å være liten i 2004. Variasjoner observert over de siste 20 år indikerer en viss forsinkelse mellom loddsvingningene og endringer i vekst, modning og kannibalisme hos torsk. Torskeprognosen er basert på litt nedgang i vekst, men uendret modning og kannibalisme.

Sammenliknet med bestandsvurderingen for ett år siden viser årets bestandsvurdering omlag samme

antall ved alder i 2003, med unntak av årsklassene 1999 og 2000 som er noe nedjustert. Toktene sist vinter viste betydelig tidligere kjønnsmodning (og dermed større gytebestand) i 2004 enn antatt i den siste prognosen.

Anbefalt kvote 2004: 398 000 tonn
Avtalt TAC 2004: 486 000 tonn

~ tilbake

Norsk vårgytende sild

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2004:

Status

ICES klassifiserer bestanden til å ha god reproduksjonsevne og at den høstes bærekraftig.

Årets analyse av bestanden er i tråd med tidligere prognoser, og gytebestanden i 2004 er estimert til like under 7 millioner tonn. En regner med at gytebestanden vil, ved anvendelse av avtalt beskatningsgrad, minke til 6,3 millioner tonn i 2005. Dette på grunn av at årsklassene 1998 og 1999 nå er ferdig rekruttert og at de rekrutterende årsklassene 2000 og 2001 er svakere. 2002 årsklassen er relativt sterk. Individuer av denne årsklassen er registrert både i Barentshavet og i Norskehavet.

Forvaltningsplan

De fem kyststatene; EU, Norge, Russland, Island og Færøyene, som forvalter denne bestanden i felleskap, ble i 1999 enige om en langsiktig forvaltningsstrategi. Et viktig element er at en tar sikte på å holde fiskedødeligheten for denne bestanden lavere enn 0,125. Videre ble partene i 2001 enige om at fiskedødeligheten skal reduseres dersom gytebestanden blir mindre enn 5 millioner tonn (Bpa). Målssettingene i forvaltningsplanen vurderes å være i tråd med føre-var-tilnærmingen. Imidlertid, er det ikke oppnådd felles enighet for 2004 om totalkvote og fordeling av denne.

Forvaltningsråd

CES anbefaler at fisket bør forvaltes i henhold til den avtalt forvaltningsplan som innebærer en kvote på 884 000 tonn i 2005.

Nøkkeltall - forutsetninger for prognosen

Kritisk gytebestandsnivå (Blim) = 2,5 mill. tonn
 Føre-var gytebestandsnivå (Bpa) = 5,0 mill. tonn
 Føre-var fiskedødelighetsnivå (Fpa) = 0,15
 Ventet fiskedødelighet i 2004: 0,17
 Ventede landinger i 2004: 825 000 tonn
 Ventet gytebestand i 2005: 6,3 mill. tonn

Konsekvenser av ulike fangstnivå i 2005

Fiskedødelighet (2005)	Fangst (2005) (tusen tonn)	Gytebestand (2006) (mill. tonn)
0,094	673	6,5
0,125	884	6,3
0,156	977	6,1

Anbefalt kvote 2004: 825.000 tonn
 Det er ikke oppnådd endelig avtale om TAC for 2004

~ tilbake

Uer

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2004:

Snabeluer

Status

ICES klassifiserer bestanden til å ha redusert reproduksjonsevne. Bestanden har hatt sviktende rekruttering siden 1991.

I fravær av definerte referansepunkter så kan ikke denne bestanden evalueres i forhold til slike, men toktresultater viser at bestanden er nært et historisk lavmål. De eneste årsklassene som kan bidra til gytebestanden i nevneverdig grad, er de som ble født før 1990, siden de etterfølgende 13 årsklassene er svake. Årsklassene fra 1991-2003 er langt svakere enn årsklassene på 1980-tallet. Årsklassene født etter 1996 er svært svake. Årsklassene før 1991 må derfor vernes siden disse utgjør den eneste muligheten for å øke gytebestanden i årene som kommer. Basert på de opplysninger man har om gytebestand og årsklassene på 1990-tallet vil bestanden av snabeluer ikke kunne opprettholde et direkte fiskeri på mange år. For å hindre at bestanden skal bli enda mindre, må tiltak opprettholdes for å verne snabeluer mot å bli tatt som bifangst i andre fiskerier. Dette inkluderer også rekefisket.

Forvaltningsråd

ICES tilrår en fortsettelse av reguleringene som gjelder for 2004, dvs. ikke direkte trålfiske, stenging av områder og lave tillatte bifangst-rater. Dette gjelder inntil toktresultat kan vise til en klar økning i gytebestand og yngelforekomster. Det er viktig med maksimalt yngelvern (eks. begrensninger av bifangst i rekefisket) for å sikre at rekrutterende årsklasser bidrar så mye som mulig for å gjenoppbygge bestanden, og det bør derfor vurderes å redusere dagens tillatte bifangst av ueryngel i rekefisket.

Vanlig uer

Status

ICES klassifiserer bestanden til å ha redusert reproduksjonsevne, og den har vist rekrutteringssvikt siden 1996. I fravær av definerte referansepunkter så kan ikke denne bestanden evalueres i forhold til slike. Toktresultat og fangstrater fra trålfisket viser imidlertid en klar reduksjon i forekomst, og indikerer at bestanden er nært et historisk lavmål. Årsklassene det siste tiåret har vært svært svake og blir stadig mindre. Lave forekomster av yngel og ungfisk som har blitt etterfulgt av reduserte fiskbare forekomster, har blitt bekreftet av nedgangen i de kommersielle fangstene. Til sammen tyder dette på en svært urovekkende bestandsnedgang. Bestanden ventes i de kommende år å bli ytterligere redusert, også uten fiske, som følge av den svake rekrutteringen.

Forvaltningsråd

ICES tilrår mye strengere reguleringer enn de som nå gjelder på grunn av fortsatt nedgang i gytebestand og rekruttering. Dagens reguleringstiltak er utilstrekkelige for gjenoppbygging av bestanden. ICES anbefaler å innføre strengere vernetiltak som for eksempel å utvide fredningen i månedene med størst fangst for alle fiskerier, unntatt trål, og å forsterke bifangstreguleringene for trål. Det er også viktig med maksimalt yngelvern for å sikre at rekrutterende årsklasser bidrar så mye som mulig til å redusere nedgangen i bestanden.

~ tilbake

Kolmule

Sammendrag av ACFM-anbefalinger, juni 2004:

Status

Beregningene av gytebestanden og høstingsnivået er upresise, men gytebestandens størrelse er med stor sannsynlighet over føre-var-nivået. ICES klassifiserer derfor bestanden til ha god reproduksjonsevne, men at den ikke høstes bærekraftig.

Gytebestanden ble vurdert til å være i overkant av Bpa i 2003, og vil være over Bpa også i 2004, men det er sannsynlig at dagens beskatningsnivå ikke er bærekraftig i det lange løp. Totalfangsten i 2003 var 2,3 mill tonn. Det er bare uvanlig god rekruttering siden 1995, som har gjort at bestanden har tålt høstning på et nivå som betraktes som ikke bærekraftig.

Det høye beskatningsnivået gjør at fisket i stor grad er basert på noen få årsklasser. Dette gjør at prognoser og estimater av gytebestanden og høstingsnivået er upresise. Usikkerheten forsterkes av at vi har en noe begrenset evne til å måle styrken til rekrutterende årsklasser. ICES påpeker at dette er en farlig kombinasjon dersom framtidig rekruttering blir lavere, slik den var før 1995.

Forvaltningsråd

ICES anbefaler at fangstene skal være mindre enn 1 075 000 t i 2005 slik at det oppnås 50 prosent sannsynlighet for at fiskedødeligheten i 2005 er mindre enn føre-var-nivå (Fpa) på 0,32. Dette vil også innebære høy sannsynlighet for at gytebestanden i 2006 vil være over Bpa.

Nøkkeltall - forutsetninger for prognosen

Kritisk gytebestandsnivå (Blim) = 1,5 mill. tonn
 Føre-var gytebestandsnivå (Bpa) = 2,25 mill. tonn
 Kritisk fiskedødelighetsnivå (Flim) = 0,51
 Føre-var fiskedødelighetsnivå (Fpa) = 0,32

Landinger i 2003: 2,3 mill tonn, 2004: >1,8 mill. tonn (prognose).
 Gytebestand i 2003: 4,3 mill. tonn; 2004: 3,8 mill. tonn.

Konsekvenser av ulike fangstnivå i 2005

Fangst (mill tonn)	Gytebest. (2005) (mill tonn)	Gytebest. (2006) (mill tonn)
1,1	3,3 - 4,5	3,3 - 4,4
1,5	3,2 - 4,4	2,9 - 4,1

Det er ca 50 % sannsynlighet for at gytebestanden vil være innenfor det angitte intervallet.

~ tilbake

Sak 3/2004

Utviklingen i enkelte fiskerier i 2004

- a. Norskarktisk torsk
- b. Norskarktisk hyse
- c. Norskarktisk sei
- d. Blåkveite
- e. Nordsjøtorsk og Skagerraktorsk
- f. Nordsjøsei
- g. Gøtunge
- h. NVG-sild
- i. Kolmule

SAK 3/2004 ORIENTERING OM UTVIKLINGEN I DIVERSE FISKERIER

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

Sak 3a

ORIENTERING OM UTVIKLINGEN I FISKET ETTER TORSK NORD FOR 62° N I 2004, HERUNDER SAMLEKVOTEORDNINGEN.

1. GENERELT

KVOTESITUASJONEN I 2004 – FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (10. - 14. november 2003) ble det enighet om en totalkvote for 2004, inkludert 20.000 tonn "Murmanskorsk", på 486.000 tonn. I tillegg kommer 20.000 tonn norsk kysttorsk. Kysttorskelementet er altså redusert fra 40.000 tonn. Årsaken til dette er den svake bestandssituasjonen en har med hensyn til kysttorsk. Fordelingen av torskekvoten i Barentshavet i 2004 er som følger:

Tabell 1: Kvotesituasjonen for 2004.

Land	Tonn
Norge:	224.600 tonn
Russland:	212.600 tonn
Tredjeland:	68.800 tonn
Sum:	506.000 tonn

Til nå har Norge og Russland kunnet anvende 7.500 tonn torsk ut over avtalte kvoter til forsknings- og forvaltningsformål. Landene er enige om at fra og med 2004 skal kvantumet til forsknings- og forvaltningsformål avregnes det enkelte lands kvote. Av et kvantum bunnfiskarter (unntatt blåkveite) til forsknings- og forvaltningsformål på 7.500 tonn antas torsk å ville utgjøre 7.000 tonn, hyse 300 tonn og andre arter 200 tonn. Disponibel kvote av torsk for norske fiskere er dermed 217.600 tonn.

Den norske kvoten er fordelt med 65.693 tonn (30,19 %) til trål og 151.907 tonn (69,81 %) til konvensjonelle redskaper.

1.2. SAMLET FISKE AV TORSK HITTIL I ÅR

Ved utgangen av uke 20 (16. mai) var det registrert følgende kvantum torsk (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag:

Tabell 2: Fangstutvikling 2004.

Salgslag	Konvensjonelle	Trål	Sum
Norges Råfisklag	11.674	24.399	143.073
Sunnmøre og R. Fiskesalgslag	6.054	7.257	13.311
Vest-Norges Fiskesalgslag	1.253	39	1.292
Nullseddler/NSL/Andre	7		7
SUM	125.988	31.695	157.683
Kvoteavsetning	151.907	65.693	217.600
Rest	25.919	33.998	61.917
% Utnyttelse	82,9 %	48,2 %	72,5 %

På samme tidspunkt i fjor var utnyttelsen av torskeknoten på totalt 73,5 %. Det er således en liten nedgang i kvoteutnyttelsen så langt i år. Det er normalt at en stor del av totalkvoten fiskes i første tertial. I år er imidlertid fisket blitt dradd noe mer ut i tid enn i fjor ved at en har unngått kappfiske blant de konvensjonelle fartøyene.

1.3. LOFOTFISKET.

I følge foreløpige tall er årets skreikvantum 44.470 tonn rund vekt. Tabellen nedenfor gir en oversikt over oppfisket kvantum og antall deltakere i årene fra 1997 og framover.

Tabell 3: Lofotfisket.

År	Kvantum	Antall fartøy
1997	57.592	1.609
1998	52.432	1.627
1999	29.620	1.600
2000	28.389	1.451
2001	29.772	1.326
2002	44.147	1.487
2003	47.524	1.771
2004	44.470	1.618
Gjennomsnitt	41.743	1.561

1.4. FORDELING AV FANGST PÅ KONVENSJONELLE REDSKAP

Oversikten nedenfor viser fordelingen av fangst av torsk mellom de konvensjonelle redskapene (garn, line, juksa og snurrevad) pr månedskiftet april/mai for årene 1989 – 2004. Tallene inkluderer alle konvensjonelle fartøy.

Tabell 4: Redskapsstatistikk.

År	Garn		Line		Juksa		Snurrevad	
	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%
1989	50.130	56,4	19.818	22,3	6.029	6,8	12.932	14,5
1990	24.617	50,3	8.526	17,7	10.276	20,4	5.596	11,6
1991	52.963	51,2	17.506	16,9	21.633	20,9	11.378	11,0
1992	55.106	52,0	15.352	14,5	23.756	22,4	11.802	11,1
1993	64.615	51,9	21.392	17,2	20.127	16,2	18.230	14,7
1994	79.343	50,0	30.592	19,3	23.142	14,6	25.506	16,1
1995	70.912	51,2	30.964	22,4	10.894	7,9	25.617	18,5
1996	79.366	52,5	31.759	21,0	10.838	7,2	29.298	19,4
1997	88.205	55,5	28.932	18,2	9.472	6,0	32.393	20,4
1998	84.496	57,5	25.045	17,0	7.649	5,2	29.620	20,2
1999	53.766	53,6	18.085	18,0	6.569	6,5	21.943	21,9
2000	47.154	55,0	13.368	15,6	4.978	5,8	20.240	23,6
2001	53.983	51,8	18.060	17,3	8.939	8,6	23.077	22,2
2002	57.900	49,8	20.500	17,6	12.650	10,9	25.150	21,6
2003	56.024	51,2	18.734	17,1	11.333	10,4	23.236	21,3
2004	57.831	45,9	23.977	19,0	13.890	11,0	30.170	24,0

Som vi ser av tabellen over er det skjedd noe endring mellom de ulike redskapene i år sammenlignet med tidligere år. Dette skyldes trolig at alle grupper er regulert med garanterte kvoter, noe som gir ro i fisket og mulighet for å fokusere på kvalitet.

2. REGULERINGSOPPLEGGET OG UTVIKLINGEN I FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAP.

Reguleringsopplegget for den konvensjonelle flåten er også i år tredelt: Fartøy på 28 meter og over, gruppe I og gruppe II. Innenfor gruppe I har man delt flåten inn i 4 grupper etter fartøyets hjemmelslengde. Nedenfor følger en gjennomgang av de enkelte reguleringsgruppene.

2.1. FARTØY PÅ 28 METER OG OVER.

Deltakelsen til alle konvensjonelle fartøy på 28 meter og over er i 2004 regulert innenfor samme ordning som tidligere år, jf. forskrift J-233-2003.

Det er avsatt 19.459 tonn torsk til denne fartøygruppen, noe som utgjør 12,81 % av avsetningen til den konvensjonelle flåten. Fisket er regulert med fartøykvoter. Pr 16. mai er det landet 5.282 tonn, det gjenstår dermed 14.117 tonn av gruppekvoten. Dette er som forventet, da denne fartøygruppen tradisjonelt fisker mesteparten av kvoten på slutten av året.

2.2. FARTØY UNDER 28 METER.

Som nevnt over er fartøy i gruppe I delt inn i 4 reguleringsgrupper etter fartøyets hjemmelslengde; Fartøy under 10 m., fartøy mellom 10 og 14,9 meter, fartøy mellom 15 og 20,9 meter og fartøy fra 21 til 27,9 meter. Gruppekvotene i gruppe I og gruppe II og oppfisket kvantum fremgår av tabellen nedenfor:

Tabell 5: Konvensjonelle gruppekvotes.

Gruppe:	Gruppekvote	%	Oppfisket kvantum	Oppfisket (%)
Gruppe I <10 m	17.820	15,1 %	12.236	68,7 %
Gruppe I 10 – 14,9 m	46.145	39,1 %	47.348	102,6 %
Gruppe I 15 – 20,9 m	32.809	27,8 %	29.993	91,4 %
Gruppe I 21 – 27,9 m	21.243	18 %	20.301	95,6 %
Sum Gruppe I	118.017	100	109.878	93,1 %
Gruppe II	14.431		10.797	74,8 %
Sum konv. u/28 m	132.448		120.675	91,1 %

De to reguleringsgruppene under 15 meter i gruppe I og hele gruppe II er regulert med samlekvoter, mens de to gruppene over 15 meter i gruppe I er regulert med fartøykvoter hvor eventuell bifangst skal dekkes innenfor fartøykvoten.

2.2.1. FARTØY SOM ER REGULERT MED FARTØYKVOTER.

Fartøy som har hjemmelslengde på 15 meter og over i gruppe I er regulert med fartøykvoter hvor eventuell bifangst de måtte ta av torsk i fiske etter andre arter skal dekkes innenfor fartøykvoten av torsk.

Overreguleringsgraden var ved årsskiftet beregnet til ca 5 % i de to gruppene. Disse beregningene var gjort på grunnlag av de rettighetene som da var registrert i deltakerregisteret. Ved gjennomgang av registeret i mai viser det seg at en del passive rettigheter er blitt aktivisert. Aktiviseringen skyldes trolig drifts- og strukturordningene som er etablert. Dersom en også tar disse rettighetene med i beregningene vil overreguleringsgraden være ca 6 % i gruppen 15 - 20,9 meter og ca 7 % i gruppen 21 – 27,9 meter. Totalt dreier seg om 6 rettigheter i gruppen 15 – 20,9 meter og 6 rettigheter i gruppen 21 – 27,9 meter. Det er videre aktivisert 2 rettigheter i gruppen 10 – 14,9 meter.

Det er forventet at fartøyene mellom 15 - 27,9 meter fisker opp sine gruppekvotes av torsk innenfor dagens reguleringsopplegg. Hvorvidt det vil bli fisket torsk utover gruppekvotes vil blant annet avhenge av innblandingen av torsk i andre fiskerier, spesielt hyse- og seifisket. Fartøyene har imidlertid fisket noe mer hyse og sei så langt i år sammenlignet med i fjor, og dette vil ha betydning for hvor mye torsk som vil bli fisket i andre halvår. Fisket etter hyse og sei har vanligvis en økende innblanding av torsk utover i andre halvår. På grunnlag av erfaring fra innblanding av torsk fra tidligere år er det imidlertid grunn til å forvente at gruppekvotes av torsk vil bli noe overfisket dersom gruppekvotes av hyse og sei skal fiskes opp. Uttak av torsk utover fartøykvoten vil bli inndratt selv om det tas som bifangst i annet fiske. Slik bifangst betraktes imidlertid ikke som ulovlig fangst, men bifangsten vil være gjenstand for inndragning.

Det er også grunn til å forvente et overfiske av torsk som følge av at overreguleringsgraden er satt for høyt. Ved fastsettelsen av overreguleringsgraden la en til grunn av driftsordningen kun skulle være en prøveordning i tre fylker. Det at driftsordningen ble innført for hele landet fører til større kvoteutnyttelse enn forventet, og i forhold til dette er dagens overreguleringsgrad for høy.

2.2.2. FARTØY SOM ER REGULERT MED SAMLEKVOTER

Fartøy i gruppe II og fartøy med hjemmelslengde under 15 meter i gruppe I er regulert med samlekvoter. Størrelsen på samlekvoten er lik summen av torsk, hyse og sei, etter at kvotene av sei og hyse er regnet om til torskeenheter.

Sei og hyse er vektet i forhold til torsk på følgende måte: 1 kg sei er lik 0,2 torskeenheter og 1 kg hyse er lik 0,5 torskeenheter. 1 kg torsk er lik 1 torskeenheter. I fjor var omregningsfaktorene på henholdsvis 0,25 og 0,7 for sei og hyse. En har således søkt å stimulere til å fiske mer hyse og sei i år.

Fartøy i gruppe I kan ikke fiske mer enn 70% av samlekvoten som torsk, mens fartøy i gruppe II ikke kan fiske mer enn 80% av samlekvoten som torsk. Dette er samme regler som i fjor. Samlekvoten skal også dekke bifangst av torsk, hyse og sei i fiske etter andre arter.

Tabell 6: Samlekvoter og oppfisket kvantum.

	Avsetning			Samlekvote	Oppfisket kvantum			Samlet fangst	% utnytting	Rest samlekvote
	Torsk	Hyse	Sei		Torsk	Hyse	Sei			
Under 10m	17.820	4.394	5.905	21.198	12.236	711	1.457	13.025	61,4 %	8.173
10-14,9	46.145	13.337	17.921	56.398	47.348	3.529	7.289	51.276	90,9 %	5.122
Gr. II	14.431	3.531	8.193	17.835	10.797	331	1.620	11.353	63,7 %	6.482

Samlekvote, samlet fangst og restkvote i tabellen over er regnet om til torskeenheter. Avsetning og oppfisket kvantum av de enkelte arter er regnet i tonn. % utnytting er samlet fangst i forhold til samlekvote, dvs torskeenheter i forhold til torskeenheter.

Dersom en ser på prosentvis fordeling av fangsten av de tre artene for fartøyene som er regulert med samlekvote utgjør torsk 82,5 %, hyse 5,4 % og sei 12,1 %. Sammenlignet med i fjor er torskeandelen gått noe ned (85 % i fjor) og andelen sei noe opp (10 % i fjor).

Det er likevel grunn til å påpeke at gruppen 10 – 14,9 meter allerede har overfisket sin torskeavsetning, men den har også fisket mer av både hyse og sei enn i fjor. Det er dermed grunn til å tro at det spesielt innenfor denne gruppen vil bli fisket utover den samlede avsetningen av torsk, hyse og sei.

Kondemneringsordningen for fartøy under 15 meter vil innebære at overreguleringen vil reduseres noe, men dette tok man allerede høyde for da samlekvotene ble fastsatt.

Prognose for de enkelte artene er det tidlig å ha noe godt grunnlag for å beregne, men vi vil anta at man vil stå overfor et overfiske av avsetningen av torsk innenfor samlekvoteordningen.

Sak 3b

ORIENTERING OM UTVIKLINGEN AV FISKE ETTER NORSK-ARKTISK HYSE

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

Tabell 1 under viser kvotefordelingen og periodiseringen for hyse i 2004.

Tabell 1: Hysekvoter – periodisering.

KVOTER		Gruppekvoter		Periodisering konvensjonelle 15-28m	
Norge	66 500	Trål, (38%)	27 056		
Russland	57 500	Konvensjonell	44 144	01.01 - 30.04	4 979
Tredjeland	6 000	Forskning	300	01.05 - 31.08	4 979
TAC norsk-arktisk hyse	130 000	Norsk kvote	71 500	01.09 - 31.12	4 978
Norsk kysthyse	5 000			Totalt	14 938

Tabell 2 under viser fangstutviklingen for hyse pr. uke 19 (10. mai) 2004.

Tabell 2: Hysefangst

Fartøygrupper	Totalt pr. uke 19 2004	Uke 19 2003
Konvensjonell	13 911	9 240
Herav:		
Fartøy 15 – 28 meter	7 260	3 863
Farøyt > 28 meter	2 150 ¹	1 572
Trål	12 367 ²	8 340
Totalt	26 278	17 580

For beskrivelse av fangstutviklingen for fartøy med samlekvoter vises det til sak 3a.

Totalkvoten og gruppekvotene for trålerne og konvensjonelle fartøy mellom er økt med 24 % i forhold til 2003. Fangsten for trålerne er 48 % høyere enn på tilsvarende tidspunkt i 2003. For konvensjonelle fartøy mellom 15 – 28 meter og for konvensjonelle fartøy over 28 meter er fangsten henholdsvis 88 % og 37 % høyere enn på samme tid i fjor.

Den første periodekvoten for konvensjonelle fartøy mellom 15 – 28 meter på 4 979 tonn ble overfisket med ca. 1 400 tonn. Dette kommer til fratrukk på periodekvoten for 2. periode. Det direkte hysefisket i 2. periode vil bli stoppet i løpet av juni.

På bakgrunn av utviklingen i fisket ser ikke Fiskeridirektøren noen grunn til å endre gjeldende reguleringsopplegget for hyse .

¹ Herav 3 tonn forskningsfangst.

² Herav 30 tonn forskningsfangst.

Peter Gullestad kunne opplyse at hysefiske for gruppen fartøy over 15 meter ble stoppet den 7. juni 2004.

Han kunne videre opplyse at beredskapen til Fiskeridirektoratet var noe lavere enn ønskelig i 1. periode, slik at det skulle vært en stopp i fisket siste uke i april. En ville da fått en uke lenger fiskeperiode i 2. periode. Norges Fiskarlag sitt forslag ville imidlertid kunne gi en ny stopp, med de utfordringer det vil medføre for linefiske.

Kjell-Olaf Larsen viste til at den store snurrevadflåten fisket hyse av elendig kvalitet. Det er derfor viktig å få til et flytelinefiske også etter 1. september. Mange avtaler var basert på et flytelinefiske i sommer, og han var temmelig sikker på at det kom til å stå igjen et kvantum hyse fra samlekvotebåtene. Han ba derfor Fiskeridirektoratet om å finne en løsning fra 1. juli.

Peter Gullestad viste til at det var kommet inn mellom 1.700 – 1.800 tonn hyse siste uken i april, noe som var en betydelig oppgang fra tidligere år.

Når det gjelder samlekvoten er hyse satt inn i en sammenheng, hvor en forutsetning er at noe kan bli stående igjen i havet. Lærdommen er at maksimalkvoten på hyse må ned.

Dersom en ønsker å endre periodiseringen vil Fiskeridirektoratet lytte til næringen. Dette kan imidlertid få geografiske konsekvenser.

Inge Arne Eriksen mente at dette opplegget sviktet på to områder; snurrevad og dårlig prising. Han mente at Reguleringsrådet hadde bidratt, og påpekte at markedet også måtte ta ansvar. Vi burde likevel vurdere å berge et linefiske nå i sommer. Han likte imidlertid ikke å refordele mellom gruppene.

Arne Helge Kristoffersen mente at vi ikke kunne holde folk for narr. Det var viktig å holde vedtatte regulering. Dersom snurrevadflåten leverer så dårlig kvalitet må vi heller vurdere å ta hysen fra denne gruppen.

Thor Wold påpekte at dersom all hysen skulle fiskes til høsten, ville det være lite torsk å ta den opp med (bifangst).

Peter Gullestad sa at dersom vi skal gå på Wold sitt forslag vil det bli et redusert kvantum til høsten. Problemet med en slik løsning er at vi får en midlertidig stopp. Han spurte derfor om det ikke var mer hensiktsmessig å starte et høstfiske tidligere ?

Thor Wold påpekte at dersom vi starter fisket den 1. august, vil hele snurrevadflåten først gå til Finnmarkskysten for å fiske hyse, før de begynner sildefiske.

Kjell-Olaf Larsen påpekte at flytelinefiske er over i september.

Sak 3c

ORIENTERING OM UTVIKLINGEN AV SEIFISKET NORD FOR 62°N, HERUNDER FORESPØRSEL FRA NORGES FISKARLAG OM ENDRING AV REGULERINGENE.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. GENERELT

Totalkvoten (TAC) for 2004 er fastsatt til 169.000 tonn, og etter fradrag for kvoter avsatt til 3. land, er den norske totalkvoten på 154.000 tonn i 2004, det samme som i 2003. Tabell 1 viser gruppekvoter, fangst ved utgangen av uke 20 og restkvoter.

Tabell 1: Gruppekvoter og fangstutvikling:

Redskap	Gruppekvoter 2004	Fangst pr. uke 20 2004	Rest
Not	38 500	7 293	31 207
Trål	56 980	24 741	32 239
Konvensjonelle	58 520	28 393	30 127
Sum	154 000	60 427	93 573

Gruppekvotene er ikke endret i forhold til 2003. Reguleringene av de enkelte redskapsgruppene blir nærmere gjennomgått i det følgende.

Fartøy under 15 meter som fisker med konvensjonelle redskap og med adgang til å delta i fisket etter torsk i Gruppe I, er regulert innenfor en samlekvoteordning, se sak 3a.

Fartøy som fisker med flere redskaper, kan samlet ikke fiske mer enn den største maksimalkvoten, og samtidig skal det kvantum som fiskes med det enkelte redskap ikke overskride maksimalkvoten for dette redskapet.

2. TRÅLFISKET ETTER SEI

Som vist i tabell 1 er trålerne fra årets begynnelse tildelt en kvote på 56.980 tonn, det samme som i 2003. Det er avsatt 1.000 tonn til dekning av bifangst i andre fiskeri. Det resterende kvantum er fordelt med 45.584 tonn til torsketrålerne, mens seitrålerne fikk tildelt en kvote på 10.396 tonn. Som i årene etter 1999, er gruppekvotene for trålfisket etter sei fordelt som fartøykvoter med en liten overregulering (ca. 9%).

Torsketrålerne og seitrålerne er regulert med fartøykvoter, der følgende fordeling er lagt til grunn:

Tabell 2: Fartøykvoter:

Trålgruppe	Gruppe	Fartøykvote 2004
	Fabrikktrålere	663
Torsketrålere	Ferskfisk og rundfrysetrålere.	502
	Småtrålere	291
	Fartøy med kvotefaktor 0,35	281
Seitrålere	Fartøy med kvotefaktor 0,75	602
	Fartøy med kvotefaktor 0,85	682
	Fartøy med kvotefaktor 1,0	803

Som i 2003 er det ingen periodisering av gruppekvotene. Tabell 3 nedenfor viser gruppekvoter, fangst og restkvoter fram til og med uke 20 i 2004, fordelt på trålgrupper. Tallene er basert på sluttseddelstatistikk.

Tabell 3: Trålfisket etter sei nord for 62°N i 2004. Tonn rund vekt

Gruppe	Gruppekvoter 2004	Fangst uke 20	Restkvote 2004
Torsketrålere	45.584	18.550 ¹	27.034
Seitrålere	10.396	5.810	4.586
Bifangst andre	1.000	491	509
Sum alle	56.980	24.851	32.129

¹ I tillegg kommer et etterslep på 4.699 tonn iht. rapportert fangst fra fabrikktrålere.

Det gjenstår 27.034 tonn av torsketrålernes gruppekvote ved utgangen av uke 20. I tillegg viser fangstrapporter fra fabrikktrålerne et etterslep på 4.699 tonn i forhold til seddelført fangst registrert på fabrikktrålere. Når en tar hensyn til dette etterslepet, gjenstår det 22.335 tonn av torsketrålernes gruppekvote pr. uke 20. Seitrålerne har fisket 5.810 tonn av sin gruppekvote pr. utgangen av uke 20, og har en restkvote på 4.586 tonn. Når det gjelder andre trålgrupper som bare kan fiske sei som bifangst, er det fisket 491 tonn pr uke 20.

Trålkvotene vil etter all sannsynlighet bli utnyttet uten endringer i gjeldende reguleringsopplegg.

3. FISKET ETTER SEI MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Som nevnt var det fra årets begynnelse fastsatt en gruppekvote på 58.520 tonn for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap.

Tabell 4 nedenfor viser kvoter og fangst pr. uke 20 innenfor de ulike kvoteordningene i den konvensjonelle flåten.

Tabell 4:

Redskap	Gruppekvoter 2004	Fangst pr. uke 20	Rest
Over 28 meter	6.437	6.855	-418
Fartøy 15 - 28 meter	20.064	11.117	8.947
Fartøy gruppe I under 15 meter m/samlekvote	23.826	8.746	15.080
Fartøy gruppe II m/samlekvote o.a.	8.193	1.620	6.573
Sum	58.520	28.338	30.182

Når det gjelder fartøy under 15 meter som er regulert innenfor en samlekvoteordning, vises det som tidligere nevnt til sak 3a.

3.1 FARTØY OVER 28 METER

Deltakelsen i seifisket for fartøy over 28 meter ble det fra og med 1998 regulert ved at bare fartøy som har deltatt i garnfisket etter sei i ett av årene 1995-1997 fikk adgang til å delta. Gruppekvoten til fartøy over 28 meter er fastsatt til 6.437 tonn (11% av den konvensjonelle kvoten), hvorav 750 er avsatt til bifangst. Fartøyene er også regulert med en generell maksimalkvote på 300 tonn. Denne maksimalkvoten medfører en overregulering på ca. 14%.

Fisket ble stoppet 30. april og sluttseddelstatistikk ved utgangen av uke 20 viser at det er fisket 6.855 tonn, slik at gruppekvoten er overfisket med 418 tonn. På grunn av et etterslep ble ikke fisket stanset tidnok til å unngå et lite overfiske. Fartøy over 28 meter fartøygruppen har de siste årene i perioden fra uke 20 og ut året fisket vel 500 tonn som bifangst slik at de totalt kan komme til å fiske ca 7.350 tonn i 2004.

3.2 FARTØY I GRUPPE I OVER 15 METER

Fartøy i gruppe I over 15 meter som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske 20.064 tonn sei i 2004.

Dersom fisket blir stoppet, er det tillatt med inntil 25% bifangst av sei ved fisket etter andre arter ved landing, men det er likevel tillatt å ha en bifangst av sei på inntil 50% i den enkelte fangst. Det er ikke avsatt et eget kvantum til å dekke bifangst, og eventuelt må fisket derfor stoppes så tidlig at det kvantum som gjenstår av en periodekvote, er stort nok til å dekke bifangst fram til det direkte fisket på neste periodekvote åpnes.

På grunn av at gruppekvoten for denne fartøygruppen ikke ble utnyttet fullt ut i 2003, ble maksimalkvotene ved årets begynnelse fastsatt slik at de medførte en overregulering på ca 200%. Svak utvikling i fisket har ført til at maksimalkvotene ble økt med 30% den 13. april. Fisket til fartøy i Gruppe I over 15 meter er regulert med følgende maksimalkvoter:

Tabell 5: Maksimalkvoter

Lengdegruppe	Maksimalkvoter mai 2004
15 – 15,99 meter	104
16 – 16,99 meter	117
17 – 17,99 meter	129
18 – 18,99 meter	142
19 – 19,99 meter	153
20 – 20,99 meter	165
21 – 21,99 meter	159
22 – 22,99 meter	165
23 – 23,99 meter	172
24 – 24,99 meter	178
25 – 25,99 meter	185
26 – 26,99 meter	191
27 – 27,99 meter	196

Totalt har fartøy mellom 15 og 27,9 meter fisket 11.117 tonn av en kvote på 20.064 tonn. Dette er ca 4.400 tonn mer enn på samme tidspunkt i 2003. Dette kan tyde på at nivået på maksimalkvotene er tilstrekkelig høyt til at gruppekvoten kan bli oppfisket. Men dersom det skulle vise seg å bli nødvendig, er Fiskeridirektøren innstilt på å justere størrelsen på maksimalkvotene i samråd med næringen for å sikre at gruppekvoten skal bli oppfisket.

4. NOTFISKET ETTER SEI.

Gruppekvoten på 38.500 tonn til seinotfartøy var en økning med 3.000 tonn fra 2002. Maksimalkvotene er fastsatt på et nivå som ga en overreguleringen på ca. 100%, en noe høyere overreguleringsgrad enn ved årets begynnelse i 2003 (80%). Overreguleringen er økt fordi maksimalkvotene har blitt opphevet i de tre siste årene på grunn av svak utvikling i fisket.

For å få delta i seinotfisket i 2004, det på samme måte som i de tre foregående år satt som krav at fartøy mellom 13 og 27,5 meter største lengde må ha fisket minst 10 tonn sei med not i ett av årene 1998, 1999 og 2000.

Av gruppekvoten på 38.500 tonn er 40% (15.400 tonn) avsatt til et fiske før 9. juli, mens 60% (23.100 tonn) er avsatt til et fiske fra og med 2. august. I perioden fra og med 10. juli til og med 1. august er det forbudt å drive notfiske etter sei. Ved utgangen av uke 20 er det landet 7.293 tonn sei fanget med not. Dette er vel 4.200 tonn mer enn på samme tidspunkt i 2003. Dersom denne utviklingen i fisket fortsetter, kan fisket bli stoppet før 9. juli.

4.1 FARTØY I SAMLEKVOTEORDNINGEN SOM OGSÅ DELTAR I NOTFISKET ETTER SEI

Norges Fiskarlag har i brev av 28. april bedt om at notfartøy som er omfattet av samlekvoteordningen underlegges samme avregningsprinsipp i seinotfisket som fartøy over 15 meter, dvs. at notfartøy under 15 m gis anledning til å fiske fartøyets maksimalkvote med not minus det kvantum som er eller måtte bli fisket med andre redskaper.

Felles for alle fartøy som fisker sei gjelder følgende regel om kombinasjonsdrift: Fartøy som fisker med flere redskap kan samlet fiske den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i. Kvantum fisket med det enkelte redskap kan ikke overskride maksimalkvoten for dette redskap.

Denne regelen gjelder både for fartøy over 15 meter og fartøy under 15 meter. Forskjellen ligger i at fartøy under 15 meter gjennom samlekvoten kan veksle sin konvensjonelle seikvote om til torsk eller hyse og således omgå regelen om kombinasjonsdrift. Dette er bakgrunnen for at man innførte en avkorting av seinotkvotene for samlekvotefartøyene.

Seinotkvoten til fartøy i samlekvoteordningen, skal etter gjeldende regelverk reduseres med et kvantum tilsvarende fartøyets maksimalkvote av sei i det konvensjonelle fisket.

Tabell 6 viser maksimalkvotene i det konvensjonelle fisket etter sei for fartøy under 15 m i gruppe I, maksimalkvoten i seinotfisket for fartøy under 15 m, samt det kvantum som notfartøy kan fiske når den konvensjonelle maksimalkvoten er fratrukket.

Tabell 6:

Lengdegrupper	Maksimalkvote konv. reds	Maksimalkvote not	Tilgi. kvantum for fiske med not
0 - 6,99 m	25	200	175
7 - 7,99 m	30	200	170
8 - 8,99 m	35	200	165
9 - 9,99 m	43	200	157
10 - 10,99 m	52	200	148
11 - 11,99 m	64	200	136
12 - 12,99 m	76	200	124
13 - 13,99 m	92	200	108
14 - 14,99 m	105	200	95

Tabellen viser at bestemmelsen fører til at de minste fartøyene i samlekvoteordningen kan fiske inntil 75 % av sin notkvote mens de største bare kan fiske litt under 50 % av notkvoten. Denne regelen var også gjeldende i 2003, men konsekvensene har endret seg fordi maksimalkvotene av sei pr 1/1-04 for konvensjonelle redskaper er betydelig høyere, samt at kvotestigen er brattere enn i 2003, videre er maksimalkvotene i seinotfisket i år bare litt større enn maksimalkvotene pr 1/1 2003.

Som Norges Fiskarlag påpeker, gir denne regelen urimelige utslag. Regelen om avkortningen fører til at notkvoten blir sterkt redusert og på en slik måte at større fartøy får betydelig lavere kvoter enn de mindre fartøyene.

For å rette på dette foreslår Norges Fiskarlag at det kvantum sei som fiskes med konvensjonelle redskaper trekkes fra maksimalkvoten for notfisket, ikke hele maksimalkvoten for konvensjonelle redskap slik som regelen er i dag.

Etter Fiskeridirektørens syn vil dette kunne oppmuntre til å la være å fiske sei med konvensjonelle redskaper, men veksle denne om i torsk og hyse for så å kunne fiske hele notkvoten av sei. Både fra et biologisk og et økonomisk utgangspunkt er dette lite ønskelig fordi konvensjonelle redskaper i stor grad fanger sei av en større størrelse/årsklasse enn not.

Problemet angår et mindre antall fartøy. I 2003 deltok 24 fartøyer i samlekvoteordningen i notfisket etter sei, hvorav 11 fartøy var under 13 m. Samlet fisket fartøy under 15 meter til sammen 2.986 tonn sei med not i 2003, herav 1.080 tonn tatt av fartøy under 13 meter. Disse tallene omfatter minimale fangster av sei tatt i kystnotfisket etter sild og makrell.

For å forenkle regelverket, kan et alternativ til Norges Fiskarlags forslag være å sløyfe bestemmelsen om avkortning helt, dvs. at fartøy i samlekvoteordningen kan uavkortet fiske hele sin maksimalkvote i seinotfisket. Fartøyet kan likevel ikke fiske mer sei enn den største maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i. Ulempen med en slik liberal løsning er at man kan få en tilstrømming av notfartøy under 13 meter siden dette er et åpent fiskeri. Deltakelsen i seinotfisket for fartøy over 13 meter er imidlertid regulert.

Et annet alternativ kan således være å kun fjerne avkortningen av notkvoten for fartøy på 13 meter og over, slik at fartøy på 13 meter og over i samlekvoteordningen kan fiske hele sin maksimalkvote i seinotfisket. Dette vil være en enklere ordning enn en ordning med at fangstkvantum tatt med konvensjonelle redskaper skal trekkes fra maksimalkvoten i seinotfisket som Norges Fiskarlag foreslår, og en vil unngå en eventuell tilstrømming av fartøy under 13 meter.

Norges Fiskarlag

og Fiskarlagets Servicekontor as

Vår saksbehandler: Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71:

Telefaks	
Vår dato	27.04.2004
Deres dato	2003/19088
DOK.NR.	4
28. APR. 2004	
FISKERIDIREKTORATET	

Vår referanse
200300269/28-
532,2

Deres referanse

Til
Fiskeridirektoratet

AVREGNING AV KVOTE FOR FARTØY INNENFOR SAMLEKVOTEORDNINGEN SOM FISKER ETTER SEI MED NOT

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 27. april 2004 behandlet spørsmålet om avregning på kvote for fartøy innenfor samlekvoteordningen og som fisker etter sei med not og har fattet følgende vedtak:

1. "Norges Fiskarlag viser til forskrift av 22. desember 2003 om regulering av fisket etter sei nord for 62° N, hvor det i § 12 – maksimumkvote – presiseres at det for fartøy som er regulert med samlekvote, vil fartøyets maksimumkvote i fisket etter sei med not bli redusert med et kvantum tilsvarende fartøyets maksimumkvote av sei i det konvensjonelle fisket.
2. Norges Fiskarlag mener dette er en urmelig regel for som rammer fartøy innenfor samlekvoteordningen. Spesielt blir dette urmelig sammenlignet med fartøy som er over 15 meter som drifter med flere redskap etter sei, og som ikke er omfattet av samlekvoteordningen. Slike fartøy kan maksimalt fiske den høyeste maksimumkvoten som gjelder for den av gruppene fartøyet deltar i

I det siste tilfellet vil det være det faktiske kvantum oppfisket som kommer til fratreck ved overgang fra et redskap til et annet.
3. Norges Fiskarlag viser til at denne regelen også var gjeldende i 2003, men utslaget av denne bestemmelsen (det relative forholdet mellom maksimumkvotene som kan fiskes med konvensjonelle redskap og not) er blitt mye større i år i og med at maksimumkvoten av sei for konvensjonelle redskaper er satt atskillig høyere enn i fjor, mens notkvotene er lite endret sammenlignet med 2003.
4. Under henvisning til punktene foran, ber Norges Fiskarlag om at notfartøy som er omfattet av samlekvoteordningen underlegges samme avregningsprinsipp som fartøy over 15 meter som fisker etter sei med not i kombinasjon med andre konvensjonelle redskaper, slik at kombinasjonsfartøy under 15 meter også gis anledning til å fiske eksempelvis fartøyets maksimumkvote av sei med not, da med fratreck av kvantum sei oppfisket med andre redskap."

Adresse
Pilsenteret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjonsnr:
Norges Fiskarlag
938 500 290
Fiskarlagets Servicekontor as
984 162 094

Telefaks

2 av 2

Vår dato
27042004

Vår referanse
200300269/28-532.2

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga

Sak 3d

ORIENTERING OM FISKET ETTER BLÅKVEITE

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

Tabell 1: Fangst av blåkveite – fangsttall er eksklusive forskningsfangst

Redskap	Fangst 2003	Fangst pr. uke 20 2003	Fangst pr. uke 20 2004
Fartøy ≥ 28 m	751	123	224
Fartøy < 28 m	5.426	8	10
Sum konvensjonelle	6.373	131	234
Trål	284	98	743
Sum	6.463 ³	229	978

Fangsttallene pr. uke 20 2004 og pr. uke 20 2003 er eksklusive forskningsfangst. Som i tidligere år kan bare fartøy under 28 m som fisker med konvensjonelle redskaper delta i et direkte fiske etter blåkveite i perioden fra 8. juni til mandag 5. juli. Fisket er også regulert med samme maksimumkvoter som i 2003.

Bifangstreglene for blåkveite er blitt liberalisert i 2004. I perioden der det direkte fisket ikke er tillatt, er ved fiske etter andre fiskeslag nord for 62°N tillatt å ha blåkveite som bifangst i det enkelte hal. Mengden av blåkveite om bord, ved avslutning av fisket og av landet fangst kan ikke overskride 7 %. For fartøy som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket gjelder disse bestemmelsen hele året.

Samlet er det fisket ca. 1.000 tonn blåkveite ved utgangen av uke 20 i 2004. Trålerne har nesten åtte ganger så store fangster i 2004 i forhold til 2003, mens konvensjonelle fartøy over 28 meter har doblet fangstene sine sammenlignet med 2003.

Også utenlandsk fangst av blåkveite i norske farvann har økt sammenlignet med 2003. Tabellen under illustrerer dette:

Tabell 2: Utenlandsk fangst i norske farvann.

Land	NØS nord for 62° N		Vernesonen	
	27. mai 2003	27. mai 2004	27. mai 2003	27. mai 2004
Russland	139 tonn	333 tonn	-	-
EU ⁴	14 tonn	11 tonn	7 tonn	23 tonn
Færøyene ⁵	6 tonn	31 tonn	0 tonn	14 tonn
Grønland ⁶	22 tonn	10 tonn	0 tonn	0 tonn
Island	1 tonn	5 tonn	0 tonn	0 tonn

Legger en utviklingen i fisket i resten av året fortsetter som til nå i år, kan vi slå fast at det vil bli fisket et betydelig høyere kvantum som bifangst i år sammenlignet med foregående år.

³ I tillegg ble det fisket 197 tonn med konvensjonelle redskaper og 1.547 tonn med trål som forskningsfangst.

⁴ EU har en kvote på 100 tonn i NØS i 2003 og 2004. I Vernesonen er det kun bifangstregulering. Polens fangst i Vernesonen i 2003 og 2004 er inkludert i EUs fangsttall.

⁵ Færøyene har en kvote på 150 tonn i NØS i 2003 og 2004. I Vernesonen er det kun bifangstregulering.

⁶ Grønland har en kvote på 150 tonn i NØS i 2003 og 2004. I Vernesonen er det kun bifangstregulering.

Sak 3e

ORIENTERING OM UTVIKLINGEN AV FISKE ETTER TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

Tabellen under gir en oversikt over norske kvoter i 2004 i Nordsjøen og Skagerrak.

Tabell 1: Torskekvoter

KVOTER – tonn	
Nordsjøen:	
Norge	4 641
EU	22 659
TAC	27 300
Skagerrak:	
Norge ⁸	127
EU	3 773
TAC	3 900

Tabell 2 viser fangstutviklingen i henhold til de to kvoteområdene pr. utgangen av april 2004.

Tabell 2: Fangstutvikling

FANGST – tonn		
	30. april 2004	30. april 2003
Nordsjøen:		
Konvensjonell	663	1 850
Trål	522	820
Totalt	1 185	2 670
Skagerrak:		
Konvensjonell	25	27
Trål	16	16
Totalt	41 ⁹	43 ¹⁰

Det direkte fisket i Nordsjøen ble stoppet 13. juli i 2003. Det direkte torskefisket i Skagerrak, utenfor grunnlinjene, ble stoppet 28. september 2003. Årets norske kvoter i de to havområdene er de samme som i 2003. Sammenlignet med 2003 er takten i fisket mye roligere i Nordsjøen, og det kan dermed se ut som at årets fartøykvote- og deltakerregulering har den ønskede effekten. I Skagerrak er fangstutviklingen den samme som på tilsvarende tidspunkt i fjor.

Fisket følges nøye, og hvis det er nødvendig vil Fiskeridirektøren foreta de nødvendige endringer i reguleringsopplegget for å sikre at de norske kvotene blir fisket opp.

⁷ Av den norske kvoten er 527 tonn avsatt til tredjeland. Norsk nettokvote er dermed 4.114 tonn.

⁸ Kvoten gjelder kun utenfor grunnlinjene.

⁹ I tillegg er det fisket henholdsvis 256 tonn og 112 tonn torsk med trål og konvensjonelle redskaper av norske fartøy innenfor grunnlinjene i Skagerrak pr. utgangen av april 2004.

¹⁰ I tillegg var det fisket henholdsvis 195 tonn og 68 tonn torsk med trål og konvensjonelle redskaper av norske fartøy innenfor grunnlinjene i Skagerrak pr. utgangen av april 2003.

Sak 3f

ORIENTERING OM UTVIKLINGEN I FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2004

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

På grunn av at det ikke forelå en fiskeriavtale med EU for 2004 ved årets begynnelse ble reguleringene for 2003 prolongert til å gjelde i 2004 inntil det forelå en ny avtale med EU.

Forhandlingene med EU om en fiskeriavtale ga Norge en kvote på 98.800 tonn i Nordsjøen og Skagerrak. Dette er høyeste norske kvoten etter 1990. Av den norske kvoten er 5.000 tonn avsatt til å dekke tredjeland sitt fiske, slik at den norske kvoten er 93.800 tonn. Den norske kvoten er fordelt på redskapsgrupper på følgende måte:

Tabell 1: Nnorske seifangster i Nordsjøen og Skagerrak 2004. Tonn rund vekt

Redskap	Gruppekvote 2004	Fangst pr. uke 2 ¹	Restkvoter 2004
Not	5.500	2 883	2 617
Garn og andre	8.000	3 827	4 173
Trål	80.300	29 292 ¹	51 008
Herav:			0
Torsketrålere	54.264	23 482 ¹	30 782
Seitrålere	14.123	4 380	9 743
Nordsjøtrålere o.a.	11.913	1 430	10 483
Sum alle	93.800	36 002	57 798

¹I tillegg kommer et etterslep på 5.011 tonn iht. rapportert fangst fra fabrikktrålere pr. 24. mai.

Av gruppekvote til notfisket på 5.500 tonn, er det avsatt 300 tonn til et fiske etter 2. september, og fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er regulert med en maksimalkvote på 500 tonn.

Tabellen viser at det er blitt landet 2.132 tonn fisket med not. Etter opplysninger fra Vest-Norges Fiskesalgslag var det pr. 28. mai i tillegg låssatt et kvantum på vel 850 tonn.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper har pr uke 20 fisket bare 3.818 tonn av kvoten på 8.000 tonn. På samme tidspunkt i 2003 var det fisket 6.459 tonn og på årsbasis ble det i 2003 fisket 7.781 tonn med konvensjonelle redskaper. Seifisket for konvensjonelle fartøy er regulert med en generell maksimalkvote på 500 tonn og fartøy over 28 meter kan stoppes når det gjenstår 1.400 tonn av gruppekvoten, for å sikre at fartøy under 28 meter kan fortsette seifisket i en periode etter stoppen. Ingen fartøy er i nærheten av å ha fisket opp maksimalkvoten på 500 tonn.

Med så store gruppekvoter, er det ikke behov for å periodisere trålerne gruppekvoter i 2004. Torsketrålerne og seitrålerne kan fiske fritt innenfor sine gruppekvoter, mens nordsjøtrålerne er regulert med en generell maksimalkvote på 300 tonn pr. fartøy. Fartøy med avgrenset tråltillatelse er regulert med en maksimalkvote på 60 tonn. Disse maksimalkvotene skal dekke bifangst av sei i industritrålfisket. Dersom en maksimalkvote blir utnyttet fullt ut, kan ikke fartøyet fiske sei som bifangst resten av året.

Selv om torskestrålere i 2004 ikke er underlagt begrensninger på fartøynivå har deltakelsen i fisket gått ned i forhold til 2003. Hittil i 2004 har 16 fabrikkstrålere og 25 ferskfisk-/småstrålere deltatt i fisket, dvs i alt 41 torskestrålere. I 2003 deltok i alt 54 torskestrålere. Nedgangen i deltakelsen kan skyldes at strukturordningene har redusert antall fartøy, men lave fangstrater og lave priser kan og ha redusert interessen for trålfisket etter sei i Nordsjøen.

Tabell viser at alle fartøygrupper har store kvanta igjen av sine tildelte kvoter. Det er ingen reelle fangstbegrensninger på enkeltfartøy i gruppen av torskestrålere, som er den gruppen med størst fangstkapasitet. En fjerning av fangstbegrensningene på fartøynivå de andre fartøygruppene vil neppe bidra til å sikre at gruppekvoteene blir fisket opp. Med samme fangstutvikling i resten av året som i 2003, kan det bli fisket 56 – 60.000 tonn i 2004. Dermed kan det komme til å gjenstå mellom 34 – 38.000 tonn av den norske kvoten.

Med et så stort gjenstående kvantum har Fiskeridirektøren til hensikt å oppheve de gjenværende kvotebegrensninger på fartøynivå, dvs. for fartøy med idustri-trållatelse, avgrenset trållatelse og konvensjonelle fartøy over 28 m.

Som i tidligere år er det av biologiske og markedsmessige årsaker fastsatt en generell stopp i alt trålfiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak fra og med 30. juni til og med 10. august. Fiskeridepartementet har bedt om at Reguleringsrådet drøfter hvorvidt sommerstoppen bør oppheves eller innkortes. Fiskeridirektøren er i utgangspunktet betenkt med hensyn til å endre et reguleringstiltak som er biologisk begrunnet.

Fiskeridirektøren ber om at Reguleringsrådet vurderer spørsmålet vedrørende sommerstopp i trålfisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak.

Kjell Nedreaas åpnet med å advare mot en reduksjon i maskevidden på trål og å endre sommerstoppen i en overvurdert bestand.

Han viste i denne sammenheng til

- redusert CPU (catch per unit) fra 2002 til 2003
- dårlige årsklasser etter 2001
- ikke samme utbredelse som tidligere
- problemer med å ta kvoten (dårlig tilgjengelighet)

En liberalisering av reguleringen vil også kunne føre til økt bifangstuttak av torsk.

Arnljot Haugen ville beholde maskevidden, men ville ha kortere sommerstopp slik at en kunne få opp kvoten.

Sak 3h

ORIENTERING OM UTVIKLINGEN I FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. FORHANDLINGSSITUASJONEN I 2004

Det er ikke oppnådd enighet mellom kyststatene om fordelingen av norsk vårgytende sild for 2004 . Under de internasjonale sildeforhandlingene som ble gjennomført på Island 8.-9. oktober 2003 var det likevel enighet om en TAC på 825.000 tonn.

Partene møttes på nytt i København 16. februar d.å, men kom heller ikke da til enighet om fordelingen.

2. NORSK TOTALKVOTE

Etter møtet i København besluttet Fiskeridepartementet at norsk totalkvote skal utgjøre 57 % av TAC. I 2004 er norsk totalkvote dermed satt til 470.250 tonn.

Fiskeridepartementet har besluttet å avsette 750 tonn norsk vårgytende sild til agn. Agnkvoten trekkes av den norske totalkvoten, og det står da igjen 469.500 tonn til fordeling mellom fartøygruppene. I tråd med Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak 7/01 er kvoten fordelt med 51 % (235.435 tonn) til ringnotgruppen, 10 % (45.805 tonn) til trålgruppen og 39 % (188.260 tonn) til kystgruppen

3. RINGNOT- OG TRÅLGRUPPENS FISKE

Per 19. mai 2004 hadde ringnotgruppen fisket 80.680 tonn. Kvotefaktoren ble den 2. februar 2004 fastsatt til 4,77. Den ble økt til 5,3 den 25. februar 2004.

Trålerne hadde per 19. mai 2004 fisket 32.413 tonn. Kvotefaktoren ble den 2. februar 2004 fastsatt til 3,43. Den ble økt til 3,83 den 1. mars 2004.

4. KYSTFARTØYGRUPPENS FISKE

4.1. GENERELT

Kvoteenheten er i tråd med anbefalingen fra Reguleringsrådet fastsatt til 40 tonn.

Med en kvoteenhet på 40 tonn og en gruppekvote for kystflåten på 188.260 tonn, er samlet overregulering 40,1 prosent. Overreguleringen er beregnet ut fra 651 deltakeradganger i fisket etter norsk vårgytende sild pr. 19. mai 2004. Deltakeradganger som inngår i strukturvoteordningen er avkortet med 20 prosent. Dersom en legger til grunn samme antall deltakerfartøy som i 2003, 424 fartøy, vil faktisk overregulering i 2004 bli ca. – 1,2 prosent. En eventuell økning i norsk totalkvote vil medføre at overreguleringen går ned.

Per 18. mai 2004 er 301 kystfartøy godkjent for å delta i fisket etter norsk vårgytende sild, og 262 kystfartøy har faktisk deltatt i fisket. I løpet av de fire første månedene ble det i

kystfartøygruppen fisket og landet 80.400 tonn. Til sammenligning ble det i tilsvarende periode i 2003 fisket 45.600 tonn (tall fra sluttseddelregisteret), noe som innebærer en økning i 2004 på 34.800 tonn (76,3 %).

4.2. PERIODISERING

På grunn av den uavklarte internasjonale forhandlingssituasjonen ble reguleringen i utgangspunktet fastsatt uten noen periodiseringsregel. I tråd med anbefalingen fra Reguleringsrådet fastsatte Fiskeridepartementet den 19. februar 2004 en periodiseringsbestemmelse som åpnet for at fisket i kystfartøygruppen kunne stoppes når 77.258 tonn (41 %) av gruppekvoten var beregnet oppfisket. Fiskeridirektoratet iverksatte stoppen 20. februar 2004.

Fartøy som fisker med landnot og fartøy som fisker for låssetting innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjen mellom 64°N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr var unntatt fra stoppen frem til 30. april. Etter denne dato er fartøy som fisker med landnot og for låssetting nord for 62°N unntatt fra stoppen.

4.3. DAGFORBUD

På bakgrunn av rapporter om sprengning og riving av nøter både blant kyst- og ringnotfartøy, ble det fra 17. februar 2004 innført forbud mot å fiske norsk vårgytende sild med not mellom kl. 08.00 og 18.00 i området mellom 62°N og 67°30'N. Forbudet ble med virkning fra 19. februar endret til perioden mellom kl. 08.00 og 16.00. En ytterligere lempning ble iverksatt 16. februar ved at det ble åpnet for fiske med loddenot. Ordningen med dagforbud opphørte 30. mars.

4.4. KONSUMPÅBUD

Per 19. mai 2004 hadde kystgruppen fisket 82.445 tonn av gruppekvoten på 188.260 tonn. Det gjenstår altså 105.815 tonn.

Innføringen av den utvidete drifts- og strukturkvoteordningen i 2004 forventes å medføre en høyere faktisk deltakelse i 2004 enn tidligere antatt, og dermed en høyere overregulering. Av 651 deltakeradganger registrert per 19. mai 2004, vil 27 tildeles et annet fartøy på gjennom driftskvotordningen og 31 gå til et annet fartøy gjennom strukturkvoteordningen. Det forventes flere søknader utover sommeren.

Foregående år har Fiskeridirektoratet hatt hjemmel til å innføre konsumpåbud når det gjenstår 100.000 tonn av gruppekvoten, og slikt påbud har vært innført etter konsultasjoner med næringen.

Etter gjeldende regulering kan Fiskeridirektoratet innføre konsumpåbud i kystfartøygruppens fiske, uten at hjemmelen er knyttet opp til et bestemt restkvantum. På grunn av forventet økt kvoteutnytting, og av hensyn til lønnsomheten i fisket og rammebetingelsene for konsumindustrien, finner Fiskeridirektøren det naturlig å innføre konsumpåbud allerede ved oppstarten av høstfisket på det gjenstående av gruppekvoten.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsrådets eventuelle merknader.

Norges Fiskarlag

og Fiskarlagets Servicekontor as

Vår saksbehandler Elling Lorentsen, tlf. 73 54 58 71:

Telefaks

Vår dato
07062004

Vår referanse
200300269/32-
532.2

Deres dato

Deres referanse

Til
MEDLEMSLAGA

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62 N FOR FARTØY SOM FISKER MED NOT - PERIODISERINGEN

Norges Fiskarlag har i arbeidsutvalgsmøte i dag drøftet reguleringen av fisket etter sei nord for 62° N for fartøy som fisker sei med not og periodiseringen og fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag viser til henvendelse fra Nordland Fylkes Fiskarlag som ber om endring av periodiseringen av seinotkvoten.

Gjeldende periodisering er et resultat av flere medlemslags ønske om en fordeling av fisket etter sei med not.

Norges Fiskarlag viser til at organisasjonen anbefalte at seinotkvoten for 2004 skulle periodiseres med 40% før 1. juli og 60% etter denne datoen. Fiskarlagets representanter i Reguleringsrådet fant imidlertid også å kunne støtte et forslag om å stoppe seinotfisket helt i tidsrommet fra og med 10. juli til og med 1. august. Dette ble også fastsatt i gjeldende reguleringsforskrift fra og med årets start.

Norges Fiskarlag tilrår at det ikke foretas endring i periodiseringen av kvantum avsatt til fisket etter sei med not nord for 62° N.

Norges Fiskarlag viser til at Fiskeridepartementet ikke har fastsatt en tre-deling av notkvoten til størrelsesgruppene henholdsvis under 15 meter, 15-20,9 meter og 21 meter og større, slik et samlet Reguleringsråd anbefalte i desember 2003. Fiskarlaget ber om at departementet umiddelbart deler opp seinotkvoten slik som tidligere anbefalt"

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Vår ref.: GOS

Vår dato: 2. juni 2004

Deres ref.:

Deres dato:

Fiskeridirektoratet
Postboks 185
5002 BERGEN

333
03. JUNI 2004
2004/9256 1

**NORGES
KYSTFISKARLAG**

REGULERINGSRÅDSMØTE 8. JUNI 2004 – INNSPILL.

Regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N 2. halvår 2004.

Fiskeridirektøren økte med virkning f.o.m 13. april 2004 maksimalkvoten av sei nord for 62N for konvensjonelle fartøy over 15 meter med 30%. Arbeidsutvalget i Norges Kystfiskarlag fattet den 21.04.04 på denne bakgrunn, følgende enstemmige vedtak vedrørende reguleringen av samlekvoteflåten i 2004:

Norges Kystfiskarlags arbeidsutvalg krever at en tilsvarende kvoteøkning på 30% også gjøres gjeldende for flåten under 15 meter. Ved ytterligere kvoteøkninger krever Norges Kystfiskarlag tilsvarende økning for fartøy under 15 meter som for fartøy over 15 meter. Arbeidsutvalget går inn for at samme prinsipp legges til grunn også ved eventuelle senere refordelinger av øvrige fiskeslag.

Det vises i den forbindelse til Norges Kystfiskarlags brev av 22. april 2004 til Fiskeridirektoratet vedrørende fisket etter sei nord for 62N for fartøy innenfor samlekvoteordningen (vedlagt).

Det fremgår av Fiskeridirektoratets svar i telefax av 4. mai 2004 at situasjonen når det gjelder utviklingen i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy i samlekvoteordningen, vil bli vurdert i Reguleringsrådets møte 8. juni.

Fiskeridirektoratets fangststatistikk viser at det ved utgangen av uke 20 i 2004 gjenstod ca 30 500 tonn av gruppekvoten av sei nord for 62N for konvensjonelle fartøy under 28 meter. Dette utgjør ca 7000 tonn mindre enn ved samme periode i 2003. Det gjenstår om lag 11-12 000 tonn torsk pr. uke 20, som er tilsvarende restkvantum for gruppen på samme tid i 2003. For fartøygruppen 15-27,99 meter gjenstod det ved utgangen av uke 20 kun til sammen ca 3 750 tonn av gruppekvotene av torsk nord for 62N, mot ca 8 900 tonn ved utgangen av samme periode i 2003.

Dette skulle tilsi at behovet for sei som bifangst i torskefisket utover høsten vil være redusert i forhold til 2003, og ventelig vil gi en reduksjon i fisketakten i seifisket 2. halvår.

Basert på erfaringene fra de siste års seifiske, jf. vårt brev av 22.04.04, og at det gjensto nær 15 000 tonn av kystflåtens seikvote i 2003, anser Norges Kystfiskarlag på denne bakgrunn en økning av samlekvoteflåtens maksimalkvoter av sei som forsvarlig og en forutsetning for en forsvarlig utnyttelse av gruppekvoten for den konvensjonelle flåten. Det vises for øvrig til den positive utviklingen i seiebestanden. Norges Kystfiskarlag vil understreke viktigheten av at kystflåten i en situasjon med generelt lavt kvotenivå og redusert ressurstilgang, gis muligheten til å utnytte kvotene av ressurssterke bestander fullt ut på den lyse årstiden når været er godt.

Norges Kystfiskarlag står på denne bakgrunn fast ved arbeidsutvalgets vedtak av 21. april 2004 angående reguleringen av fisket etter sei nord for 62N i 2004.

Hysckvoten for konvensjonelle fartøy under 28 meter er 6.965 tonn høyere i år enn i 2003. Det er fisket i overkant av 4 000 tonn mer hyse pr uke 20 i år enn tilsvarende i 2003. Likevel viser fiskeridirektoratets fangststatistikk at det ved utgangen av uke 20 sto igjen 2 700 tonn mer av hyskvoten for konvensjonelle fartøy under 28 meter enn ved utgangen av samme periode i fjor. Dersom det lave prisnivået som har begrenset muligheten for en lønnsom drift av bl.a tradisjonelt hyselinefiske så langt i år vedvarer, må en anta at dette også vil bidra til å begrense aktiviteten i hyscfisket 2. halvår.

Norges Kystfiskarlag vil generelt understreke viktigheten av at det av hensyn til den mindre flåten og av hensyn til utnyttelsen av gruppekvotene for den konvensjonelle flåten under 28 meter, legges til rette for et fiske tidlig i 2. halvår mens vær og driftsforholdene er gunstige, fremfor refordelinger og eventuelt frislipp senhøstes når driftsmulighetene for store deler av kystflåten vil være betydelig redusert.

Norges Kystfiskarlag ber på denne bakgrunn Fiskeridirektoratet løpende vurdere utviklingen i kystflåtens fiske innen de ulike fiskerier, og iverksette nødvendige reguleringsendringer, herunder økning av maksimalkvotene og eventuelt frislipp, på et tidligst mulig tidspunkt. Av hensyn til den praktiske gjennomføringen av fisket bes antallet reguleringsendringer søkt begrenset ved at det prioriteres få større reguleringsendringer, fremfor gjentatte mindre maksimalkvoteøkninger ut over høsten.

Norges Kystfiskarlag foreslår at hysefisket for konvensjonelle fartøyer under 28 meter gjenåpnes 15. juli 2004.

Norges Kystfiskarlag vil understreke muligheten for å stanse fisket, dersom gruppekvotene av enkelte fiskeslag skulle vise seg å stå i fare for å bli oppfisket.

Norges Kystfiskarlag ber videre Fiskeridirektoratet legge til grunn organisasjonens krav om at også fartøy under 15 meter og gruppe II fartøy, må få ta del i eventuelle reguleringsendringer (maksimalkvoteøkninger og frislipp) ut over året på lik linje med gruppe I fartøy over 15 meter. Norges Kystfiskarlag vil understreke at det innenfor samlekvoteordningen må være fullt mulig å åpne for økte maksimalkvoter og eventuelt frislipp i enkeltfiskerier ved behov, jf. vårt brev av 22. april 2004, slik det også ble gjort i seifisket i 2002.

Norges Kystfiskarlag har fulgt utviklingen med nye reguleringsprinsipper og innføring av nye struktureringstiltak med stor bekymring. Innføring av fartøykvoter på torsk i kystflåten 15-28 meter, der personlig planlegging og avsetning av torsk til bifangst til fiske etter andre fiskeslag

senere på året må kunne sies å ha vært helt feilslått. Enda verre blir dette bildet når hysefisket stoppes 6. juni. Aktiviseringen av "sovende" kapasitet ved innføring av drifts- og strukturordningen i kystflåten har også virket mot sin hensikt.

Det vises for øvrig til at landsmøtet i Norges Kystfiskarlag 6.-7. mai 2004 fattet følgende enstemmige vedtak vedrørende de iverksatte vernetiltakene for norsk kysttorsk:

- Landsmøtet vil understreke at det hersker stor usikkerhet rundt bestandsanslagene for norsk kysttorsk. Norges Kystfiskarlag har likevel med bakgrunn i føre-var prinsippet uttrykt forståelse for at det iverksettes tiltak for å styrke bestanden av norsk kysttorsk. Landsmøtet beklager imidlertid at Norges Kystfiskarlags reguleringsforslag ikke er lagt til grunn ved innføringen av vernetiltak for norsk kysttorsk i 2004.
- Norges Kystfiskarlag krever at det må foretas en grundig evaluering av behovet for videre vernetiltak for norsk kysttorsk og effekten av de iverksatte tiltak. En eventuell videreføring av vernetiltak for norsk kysttorsk, må ta utgangspunkt i de anbefalinger Norges Kystfiskarlag har fremmet i Arbeidsgruppen om norsk kysttorsk i 2003, og der følgende hovedprinsipper bes lagt til grunn:
 1. **Vern av gytefelt:** Forbud mot snurrevad og bruk av fløytgarn på gytefelt. Garn- line og juksa tillatt. Innenfor grunnlinja: Egne regler for Lofoten og andre oppsynshav. Egne regler for flyndretrål.
 2. **I pelagiske fiskerier:** Forbud mot bruk av ringnot og trål innenfor grunnlinja.
 3. **Innenfor 4n mil:** Størrelsesbegrensning på snurrevad, maksimalt 5 kveiler tau.
 4. **Innenfor 12n mil:** Trålforbud.
 5. Alle fiskere oppfordres om å fiske størst mulig andel Norsk-Arktisk torsk etter veiledning fra forskerne.
- Landsmøtet vil understreke at en hver form for regulering av kystflåtens fiske av kysttorsk vil miste legitimitet så lenge det ikke gjøres noe med den uregulerte bifangsten av kysttorsk i pelagiske fiskerier (ringnot og flytetral) innenfor grunnlinjen.
- Norges Kystfiskarlag krever at kvoten av norsk kysttorsk f.o.m 2005 igjen økes til 40.000 tonn, og i sin helhet forbeholdes kystflåten.

Regulering av fisket etter kongekrabbe i 2004

Det vises til Norges Kystfiskarlags landsmøtevedtak av 7. mai 2004 og høringsuttalelse av 11. mai 2004 på denne bakgrunn (vedlagt). Norges Kystfiskarlag ber om at ovennevnte innspill legges til grunn for reguleringen av fisket etter kongekrabbe i 2004.

Bifangst av breiflabb

Fiskeridepartementet har med virkning f.o.m 29. april 2004 hevet den tillatte bifangstandelen av breiflabb i fiske med konsumtrål og snurrevad i Nordsjøen og Skagerak fra 10% til 20%, regnet i vekt om bord. Samtidig er den tillatte bifangstandelen ved fiske med reke-trål hevet fra 2,5 % til 10% regnet i rundt vekt pr uke. Norges Kystfiskarlag tok i brev av 29.03.04 til Fiskeridirektoratet opp de negative konsekvensene bifangstandelen på marginale 2,5 % medførte for mindre kystnære reke-trålere. Denne endringen anses således å være i tråd med innspill fra Norges Kystfiskarlag.

Når det gjelder bifangst i konsumtrål og snurrevad har Norges Kystfiskarlag i høringsuttalelse av 28.01.04 vedr. rapporten fra arbeidsgruppen som har vurdert spørsmålet om reguleringstiltak for breiflabb, fremmet følgende uttalelse:

Med et bifangsttak på 300 tonn, anser vi 10% som en for høy bifangstprosent i trålfiske. En lavere bifangstandel vil være mer i samsvar med kvotetaket.

På bakgrunn av at Fiskeridepartementet 27.02.04 opphevet den tillatte bifangstandelen på 10% breiflabb ved fiske med garn i fredningsperioden nord for 62N, fattet arbeidsutvalget i Norges Kystfiskarlag 14.03.04 følgende vedtak:

1. Bifangst av breiflabb ved ordinært fiske etter torsk og sei med garn nord for 62N er unngåelig og må tillates.
2. Det medfører etter arbeidsutvalgets erfaring ikke riktighet at bifangst av breiflabb i garnfisket kan unngås ved "riktig" setting av bruk, overholdelse av maskeviddebestemmelser og andre fangstbegrensninger. Unngåelig bifangst av breiflabb er derfor et vanlig innslag i bl.a torskefisket.
3. Fredningstiden samsvarer med den mest aktive perioden i torskefisket nord for 62 N. Dette tilsier at unngåelig bifangst vil finne sted. Håndhevelse av en 0-bifangst bestemmelse vil etter arbeidsutvalgets vurdering legge til rette for svart omsetting av breiflabb, og betyr i sin ytterste konsekvens at alt garnfiske i fredningsperioden må forbys.

I arbeidsgruppens rapport fremgår at bifangst av breiflabb i reke-trål har en estimert gjennomsnittsvekt på 4,52 kg, mot kun 1,75 kg for konsumtrål/industri-trål/krepsetrål, og 2,82 kg for snurrevad. Arbeidsgruppen påpekte at andelen breiflabb under minstemål ved fiske med trål og snurrevad ville være svært høgt, opp mot 70-80 % i enkelte hal.

Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttets representanter gikk på denne bakgrunn inn for at bifangsten av breiflabb ikke skulle utgjøre mer en 10% av totalfangsten i vekt, og at samlet innblanding under minstemålet ikke skulle utgjøre mer enn 10% av samlet fangst av minstemålsbegrensede fiskeslag (i individ).

Vi viser til Norges Kystfiskarlags høringsuttalelse av 28. januar 2004 vedrørende reguleringen av fisket etter breiflabb, samt til rapport fra arbeidsgruppa som har handsama spørsmål om reguleringstiltak for breiflabb.

På bakgrunn av fangststatistikk som avdekker betydelige mengder undermåls fisk ved fiske av breiflabb med konsumtrål og snurrevad, finner Norges Kystfiskarlag en dobling av den tillatte bifangstandelen i fisket med disse redskapsgruppene til 20% å være biologisk uforsvarlig. Reguleringsendringen er et brudd med gjeldende målsettinger om vern og oppbygging av breiflabbestanden, og står i skarp kontrast til de strenge reguleringer som er pålagt konvensjonelle fartøy i den forbindelse. En såpass høy bifangstandel anses videre å legge til rette for et skjult dircktefiske av breiflabb.

Norges Kystfiskarlag krever på denne bakgrunn at endringen av bifangstbestemmelsene vedr. konsumtrål og snurrevad oppheves, og at det maksimalt tillates en bifangstandel på inntil 10%.

Med vennlig hilsen
Norges Kystfiskarlag

Geir-Olaf Sørensen
Geir-Olaf Sørensen
Daglig leder

Vedlegg.

Vår ref: HRJ

Vår dato: 22.04.04

Fiskeridirektoratet
Pb 185 Sentrum
5804 Bergen

Regulering av kystflåtens fiske etter sei i 2004

Fiskeridirektøren økte med virkning f.o.m 13. april 2004 maksimalkvoten av sei nord for 62N for konvensjonelle fartøy over 15 meter, med 30 %. Arbeidsutvalget i Norges Kystfiskarlag har den 21. april 2004 vurdert utviklingen i fisket og de gjeldende reguleringer i kystflåtens fiske etter sei.

Norges Kystfiskarlag vil vise til at det ved utgangen av uke 15 (11.04.04) gjenstod ca 33.500 tonn av den konvensjonelle kvoten for fartøy under 28 meter. Dette utgjør ca 6.300 tonn mindre enn ved samme tidspunkt i fjor. Erfaringene fra 2003 viser imidlertid at det vil være rom for en ytterligere økning i fisketakten. Til tross for at maksimalkvotene for fartøy 15-28 meter ble økt to ganger, og fisket deretter sluppet fritt for denne fartøygruppen f.o.m 1. september, gjenstod det ved utgangen av 2003 ca 14.300 tonn av den konvensjonelle kvoten for fartøy under 28 meter. Også i 2002 gjenstod betydelige mengder av gruppekvoten for konvensjonelle fartøy ved utgangen av året, til tross for at fisket ble sluppet fritt også for samlekvoteflåten f.o.m 24. september. Ved utgangen av uke 15 i 2002 gjenstod tilsvarende mengde av den konvensjonelle seikvoten for fartøy under 28 meter som inneværende år.

Erfaringene fra de siste års seifiske nord for 62N tilsier at en økning i seikvoten også for fartøy under 15 meter er nødvendig for å sikre en forsvarlig utnyttelse av den konvensjonelle kvoten. Norges Kystfiskarlag kan ikke forsvare at verdifulle kvantum som kan sikre sysselsetting og verdiskapning i kystsamfunnene 2. halvår blir stående ufisket også i 2004, samtidig som størsteparten av den konvensjonelle flåten (fartøy under 15 meter) ikke tillates å ta del i de økte maksimalkvotene og eventuelt senere frislipp.

Erfaringene fra 2002 viser at det innenfor samlekvoteordningen er fullt mulig å åpne for økte maksimalkvoter og eventuelt frislipp på enkelte fiskeslag ved behov. Det forutsettes at kvoteøkningen kun tillates fisket som sei, og med bifangstbestemmelser tilsvarende de bestemmelser som gjelder for fartøy over 15 meter som f.o.m i år er regulert med faste fartøykvoter på torsk. Det påpekes at Fiskeridirektøren kan stanse fisket dersom kvoten skulle stå i fare for å bli oppfisket. For kystflåten generelt er det imidlertid en stor fordel å kunne fiske avsatt kvantum tidlig på året, fremfor å bli tvunget inn i et hektisk høstfiske under ugunstige driftsforhold, slik situasjonen til dels har vært de siste årene. En tidlig økning av maksimalkvotene øker videre sjansen for at gruppekvoten skal bli oppfisket.

I en situasjon med generelt lavt kvotegrunnlag for hele kystflåten, lave samlekvoter, og der kvotesituasjonen for gruppe-II flåten er blitt ytterligere forverret de siste to årene, kan Norges Kystfiskarlag ikke se at det kan forsvares at eventuelt rom for kvoteøkninger forbeholdes

enkelte fartøygrupper, samtidig som store deler av kystflåten vil bli stående uten driftsalternativer i 2. halvår.

Arbeidsutvalget i Norges Kystfiskerilag har på denne bakgrunn og med henvisning til gjeldende maksimalkvoteøkning for fartøy over 15 meter, den 21.04.04 fattet følgende enstemmige vedtak:

Norges Kystfiskerilags arbeidsutvalg krever at en tilsvarende kvoteøkning på 30% også gjøres gjeldende for flåten under 15 meter. Ved ytterligere kvoteøkninger krever Norges Kystfiskerilag tilsvarende økning for fartøy under 15 meter som for fartøy over 15 meter. Arbeidsutvalget går inn for at samme prinsipp legges til grunn også ved eventuelle senere refordelinger av øvrige fiskeslag.

Det bes om at ovennevnte vedtak legges til grunn for reguleringen av kystflåtens fiske i 2004. Maksimalkvoten av sei for fartøy innenfor samlekvoteordningen og gruppe II bes på denne bakgrunn snarest øket med 30%.

Fiskeridirektoratets snarlige tilbakemelding i saken imøtesees.

Med vennlig hilsen
Norges Kystfiskerilag

Geir-Olaf Sørensen
Daglig leder

Hilde Rødås Johnsen
saksbehandler

fiskeri- og havbruksnæringens landsforening

FHL industri og eksport
Essendropsgt. 6, Postboks 5471 Majorstuen, 0305 Oslo
Telefon 23 08 87 30 - Telefaks 23 08 87 31
www.fhl.no

**Fiskeridirektoratet
v/ Juridisk kontor**

Oslo 7. juni 2004

Vedr. reguleringen av hysefisket i 2004

Fiskeridirektoratet valgte 28. mai å stoppe fisket etter hyse nord for 62° N for konvensjonelle fartøy mellom 15 og 28 meter i gruppe I, med virkning fra 6. juni. Årsaken var at periodekvoten for 2. tertial ville være oppfisket rundt denne dato.

FHL gikk i sitt reguleringsforslag til Reguleringsrådet i desember 2003 inn for en fortsatt regulering av det konvensjonelle hysefisket i tre perioder, hhv; 1.1-30.04, 01.05-31.08 og 01.09-31.12. Vårt forslag var basert på følgende forutsetning: *"En spredning av opptaket over året vil bidra positivt i forhold til industriens behov for råstofftilførsel hele året og korrespondere bedre med etterspørselssituasjonen i våre viktigste hysemarkeder"*.

En situasjon med stopp i hysefisket allerede etter så kort tid ut i 2 periode får svært negative konsekvenser for de industribedriftene som har lagt opp sitt produksjonsopplegg, med forventninger om at dette fiskeriet ville foregå utover sommeren, slik det tradisjonelt har gjort. De markedsmessige konsekvensene av at norsk industri ikke vil være leveringsdyktig i flere sommermåned, antas å være betydelige.

FHL vil knytte følgende kommentar til stoppen i hysefisket for den konvensjonelle flåten mellom 15 og 28 meter:

- FHL konstaterer nok en gang at intensjonene om å spre kvoter utover året viser seg å ikke fungere i praksis.
- Hittil i år har en uforholdsmessig stor andel av den konvensjonelle hysekvoten blitt fisket av den større snurrevadflåten. Denne flåtegruppen har som kjent meget stor fangstkapasitet, men det er med beklagelse vi konstaterer at snurrevadfanget hyse har en kvalitet som i stor utstrekning gjør den uaktuell for industriell bearbeiding i Norge. Dette, sammenholdt med et uforsvarlig intensivt fiske av denne flåtegruppen, har medført at store kvanta hyse har blitt eksportert ubearbeidet ut av landet. Det er en kjensgjerning at en stor del av denne hysen fanget med snurrevad også har hatt svært lav salgspris ut, og da som følge av kvalitetsforringelsen denne driftsformen medfører. Dette reagerer FHL industri og eksport meget sterkt på, og vi vil hevde at et slikt fiskeri er sløsing med fellesskapets ressurser.

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk **fhl industri og eksport**

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

Tilsluttet Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)

- Flere bedrifter har planlagt produksjon og inngått langsiktige kontrakter på hyse i markedet (særlig UK og USA). Ettersom hysefisket nå stoppes vil disse ikke klare å oppfylle sine kontrakter, med de konsekvenser dette har på kort og lengre sikt. En slik situasjon vil på nytt befeste en oppfatning i markedet om at norsk fiskerinæring ikke er i stand til å betjene markedet gjennom hele året, og at vi fremdeles bedriver et kappfiske i korte perioder av året.
- I saksnotatene til Reguleringsrådets møte 8. juni, fremkommer det at årets første periodekvote, på 4 979 tonn for konvensjonelle fartøy 15-28 meter, er overfisket med hele 1 400. FHL mener at dette er kritikkverdig fra kontrollmyndighetenes side. Alt skulle tilsi at man med dagens teknologi, bl.a. gjennom innføringen av elektronisk sluttseddelføring, må kunne foreta en langt raskere kvoteavregningskontroll enn i dette tilfelle.

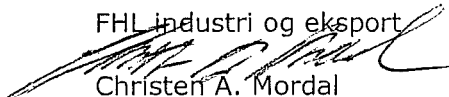
FHL vil komme tilbake til denne saken under Reguleringsrådets møte 8. juni, og forutsetter at Fiskeridirektoratet bidrar til å oppklare hvorfor man ikke klarte å fange opp at den angjeldende kvote ble overfisket med 1 400 tonn.

Videre vil FHL allerede på nåværende tidspunkt kreve at det gjøres grep for å få kontroll med et destruktivt og industrifiendtlig fiske som det (noen få hederlige unntak finnes) snurrevadflåten i dag representerer. Vi ser det som naturlig at denne saken sluttbehandles under Reguleringsrådet til høsten, men at arbeidet starter allerede på nåværende tidspunkt.

Til slutt ønsker FHL å be Reguleringsrådet vurdere tiltak som kan medføre et begrenset hysefiske også utover sommeren 2004. Vi vil komme tilbake med en konkretisering i Reguleringsrådet.

Med hilsen,

FHL industri og eksport

Christen A. Mordal
direktør

Kopi: Fiskeridepartementet
Norges Fiskarlag
Norges Kystfiskarlag
NNN
Sametinget

fhl fiskemel fhl fiskefôr fhl havbruk **fhl industri og eksport**

Oslo • Bergen • Ålesund • Trondheim • Bodø • Tromsø

Sak 4/2004

Regulering av fisket etter lodde ved
Grønland, Island og Jan Mayen
sesongen 2004/2005

SAK 4/2004

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED GRØNLAND, ISLAND OG JAN MAYEN SESONGEN 2004/2005

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. AVTALESITUASJONEN

1.1. TREPARTSAVTALEN

Trepartsavtalen mellom Grønland, Island og Norge fra Reykjavik 20. mai 1998 hadde en gyldighet frem til 30. april 2001. Avtalen ble i 2001 forlenget med 2 år jf. avtalens artikkel 14, og avtalen løp dermed frem til 30. april 2003. Høsten 2002 varslet Island at de forbeholdt seg retten til å ikke fornye Trepartsavtalen for neste periode, og fra 1. mai 2003 hadde en ikke noen gyldig Trepartsavtale om loddebestanden i farvannene mellom Grønland, Island og Jan Mayen. Grønland, Island og Norge inngikk en reforhandlet Trepartsavtale 8. juli 2003. Avtalen er gyldig til og med 31. mai 2004 og forlengelse med 1 år av gangen, med mindre en av partene sier opp avtalen senest 6 måneder før utløpet av avtalens opprinnelige periode, eller en tilleggsperiode. Ingen av partene har sagt opp avtalen, og i henhold til avtalens artikkel 13 er den forlenget med ett år, frem til 31. mai 2005.

Fordelingen av totalkvoten mellom partene i avtalen er 11% til Grønland, 81% til Island og 8% til Norge.

Etter sesongstart 20. juni har Grønland og Norge i henhold til avtalen adgang til å fiske sine respektive andeler av den TAC som antas å bli fastsatt for hele sesongen (den forventede TAC). Ved vurderingen legger partene til grunn de retningslinjer som er vedtatt av ICES, om at den foreløpige TAC for sommer og høstperioden som regel skal utgjøre 2/3 av den endelige TAC for hele sesongen. Norge har etter avtalen (jf. Trepartsavtalen art. 4 punkt 1) anledning til å fiske inntil 12% av foreløpig TAC om sommeren/høsten. Dette tilsvarer 8% av den forventede TAC.

I Islands økonomiske sone (IØS) har norske fartøy adgang til å fiske inntil 35% av den kvote som Norge skal ha i henhold til avtalen, samt eventuelle overføringer fra en av partene. I IØS er det kun tillatt for norske fartøy å fiske lodde nord for 64°30'N og i tillegg må fisket, som tidligere år, avsluttes senest 15. februar, jf. bilateral avtale mellom Island og Norge av 9. juli 2003 punkt 1.

Norske fartøy har anledning til å fiske hele sin loddekvote i Grønlands fiskerisone nord for 64°30'N.

I sommer- og høstperioden, dvs. fra 20. juni til 1. desember, kan inntil 30 norske fartøy fiske i IØS samtidig. I vintersesongen, dvs. fra 1. desember og frem til og med 15. februar, kan maksimalt 20 norske fartøy fiske samtidig i IØS.

1.2. SMUTTHULLAVTALEN

Som et resultat av avtalen mellom Russland, Island og Norge (Smutthullavtalen), får Norge årlig overført et kvantum lodde fra Island. Størrelsen på overføringen henger sammen med den norske overføringen av torsk til Island. Overføringen av torsk er en fast prosent av TAC på torsk, slik at loddelementet er uavhengig av TAC på lodde. Hele den islandske overføringen av lodde til Norge kan fiskes i IØS, og medfører også en økning (i forhold til den tidligere trepartavtale) fra 30 til 35 norske fartøy (20 til 25 i vintersesongen) som kan fiske i IØS samtidig. I henhold til brevveksling mellom Fiskeridepartementet og

Fiskeriministeriet på Island, vil overføringen for sesongen 2004/2005 være på 17.212 tonn lodde til Norge.

1.3. NORGE/EU

Et element i den årlige kvoteavtalen mellom Norge og EU er en overføring av lodde i grønlandsk sone til Norge. Kvoten fra EU må fiskes innenfor kalenderåret, og er i år fastsatt til 15.000 tonn.

2. LODDEFISKET VED ISLAND, GRØNLAND OG JAN MAYEN

2.1 KORT HISTORIKK

Fangstene av lodde i perioden fra 1978 til 2001 har variert i størrelsesorden fra 0 tonn i sesongen 1982/83 til 2.043.000 tonn i 1997/1998 sesongen. Av de årlige fangstene har islandske fartøy i gjennomsnitt fisket vel 80 %, og norske fartøy omlag 11 %. Det resterende kvantum har hovedsakelig vært fisket av færøyske og grønlandske fartøy.

Før 1985/86-sesongen fisket norske fartøy kun sommerlodde. Fisket foregikk i fiskerisone ved Jan Mayen (FJM), inklusive området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og delelinjen mellom Grønland og Jan Mayen. I 1985/86-sesongen fisket norske fartøy for første gang både vinter- og sommerlodde i området. I perioden fra 1987 og frem til i dag har norske fartøy i hovedsak fisket i IØS og GS. Til orientering er det vedlagt tabell over norske fartøys loddefangster ved Island, Grønland og Jan Mayen fra 1978 til 2004.

2.2 LODDESESONGEN 2003/2004

I 2003 ble fisket etter lodde for norske fartøy i farvannene ved Jan Mayen, Grønland og Island åpnet 8. juli 2003. Ved sesongstart var Norges kvote på 83.282 tonn, og kvoten var sammensatt av tre elementer. Det første elementet bestod av Norges andel på 8 % av forventet TAC på 832.500 tonn minus 50.000 tonn som kompensasjon for å balansere fjordårets overfiske pga at endelig TAC for sesongen 2002/2003 ble redusert med 50.000 tonn. Dette ga en norsk kvote på 62.600 tonn. Den foreløpige TAC var satt noe lavere enn tilrådingen fra ACFM, som var 835.000 tonn.

Det andre kvoteelementet var en kvote på 6.700 tonn lodde i Grønlands sone som Norge fikk overført av EU i forbindelse med den årlige bilaterale fiskeriavtalen mellom Norge/EU for 2003. Kvoten fra EU måtte fiskes i løpet av kalenderåret 2003.

I tillegg fikk Norge overført 13.982 tonn lodde fra Island som et resultat av avtalen mellom Russland, Island og Norge (Smutthullavtalen). I henhold til avtalen kunne hele overføringen på 13.982 tonn lodde fiskes i IØS.

Av den totale norske kvoten på 83.282 tonn kunne inntil 62.600 tonn fiskes i Jan Mayen sonen, inntil 69.300 tonn kunne fiskes i Grønlands sone og inntil 35.892 tonn kunne fiskes i IØS. Kvoten i IØS ble beregnet ved at man tok 35 prosent av Norges andel av forventet TAC på 21.910 tonn og la til kvoten på 13.982 tonn fra Smutthullavtalen.

Fisket var regulert med maksimalkvoter, og med den begrensning at fisket ville bli stoppet når totalkvoten var oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke hadde fisket sin kvote. Faktoren ble ved sesongens begynnelse satt til 2,3 hvorav det maksimalt kunne fiskes et kvantum som tilsvarte en faktor på 0,85 i

IØS. På grunn av at Trepartsavtalen ikke ble inngått før 8. juli og at en således fikk en sen oppstart ble fiskemønsteret et annet enn normalt. Fisket starter vanligvis i IØS og følger lodden til Grønlands sone. I 2003 var imidlertid lodden vandret ut av IØS da fisket ble åpnet, og norske fartøy startet derfor fisket i GS. Den 14. juli 2003 ble loddefisket ved Grønland stoppet, da norsk kvote i GS på 69.300 tonn var beregnet oppfisket. Fiskeridirektoratets sluttseddelstatistikk viser at 68.317 tonn ble fisket i GS i 2003. Fra 15. juli 2003 var det ikke anledning til å fiske i Jan Mayen sonen, siden det her var en kvotebegrensning på 62.600 tonn. Det gjenstod m.a.o. et kvantum på ca. 14.000 tonn som måtte fiskes i IØS.

15. juli ble faktoren i fisket etter lodde i IØS økt til 2,0 og 13. januar til 2,6.

Den 14. januar 2004 stengte islandske myndigheter den islandske sonen for fiske etter lodde i 14 dager. Begrunnelsen var at innblandingen av smålodde var stor. I henhold til direktøren i det islandske fiskebåtforbundet LIU, Fridrikk Arngrimsson (Fiskeribladet) var årsaken at forskerne ikke klarte å finne treåringene. Beslutningen om stengning bidro til at mulighetene for norsk fiske ble ytterligere redusert fordi en får en tidsavkortning av sesongen frem mot 15. februar, samt at en ikke har anledning til å fiske syd for 64°30N. Den korte varslingsperioden medførte at 4 norske fartøy som var på vei til loddefeltet i IØS måtte snu. Den islandske sonen ble åpnet for fiske etter lodde 20. januar 2004. Havforskningsinstituttet hadde i perioden 18.-20. januar 2004 målt et loddeinnsig dypt nord-øst for Island. Selv om det gjenstod noe av målingene, var det blitt klart at det ikke lenger var nødvendig med stopp i fisket.

2. februar 2004 ble faktoren i IØS økt til 3,7 og 5. februar til 4,8.

I telefaks av 4. februar 2004 foreslo Island å redusere endelig TAC for sesongen 2003/2004 til 635.000 tonn. Forslaget var basert på at det islandske Havforskningsinstituttet nylig hadde avsluttet et tokt som gav grunn til bekymring for at loddebestanden var lavere enn tidligere antatt. Forslaget innebærer at norsk kvote reduseres med 15.800 tonn sammenlignet med foreløpig TAC. I henhold til Trepartsavtalen blir dermed den norske loddekvoten 46.800 tonn (8 % av TAC). Norske totalkvote var dermed 67.482 tonn for sesongen 2003/2004 inkludert alle kvoteelementene. På bakgrunn av disse signalene, ble det fra norske fiskerimyndigheters side besluttet å stoppe det norske loddefisket med umiddelbar virkning. Fisket etter lodde i IØS for sesongen 2003/2004 ble stoppet tirsdag 10. februar 2004. Den 21. mars 2004 kom Island med et nytt forslag til endelig TAC for sesongen 2003/2004 på 875.000 tonn. Det islandske Havforskningsinstituttet hadde nylig avsluttet et nytt tokt som gav bedre resultater som følge av et nytt innsig av lodde fra øst. Norge aksepterte dette, og norsk totalkvote for sesongen 2003/2004 ble til slutt 86.682 tonn. I forhold til foreløpig TAC ble norsk kvote i Islandsk økonomiske sone (IØS) økt med 1.190 tonn (35% av 3.400 tonn) fra 35.892 tonn til 37.082 tonn. Kvoten i IØS inkluderer 13.982 tonn som følge av Smutthullavtalen.

Norske fartøy fisket totalt 84.401 tonn lodde sesongen 2003/2004. Av dette ble 16.084 tonn tatt i IØS, mens resten ble fisket i GS. I 2004 er 13.636 tonn lodde i IØS sluttseddelført, mens 1.574 tonn er innmeldt, men ikke sluttseddelført (selvproduksjon). Hvor mye som er fisket i IØS kan derfor fortsatt endre seg noe. Dette medførte at den opprinnelige kvoten totalt ble overfisket med 1.119 tonn, mens det gjenstod 19.808 tonn av kvoten i IØS. Kvoteøkningen til Norge, som følge av den islandske beslutningen til endelig TAC, medfører at Norge har igjen 2.281 tonn lodde totalt og 20.998 tonn i IØS. Fiskestoppen kombinert med det faktum at norske fiskere ikke har anledning til å fiske lodde i IØS etter 15. februar medførte at de norske fiskerne ikke fikk mulighet til å fiske hele sin tildelte kvote.

I tråd med avtale mellom Island, Grønland og Norge om loddebestanden i farvannene mellom Grønland, Island og Jan Mayen artikkel 6 (Trepartsavtalen) kan Norge kreve kompensasjon for utestående kvote ved forhandlingene om forvaltningen av loddebestanden i disse farvannene for sesongen 2004/2005.

Det meste et enkelt norsk fartøy fisket i løpet av loddeseisongen var 2.986 tonn. Gjennomsnittlig fangst pr. fartøy var 1.183 tonn (jf. Sluttseddelregisteret).

3. VITENSKAPELIGE ANBEFALINGER FOR LODDEFISKET 2004/2005

Anbefalingene fra ICES er ennå ikke tilgjengelige, og kvoten for sesongen 2004/2005 er således ikke fastsatt. En foreløpig TAC-anbefaling for sesongen 2004/2005 vil ventelig foreligge 5. juni 2003.

Loddebestanden overvåkes ved bruk av akustiske målinger som gjennomføres i august, oktober-november og i januar hvert år. Det betyr at man ved starten av fiskeseisongen (juni/juli) ikke har et komplett bilde av bestandssituasjonen. Det blir derfor benyttet en metode for fremskriving av bestanden, og det blir anbefalt en foreløpig kvote som er 2/3 av forventet endelig kvote. Denne kvoten blir så justert når resultatene fra undersøkelsene om høsten og vinteren er tilgjengelige. I 2001 medførte denne justeringen at kvotene ble satt opp. I 2002 ble kvotene justert noe ned i forhold til de den foreløpige TAC. I sesongen 2003/2004 (2003) ble kvotene justert opp med 42.500 tonn.

Reguleringen av denne bestanden tar vanligvis sikte på at minimum 400.000 tonn lodde skal være igjen for å gyte etter at fisket er slutt.

4. KVOTESITUASJONEN 2004/2005

I sesongen 2004/2005 vil Norge i medhold av den bilaterale fiskeriavtalen mellom Norge/EU for 2004 få en kvote på 15.000 tonn lodde i Grønlands sone. Dette kvantum kan fiskes i Grønlands sone i kalenderåret 2004. Videre vil Norge, som følge av Smutthullavtalen, få en kvote på 17.212 tonn som kan fiskes i IØS.

Norge har dessuten krav på maksimalt 2.281 tonn i kompensasjon fra Island. Denne kompensasjonen tilsvarer 8 prosent av Islands fangst av tilleggskvoten på 42.500 tonn minus norsk overfiske av foreløpig kvote på 1.119 tonn. Sesongen for Islands fiske etter lodde er ferdig 30. april. Vi har ikke muligheten til å beregne kompensasjon før vi vet hvor stor andel av tilleggskvoten Island har fisket.

5. DELTAKELSE

Fisket har tradisjonelt vært forbeholdt fartøy med ringnottillatelse. Som følge av at en del ringnotfartøy vil prioritere andre fiskerier, og at konserveringsbestemmelsene kan være til hinder for at enkelte fartøy deltar, er det ikke grunn til å regne med at hele ringnotflåten vil delta. Med unntak av i 1995/96 - da kun 34 fartøy deltok - har deltakelsen de åtte foregående sesongene variert mellom 53 og 80 fartøy. I sesongen 2003/2004 deltok 70 fartøy. 80 fartøy var påmeldt. De siste årene har det ikke vært fisket lodde i Jan Mayen sonen.

Fiskeridirektøren foreslår at alle fartøy med ringnottillatelse gis anledning til å delta i loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen i 2004/2005.

6. ÅPNINGSDATO

I følge Trepartsavtalen kan fisket begynne 20. juni, jf. Avtalens art. 2.

I årene før 1997 har fisket blitt åpnet tidligst 1. juli og senest 10. august. En senere åpning av fisket enn det Trepartsavtalen gir adgang til, har blant annet vært begrunnet med hensynet til loddas sterke individuelle vekst i juli måned og ønsket om å tilrettelegge for at en størst mulig andel av den norske loddekvoten skulle kunne fiskes i Jan Mayen sonen.

Tilrettelegging av fiske i Fiskerisonen ved Jan Mayen var basert på at lodda i flere år var observert på vandring nordover fra IØS til FJM i perioden 15. - 25. juli. I de siste sesongene synes det imidlertid som om lodda har opptrådt noe annerledes. Siden sommeren 1996 har det ikke vært fisket lodde i FJM.

I perioden 1999 - 2002 har fisket vært åpnet 20. juni. I 2003 ble fisket etter lodde for norske fartøy i farvannene ved Jan Mayen, Grønland og Island åpnet 8. juli på grunn av at det ikke forelå noen Trepartsavtale før denne datoen.

Fiskeridirektøren viser til at noen hensyn peker i retning av en tidlig åpningsdato, mens andre hensyn peker i retning av en senere åpningsdato. Erfaringene fra i fjor med en sen åpning vil være at lodden har forlatt IØS, noe som viser at en eventuelt må ha et endret reguleringsopplegg med ulike faktorer i de ulike fiskerisonene ved en sen åpningsdato.

Fiskeridirektøren ser for seg at fisket åpner 20. juni og at en får et fiske som starter i IØS.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Harstad senest 4 dager før dato for åpning av fisket.

7. FARTØYKVOTER OG ØVRIGE REGULERINGSTILTAK

7.1. PERIODISERING

Norges Fiskarlag opplyser at det i perioden 2003/2004 var det flere norske fartøy som for første gang fisket lodde ved Island som var av en slik kvalitet at den egnet seg for konsumanvendelse. Dette ga en vesentlig større inntjening for fartøyene enn om loddefangstene hadde gått til mel- og oljeleveranser. En er derfor opptatt av at man legger inn en mekanisme i reguleringene for kommende sesong som innebærer at man har til rådighet et loddekvantum i IØS vinteren 2005 som derved om mulig kan gå til konsumanvendelse.

Den letteste løsningen vil være å dele ut fartøykvoter uten overregulering i hele fiskeriet. Fartøyene vil da selv kunne velge om de ønsker å fiske lodden i IØS om vinteren. Behovet for periodisering faller da bort. I 2003/2004 - sesongen hadde fartøy med basiskvote 500 en kvote i IØS tilsvarende 425 tonn. Et spørsmål er om dette kvantumet er tilstrekkelig til at det er interessant å gå til IØS for å fiske til konsum om vinteren.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet om å diskutere spørsmålet om periodisering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen.

7.2. FORVENTET DELTAKELSE OG OVERREGULERING

Fiskeridirektøren går inn for at den norske kvoten, som tidligere år, fordeles etter universalnøkkelen. Det forutsettes at det fastsettes en faktor for det samlede fisket i alle områder, samt at det fastsettes en egen faktor for fisket i islandsk økonomisk sone.

Fiskeridirektøren foreslår at kvotene pr. fartøy blir fordelt etter universalnøkkelen.

Avhengig av hva en blir enig om i punkt 7.1, fartøykvoter eller maksimalkvoter, kan det dersom en ønsker å følge tradisjonelt opplegg være hensiktsmessig å overregulere kvotene med 15% - 25%, men at fisket i IØS reguleres med en svært begrenset overregulering. Under forutsetning av at kvoten blir omtrent som foregående sesong, vil fartøyenes kvoter tilsvare 2 - 3 turer, avhengig av fartøyenes basiskvoter og lastekapasitet. Overregulering vil imidlertid kunne medføre at fisket blir stoppet når totalkvoten er oppfisket selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene tildeles kvoter med overregulering i forbindelse med reguleringen og avviklingen av loddefisket i Islands sone, i Grønlands sone og i Fiskerisonen ved Jan Mayen.

Fiskeridirektøren foreslår at det fastsettes en kvote som begrenser den enkelte fartøys samlede fiske i alle områder, og en egen faktor som begrenser det enkeltes fartøys fiske i Islands sone, og at Fiskeridirektøren kan endre disse faktorene.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket, selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at det kan nyttes faktisk lastekapasitet i fisket, og at de individuelle kvotene kan oppheves etter 10. august dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir oppfisket.

7.3. ADGANG TIL ISLANDS OG GRØNLANDS SONER

Fiskeridirektøren ser behov for å etablere en ordning som medvirker til at det ikke deltar flere fartøy samtidig i IØS enn det som hjemles i Smutthullavtalen og Trepartsavtalen. For øvrig er adgangen til IØS selvsagt et forhold som håndheves av islandske myndigheter, jf. bestemmelsene om aktiv- og passiv meldinger.

Det kan tenkes flere løsninger, blant annet en utseilings-/innseilingsordning administrert av Norges Sildesalgslag og/eller av Norsk Kystvakt eller at Fiskeridirektøren får fullmakt til å fastsette bestemmelser for kontroll med innseilingen før fisket tar til. Kystvakten har i tidligere år administrert en innseilingsordning i forbindelse med at de likevel har vært i området som hjelpefartøy.

Norges Sildesalgslag har administrert en innseilingsordning i dette fisket de siste årene, og har også i andre sammenhenger administrert utseilings-/innseilingsordninger for norske fartøy. Norges Sildesalgslag har døgnbemanning og god kontakt med flåten, og ordningen har etter Fiskeridirektørens oppfatning fungert godt. Dersom Kystvakten ikke er tilstede på feltet, vil Fiskeridirektøren foreslå at Norges Sildesalgslag også i år administrerer en innseilings-/utseilingsordning med hensyn til fartøysbegrensningen i IØS.

Dersom Kystvakten ikke vil være tilstede med eget fartøy i området, vil Fiskeridirektøren foreslå at Norges Sildesalgslag i reguleringsforskriften bemyndiges til å fastsette hvilke tidsrom det enkelte fartøy kan drive fiske etter lodde i Islands sone.

7.4. UTKAST, DUMPING OG NEDDREPING

I flere år har det vært satt forbud mot utkast, dumping og neddreping av lodde. Fiskeridirektøren vil gå inn for at dette forbudet videreføres.

VEDLEGG

NORSK FISKE AV SOMMER- OG VINTERLODDE VED JAN MAYEN, GRØNLAND OG ISLAND, 1978-2004. KVANTUMET ER OPPGITT I 1000 TONN.

ÅR ¹	JAN MAYEN SONEN	OMTVISTET OMRÅDE ²	HERAV I TREKANTEN	GRØNLANDS SONE	ISLANDS SONE	TOTALT SOMMERLODDE	TOTALT VINTER- LODDE (IØS)	TOTALT FOR ÅRET
1978	136	18				154		154
1979	39	84				123		123
1980	43	77	2			122		122
1981	89	1				90		90
1982								
1983								
1984	93	13				106		106
1985	10	183	25			193		193
1986	70	80	28			150	50	200
1987	8	74	12			82	60	142
1988		6	5		6	12	60	72
1989		0	0		52	53	52	105
1990	1				21	22	63	85
1991								
1992	1	62	58		2	65	47	112
1993	5			122		127		127
1994				14	84	98	16	114
1995					28	28		28
1996	45			101	60	206		206
1997				78	79	157	1	158
1998				66	22	88		88
1999				11	16	27	15	42
2000				39	41	80	11	91
2001				63	45	108		108
2002				70	50	120	5	125
2003				68	1	69		69
2004							15	15
SUM	540	598	130	632	507	2 280	395	2 675

¹ Det var ikke noe norsk loddefiske i området før 1978.

² Området mellom midtlinjen Jan-Mayen -Grønland og Grønlands 200 mils sone. Haag-dommen av 1993 avklarte dette spørsmålet.

Norges Fiskarlag

og Fiskarlagets Servicekontor as

Vår saksbehandler Jan Birger Jørgensen, tlf. 73 54 58 68:

Telefaks

Vår dato
27042004

Vår referanse
200300339/9-
532.6

333

28. APR. 2004

Deres dato

Deres referanse

Til

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

2004/7420

VEDRØRENDE REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED JAN-MAYEN, ISLAND OG GRØNLAND, SESONGEN 2004/2005.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 27. april d.å. og fattet slikt vedtak:

1. Norges Fiskarlag viser til at gjeldende trepartsavtale fra 8. juli 2003 mellom Norge, Island og Grønland om forvaltning av loddebestanden ved Jan Mayen, Island og Grønland er operativ, og at dette vil gi Norge en andel på 8% av forventet endelig TAC. Så langt organisasjonen kjenner til er det ikke noe som tilsier at loddebestanden i dette området er i en slik forfatning at det ikke skulle bli noe ordinært loddefiske i sesongen 2004-2005. Endelig kvoteanbefaling fra ACFM forventes å foreligge i løpet av mai/juni d.å.
2. Som følge av den bilaterale avtalen mellom Norge og EU for 2004 har Norge for kalenderåret 2004 adgang til å fiske inntil 15.000 tonn lodde i grønlandsk sone. Videre har Norge som følge av den såkalte "Smutthullavtalen" mellom Norge, Russland og Island tilgang på ca. 17.200 tonn lodde i 2004 i islandsk økonomisk sone. Dette betyr at Norge, utenom det kvantum som genereres fra trepartsavtalen, har til sammen 32.200 tonn lodde i 2004.
3. Norges Fiskarlag vil fortsatt gi uttrykk for stor misnøye med de begrensninger norske fartøy er underlagt i IØS. Dette gjelder i første rekke fangstforbudet sør for 64°30'N og adgangsforbudet til IØS etter 15. februar. To andre sentrale forhold som også er uakseptable vilkår for norske fartøy i IØS er forbudet mot å benytte trål, samt forbudet mot å fryse og produsere lodde i sonen. Norges Fiskarlag forventer at disse elementene tas opp med islandske myndigheter ved en passende anledning.
4. Norges Fiskarlag viser til at det i vinter var flere norske fartøy, som for første gang, fisket lodde ved Island som var av en slik kvalitet at den egnet seg for konsumanvendelse. Fangstene ble levert i Norge. Dette ga en vesentlig større inntjening for fartøyene enn om loddefangstene skulle ha gått til mel- og oljeleveranser. Fiskarlaget er derfor opptatt av at man legger inn en mekanisme i reguleringene for kommende sesong som innebærer at man har til rådighet et loddekvantum i IØS vinteren 2005 som derved om mulig kan gå til konsumanvendelse. Fiskarlaget er innforstått med at det er knyttet en betydelig risiko til en slik regulering, men mener likevel man må kunne finne tilfredsstillende løsninger for et slikt fiske.

Adresse
Pirsenteret
7462 Trondheim

E-postadresse
fiskarlaget@fiskarlaget.no

Telefon
73 54 58 50

Telefaks
73 54 58 90

Organisasjon nr:
Norges Fiskarlag
938 500 290
Fiskarlagets Servicekontor as
984 152 094

NORGES FISKARLAG

TelefaksVår dato
27042004

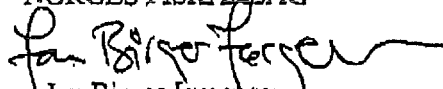
2 av 2

Vår referanse
200300339/9-532.6

Norges Fiskarlag tar derfor forbehold om å komme tilbake med ytterligere detaljer for loddefisket i sesongen 2004-2005 når en har mer kunnskap om det norske kvotegrunnlaget.

5. Fiskarlaget går inn for at den norske loddekvoten ved Jan Mayen, Island og Grønland i sesongen 2004-2005 tilfaller fartøy som innehar ringnotkonsesjon, jfr. landsmøtevedtak 7/01."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: medlemslagene
Norges Sildesalgslag
Utenriksdepartementet

Sak 5/2004

Regulering av fisket etter kongekrabbe i
2004

REGULERING AV FISKET ETTER KONGEKRABBE I 2004.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene, hvor det fremkommer følgende:

1. SAMMENDRAG AV FISKERIDIREKTØRENS FORSLAG FOR 2004.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket reguleres med fartøyskvoter til de deltagende fartøy, og at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette fartøyskvotene når det er klart hvor mange fartøy som vil kunne delta i fisket.

Det foreslås videre at Fiskeridirektøren gis hjemmel til å fastsette de bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig og rasjonell avvikling av fisket, herunder fastsette en utseilingsfrist og eventuell dato for refordeling.

2. INNLEDNING.

Fangst av kongekrabbe ble som kjent til og med 2001 regulert som en forskningsfangst med hjemmel i saltvannsfiskelovens § 2.

Fra 2002 har fangst av kongekrabbe vært regulert som kommersiell fangst med hjemmel i saltvannsfiskeloven og deltakerloven, og det ble fastsatt deltakerreguleringer i 2002 og 2003. Deltakerreguleringen for 2003 er nærmere beskrevet i pkt. 3.1 nedenfor.

Deltakerforskriften for 2004 er ikke fastsatt. Fiskeridirektoratet sendte imidlertid den 31. mars d.å. på høring et forslag til regulering av deltakelsen i fangst av kongekrabbe i 2004 med høringsfrist 12. mai. Fiskeridirektørens forslag til forskrift om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe øst for 26°Ø i 2004 ble sendt til Fiskeridepartementet 25. mai 2004. Dette dokumentet er vedlagt.

I november 2003 ble norske og russiske myndigheter som kjent enige om en vestlig grense for utbredelsen av kongekrabben i Barentshavet ved 26° Ø. Vest for grensen står Norge fritt til å vedta de tiltak som en finner nødvendige og hensiktsmessige for å begrense den videre utbredelse av kongekrabben. Den foreslåtte reguleringen av det kommersielle fisket gjelder derfor øst for 26° Ø. Regulering av fisket vest for grensen vil bli fastsatt separat. Forslag til regulering av denne fangsten vil i nær fremtid bli sendt på høring.

3. FANGSTEN I 2003.

3.1. Deltakelse.

Deltakerforskriften for 2003 videreførte etableringen av to deltakergrupper; en hovedgruppe (gruppe I), bestående av de garn- og linefiskerne som var mest berørt av bifangstproblemene, og en bigruppe (gruppe II), som omfatter garn- og linefiskere som er mindre plaget med kongekrabbe som bifangst. På grunn av at norsk totalkvote økte fra 100.000 krabber i 2002 til 200.000 krabber i 2003 ble det i 2003 bestemt å slippe flere fartøy inn i fisket. Dette ble gjort ved at en flyttet grensen for opptjeningsområdet fra Kinnarodden til Sværholt, samt endret

referanseperioden slik at nye fartøy måtte ha oppfylt det fastsatte aktivitetskravet i minst to av årene 2000 – 2002. Videre ble den nedre lengdegrensen endret fra 8 til 7 meter. I tillegg ble det besluttet at også fisket etter rognkjeks kunne gi grunnlag for opptjening av deltakeradgang. For deltakelse i fangst av kongekrabbe i 2003 gjaldt følgende vilkår:

Gruppe I:

- fartøyet måtte være registrert i merkeregisteret og være mellom 7 og 15 meter største lengde
- eier av fartøyet og høvedsmannen måtte være ført på blad B i fiskermanntallet
- fartøyet måtte ha hatt adgang til å delta i gruppe I i 2002, eller
- eier måtte ha deltatt med fartøyet og fisket og levert minst 5 tonn torsk med garn eller line, eller minst 1.600 liter rognkjeksrogn i området fra og med Sværholt og østover til den russiske grense i minst to av årene 2000, 2001 eller 2002.

Gruppe II:

- fartøyet måtte være registrert i merkeregisteret og være mellom 7 og 15 meter største lengde
- eier av fartøyet og høvedsmannen måtte være ført i fiskermanntallet
- fartøyet måtte ha hatt adgang til å delta i gruppe II i 2002, eller
- eier måtte ha deltatt med fartøyet og fisket og levert minst 3 tonn torsk med garn eller line, eller minst 800 liter rognkjeksrogn i området fra og med Sværholt og østover til den russiske grense i minst to av årene 2000, 2001 eller 2002.

192 fartøy ble gitt adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i 2003. Av disse fartøyene ble 178 gitt adgang til å delta gruppe I, mens 14 fartøy ble gitt deltakeradgang i gruppe II. Tabell 1 nedenfor viser fylkesvis fordeling av de deltakelsesberettigede fartøy.

Tabell 1: Antall deltakende fartøy fordelt på fylker

Område	Gruppe I	Gruppe II
Finnmark	140	11
Troms	11	-
Nordland	20	-
Øvrig	7	3
Sum	178	14

3.2. Kvoter og reguleringer.

Fangsten var regulert innenfor en totalkvote på 200.000 individer. Av denne kvoten var 10.000 krabber avsatt til forskningsformål, slik at 190.000 individer var til disposisjon for fartøy som deltok i den kommersielle fangsten.

Fangstsesongen var fra 1. oktober til 31. desember.

Fangsten var regulert med fartøykvoter til de deltakende fartøy. Det var ikke fastsatt egne gruppekvoter for henholdsvis gruppe I og gruppe II, men det enkelte fartøy i gruppe II ble tildelt en kvote på 50% av fartøykvoten for fartøy i gruppe I. Fartøy i gruppe I fikk en kvote på 1040

krabber, og fartøy i gruppe II fikk en fartøykvote på 520 krabber. Krabbefisket ble ikke stoppet i 2003. Det var heller ikke nødvendig å foreta refordelinger i løpet av sesongen.

Siste startdato for deltakelse i fangsten ble satt til 14. november.

3.3. Utviklingen i fisket.

Tabell 2 nedenfor viser at både deltakelse og fangst var størst i ukene 41, 42 og 43, da ca. halvparten av kvoten ble tatt. I de påfølgende ukene avtok deltakelsen og fangsten ettersom fartøyene ble ferdige med sin kvote.

Tabell 2: Deltakelse og fangst i 2003

Uke nr.	Antall fartøy i fiske	Fangst antall
40	78	19074
41	129	43598
42	132	32266
43	118	22108
44	103	17784
45	85	16669
46	75	16087
47	53	10426
48	37	7010
49	20	2917
50	13	1630
51	11	829
52 + 1	2	229
Sum ordn. fangst	-	190627
Forsøk/forskning	-	6613 ¹
Sum totalfangst	----	197047

¹ Tallene fra forskningsfangsten omfatter også 193 krabber tatt under "turistfisket".

I alt 190 fartøy deltok i fisket etter kongekrabbe i 2003. 11 av disse var fartøy som deltok i gruppe II. To fartøy med deltageradgang i gruppe I deltok ikke denne sesongen. 154 fartøy i gruppe I og alle fartøyene i gruppe II tok hele kvoten sin i 2003. Det ble fisket totalt 190.627 krabber. I tillegg ble 10.000 krabber avsatt til forskningsfangst, hvorav 1000 krabber var forbeholdt et turistfiske. Av forskningskvoten ble det tatt 6613 krabber.

4. REGULERINGSFORSLAG FOR 2004.

Den norske kvoten er i 2004 satt til 280.000 individer, noe som innebærer en økning på 80.000 krabber i forhold til kvoten for 2003. Av dette er det nødvendig å avsette et kvantum til forskningsformål. I 2003 ble 10.000 krabber avsatt til forskning. Dersom en forutsetter en tilsvarende forskningskvote for 2004, vil 270.000 krabber være til disposisjon for fartøy som deltar i det kommersielle fisket.

Når det gjelder fordelingen av totalkvoten mellom gruppe I og gruppe II foreslår Fiskeridirektøren å videreføre ordningen fra 2003. Dette innebærer at det ikke fastsettes egne gruppekvoter for henholdsvis gruppe I og gruppe II, men at det enkelte fartøy i gruppe II tildeles en kvote på 50% av kvoten for fartøy i gruppe I.

For å unngå et kappfiske bør en etter Fiskeridirektørens oppfatning regulere fisket etter kongekrabbe med fartøykvoter til de deltagende fartøy. Dette vil gi fiskerne anledning til å planlegge fisket, samtidig som de vil være sikret en viss inntekt. En fartøykvoteregulering vil også bidra til å sikre en best mulig kvalitet, og vil derved gi en større grad av verdiskapning samlet sett.

Fartøykvotens størrelse vil være avhengig av hvor mange fartøy som deltar i fisket. Antall deltagende fartøy er foreløpig ikke kjent. Foruten å omfatte de fartøy som ble tildelt deltakeradgang i 2003, legges det opp til en viss utvidelse av antall deltagende fartøy blant annet ved at den øvre lengdegrensen for fartøy i gruppe I endres til 21 meter. For fartøy i gruppe II er den øvre grensen på 15 meter foreslått opprettholdt. Imidlertid er det foreslått å endre den nedre grensen til 6 meter. I tillegg foreslås den vestlige grensen for referanseområdet flyttet fra Sværholt til 26° Ø, samt endring av referanseperioden slik at nye fartøy må oppfylle de foreslåtte kvantumskravene (se neste avsnitt) i minst 2 av årene 2001, 2002 eller 2003. For nye fartøy er det videre foreslått en dispensasjonsadgang for dem som ikke oppfyller kvantumskravet. Fristen for å søke om dispensasjon er foreslått satt til 15. august. Dette innebærer at den endelige deltakelsen ikke vil være klar før like i forkant av fangststart.

Tabell 3 nedenfor viser en oversikt over antall fartøy mellom 7 og 21 meter som oppfyller kravet om å fiske og levere minst 50% av totalfangsten av torsk, men minimum 5 tonn, med garn eller line i referanseområdet i minst 2 av årene 2001, 2002 eller 2003, eller minst 1600 liter rognkjeksrogn i samme område og innenfor samme periode. Tabellen omfatter ikke fartøy som hadde adgang til å delta i fiske etter kongekrabbe i 2003.

Tabell 3. Nye fartøy som oppfyller de foreslåtte kvantumskravene i gruppe I i minst 2 av årene 2001, 2002 eller 2003.

Lengdegruppe	Antall	Fylkestilhørighet
7 – 14,99 m.s.l.	47	F (45), N (2)
15 – 20,99 m.s.l.	12	F (9), T (1), N (2)
Totalt	59	F (54), T (1), N (4)

Tabell 4 nedenfor viser en oversikt over fartøy mellom 6 og 15 meter som oppfyller de foreslåtte kvantumskravene i gruppe II (minst 3 tonn torsk eller 800 liter rognkjeksrogn i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003). Tabellen omfatter ikke fartøy som hadde adgang til å delta i fiske etter kongekrabbe i 2003. Det er ikke overlapp mellom tabell 3 og tabell 4.

Tabell 4. Nye fartøy som oppfyller de foreslåtte kvantumskravene i gruppe II i minst 2 av årene 2001, 2002 eller 2003.

Lengdegruppe	Antall	Fylkestilhørighet
6 – 6,99 m.s.l.	5	F (5)
7 – 14,99 m.s.l.	34	F (33), N (1)
Totalt	39	F (38), N (1)

Som tabellene viser, vil det kunne komme inn 59 nye fartøy i gruppe I og 39 nye fartøy i gruppe II. Tabellene inneholder imidlertid en del usikkerhetsmomenter. Det er blant annet ikke tatt hensyn til eiers manntallsstatus (blad A eller blad B), eller om en person er eier av flere fartøy. Et annet usikkerhetsmoment er at tallene er basert på sluttседdelstatistikk, og at det først og fremst er på bryggeseddelen at lokasjonsfeltet blir utfylt. Det vil således kun være med utgangspunkt i bryggesedlene en kan få bekreftet hvor fisket faktisk har funnet sted. Tabell 3 og 4 gir følgelig kun en antydning om nivået (maksimum) på antall nye fartøy i de ulike gruppene, og det er først etter en søknadsrunde, hvor søker må dokumentere at vedkommende har fisket i det aktuelle området, at det nøyaktige antall deltakende fartøy vil være klart.

I 2002 og 2003 ble fangsten regulert med like fartøykvoter til alle deltakende fartøy uavhengig av størrelse. Fra enkelte hold har det imidlertid foreslått differensierte fartøykvoter etter størrelsen på fartøyet. Et utredningsarbeid iverksatt av Finnmark Fiskarlag inneholder forslag til differensiert kvotestige med tre trinn. Dette forslaget vil slå ut som følger, se tabellen nedenfor.

Tabell 5: Forslag til differensiert kvotestige (kvoteenhet=1.040)

Lengde	Antall fartøy ¹	Kvotestige	Fartøykvoter	Totalt utlevert
07,00 – 09,99 m	48	1	1.040	49.920
10,00 – 14,99 m	183	1,33	1.383	253.089
15,00 – 20,99 m	12	1,67	1.737	20.844
Gruppe II	50	0,5	550	27.500
Totalt	293			351.353

¹ Fartøy som allerede har deltageradgang, samt nye fartøy

Fiskeridirektørens oppfatning er at fartøy som deltok i fangsten i 2003 ikke skal få lavere fartøykvote i 2004 enn i 2003. Dette innebærer at det nederste trinnet på kvotestigen må gi minimum 1040 krabber for fartøy i gruppe I. Dersom kvotestigen i tabell 5 legges til grunn vil det bli utdelt i overkant av 350.000 krabber, det vil si 70.000 flere individer enn totalkvoten tilsier. Med den foreslåtte økningen av antall deltakende fartøy, vil det følgelig ikke være rom for å innføre en ordning med differensierte fartøykvoter etter størrelsen på fartøyet.

Siden det vil bli relativt mange fartøy med deltakeradgang i kongekrabbefisket, vil det heller ikke være rom for å etablere en kvotestige med høyere kvoter for de største og antatt mest effektive fartøyene for å få tatt totalkvoten.

Lik fartøykvote for de deltakende fartøy vil også være et forenkende element i forhold til spørsmålet om kvoteberegning ved forlengelse og utskiftning til større fartøy, ved at en med like fartøykvoter ikke trenger å ta stilling til om det skal fastsettes en skjæringsdato.

På bakgrunn av ovennevnte vil Fiskeridirektøren derfor tilrå at fisket reguleres med en lik fartøykvote til de deltakende fartøy. En vil videre foreslå at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette fartøykvotene når det er klart hvor mange fartøy som vil kunne delta i fisket.

Dersom utviklingen i fangsten skulle tilsi det, bør Fiskeridirektøren kunne oppheve eller endre de fastsatte kvotene. Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil en slik adgang være nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt.

Fiskeridepartementet
Postboks 8118 Dep.
0032 OSLO

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV OG ADGANG TIL Å DELTA I FANGST AV KONGEKRABBE ØST FOR 26°Ø I 2004.

1. INNLEDNING

Det vises til Fiskeridirektoratets høringsnotat vedrørende forslag til forskrift om regulering av og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i 2004, som ble sendt på høring 31. mars d.å. Høringsfristen ble satt til 12. mai 2004.

Høringsnotatet ble sendt til følgende organisasjoner og etater:

Norges Fiskarlag, Norsk Sjømannsforbund, Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening, Fiskeprodusentenes Forening, Norges Kystfiskarlag, Sør-Norges Trålerlag, Norges Fiskarkvinnelag, Salgslagenes Samarbeidsråd, Norges Naturvernforbund, Norsk nærings- og nytelsesmiddelarbeiderforbund, Sametinget, Foreningen Åpen Fiskerialmenning, Havforskningsinstituttet, Norges Fiskerihøgskole, Havforskningsinstituttet Tromsø, Norsk Sjøoffisersforbund, Direktoratet for Naturforvaltning, Sjef Kystvakt, Norges Fritidsfiskarlag, Norges Fritids- og småfiskeforbund, Eksportutvalget for fisk, Norges Sildesalgslag, Innovasjon Norge, fylkeskommunene i Rogaland, Hordaland, Sogn og Fjordane, Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag, Nord-Trøndelag, Nordland, Troms og Finnmark.

Følgende høringsinstanser har avgitt uttalelse: Norges Fiskarlag, Norges Kystfiskarlag, Havforskningsinstituttet, Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening, Sametinget, Innovasjon Norge, Troms Fylkeskommune og Finnmark Fylkeskommune.

Fiskeridirektoratet har i tillegg mottatt uttalelser fra Tana Kommune, Fiskebåtrederne Forbund, Finnmark Fiskarlag og Nordland Fylkesfiskarlag.

Noen av høringsinstansene har uttalt seg om spørsmål som ikke er til vurdering i denne høringsrunden. Dette gjelder f. eks. forslag om fangst av hunnkongekrabbe, fangst av hannkongekrabbe med mindre skjoldlengde enn 137 mm og spørsmål om fangsten kan

foregå på grunnere dyp enn 100 meter. Dette er spørsmål som eventuelt må tas opp i forhandlingene med Russland.

Når det gjelder Havforskningsinstituttets forslag om at det bør være en bestemmelse i forskriften som pålegger deltakerne å føre fangst/kontrollskjema vises det til at det årlig vedtas en egen reguleringsforskrift hvor det er inntatt en bestemmelse om rapportering.

Nedenfor følger en gjennomgang av hovedpunktene i forslaget til deltakerforskrift sammenholdt med høringsuttalelsene. Kopi av de tilsendte høringsuttalelsene følger vedlagt (//).

2. VILKÅR FOR DELTAKELSE

Fiskeridirektøren foreslår at kravene til merkeregistrering og manntallsstatus videreføres som vilkår for deltakelse i 2004.

Fiskeridirektøren foreslo i høringsnotatet at for å kunne delta i fisket etter kongekrabbe i 2004, må fartøyet ha hatt adgang til å delta i 2003. Det ble således ikke stilt krav om aktivitet i fisket etter torsk eller kongekrabbe for å opprettholde deltakeradgangen.

Norges Fiskarlag viser til at det etter hvert er blitt en del fartøy som ikke fisker noe annet enn kongekrabbe i løpet av året, og at en anser dette som en uheldig utvikling. Norges Fiskarlag mener at det derfor bør vurderes om det fra 2005 skal settes krav til utvist aktivitet også i andre fiskeri for fortsatt å kunne gies adgang til fiske etter kongekrabbe.

De øvrige høringsinstansene hadde ingen merknader til ovennevnte forslag.

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget om at det ikke stilles noe aktivitetskrav for å beholde deltakeradgangen i fangst av kongekrabbe. For å kunne delta i fangst av kongekrabbe i 2004, er det således tilstrekkelig at fartøyet hadde adgang til å delta i 2003.

3. SPØRSMÅLET OM ØKNING I ANTALL DELTAKENDE FARTØY

Fiskeridirektørens utgangspunkt er at fartøy som hadde adgang til å delta i 2003 får delta i 2004 med like gode betingelser som i 2003. I tillegg vil det være aktuelt å slippe inn en del nye fartøy basert på en økning i totalkvoten fra 200.000 krabber i 2003 til 280.000 krabber i 2004. Fiskeridirektøren foreslår å slippe inn en del nye fartøy dersom de oppfyller et visst aktivitetsnivå relatert til hovedområde 03, dvs. at det foreslås en justering av grensen vestover fra Sværholt til 26°Ø. Bakgrunnen for at referanseområdet foreslås flyttet til 26°Ø er at Norge og Russland i november 2003 ble enige om å trekke en vestlig grense for kongekrabbens utbredelse ved 26°Ø. Det legges dermed opp til ulike forvaltningsregimer på hver side av grensen.

Fiskeridirektøren foreslår at en tar sikte på at fartøy med deltakeradgang i 2003 ikke skal få en mindre kvote i 2004 enn de hadde i fjor. I 2003 var fartøykvotene for gruppe I 1.040 krabber, og for gruppe II 520 krabber. Fartøyene hadde samme fartøykvote, uavhengig av fartøyets lengde. I høringsnotatet la Fiskeridirektøren til grunn at man i

2004 kan forutsette størrelsen på fartøykvoten for gruppe I satt til minimum 1.040 krabber og gruppe II minimum 520 krabber. Det vil altså være rom for ca. 75 nye fartøy, avhengig av forholdet mellom antallet fartøy som deltar i gruppe I og gruppe II.

3.1. Forslaget til deltakerregulering for gruppe I i 2004

Fiskeridirektøren foreslår i høringsnotatet at for deltakelse i gruppe I må fartøyet være mellom 7 og 21 meter største lengde. Eier må ha deltatt med fartøyet og fisket og levert minst 50% av totalfangsten av torsk med garn eller line i området fra og med 26°Ø og østover til den russiske grense, men minimum 5 tonn torsk i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003 eller minst 1.600 liter rognkjeksrogn i området fra og med 26°Ø og østover til den russiske grense i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003.

Til sammenlikning kan det nevnes at det for deltakelse av nye fartøy i gruppe I i 2003 ble stilt krav om at fartøyet måtte være mellom 7 og 15 meter største lengde. Eier måtte ha deltatt med fartøyet og fisket og levert minst 5 tonn torsk med garn eller line, eller minst 1.600 liter rognkjeksrogn i området fra og med Sværholt og østover til den russiske grense i minst to av årene 2000, 2001 eller 2002.

3.1.1. Kravet til fartøyets størrelse

Fiskeridirektøren foreslår at vilkåret om fartøyets størrelse endres fra mellom 7 og 15 meter i 2003 til mellom 7 og 21 meter i 2004. Den øvre lengdegrensen på 15 meter har vært begrunnet med at større fartøy vil være så mobile at de har større muligheter enn de mindre fartøyene til å unngå den kystnære bifangstproblematikken. Fiskeridirektøren foreslår i høringsnotatet å øke den øvre lengdegrensen inntil 21 meter fordi eksisterende fartøylengde har fratatt mange linefartøy over 14,99 meter muligheten til en nødvendig kompensasjon for krabbeplagen. Bakgrunnen er at konvensjonell linedrift betinger egning i land, noe som gir fartøyene en begrenset aksjonsradius og redusert mulighet for å unngå områder med stor utbredelse av kongekrabbe.

Norges Fiskarlag mener det er positivt at det foreslås endring i den øvre grensen for fartøy som skal delta i gruppe I og at denne settes til 21 meter.

Norges Kystfiskarlag er tilfreds med forslaget om å utvide den øvre lengdegrensen inntil 21 meter for fartøy i gruppe I.

Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening viser til at også større fartøy over 15 meter har problemer med bifangst av kongekrabbe i andre fiskerier. Til tross for at mobiliteten er bedre for fartøy over 15 meter, så er det gode grunner for at disse fartøyene burde komme i posisjon for deltakelse i fisket etter kongekrabbe.

Innovasjon Norge er av den oppfatning at fangst av kongekrabbe primært bør forbeholdes fartøy under 15 meter. Dersom det åpnes for fangst av med større fartøy, bør i alle fall maksimal størrelse være 21 meter.

Finnmark Fylkeskommune mener at det ikke bør settes noen nedre lengdegrense, og foreslår at fartøy under 15 meter får adgang til å delta i gruppe I.

Sametinget viser til at så lenge fisket kun foregår innenfor 12 nautiske mil ønsker en ikke å åpne for deltakelse i kongekrabbefisket for fartøy over 15 meter ettersom konkurransen mellom fartøy over og under 15 meter ikke blir jevnbyrdig. Sametinget mener også at det ikke bør være noen nedre lengdegrense, slik at fartøy under 15 meter får adgang til å delta i gruppe I.

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget om at fartøy mellom 7 og 21 meter kan delta i gruppe I.

3.1.2. Kvantumskravet

Når det gjelder kvantumskravet fremgår det av høringsnotatet at det er enighet i næringen om at gjeldende fangstkriterium på 5 tonn torsk for deltakelse i gruppe I er svært lavt. Hvis man viderefører ordningen med å flytte kvalifiseringsårene for nye fartøy må kravet til fangstkvantum settes vesentlig høyere. En kunne tenke seg en modell hvor fangstkravet var 50-70% av samlekvoten, men siden samlekvoteordningen i 2001 var en prøveordning er det umulig å få statistisk materiale for å danne et bilde over effekten av en slik ordning. En modell der minst 50-70% av torskefangstene må landes i område 03 kan imidlertid være en aktuell løsning.

Tabell 1: Antall fartøy som tilfredsstillende ulike betingelser ved en utvidet deltakerregulering i gruppe I.

Lengde	% av totalfangst	Minimumskrav	Antall fartøy	Fylkestilhørighet	
7,00 – 14,99	40%	Ingen	67	F (63), T (2), N (2)	
		5 tonn	52	F (49), T (1), N (2)	
	50%	Ingen	60	F (57), T (1), N (2)	
		5 tonn	47	F (45), N (2)	
		10 tonn	38	F (36), N (2)	
		15 tonn	31	F (30), N (1)	
	70%	Ingen	49	F (47), T (1), N (1)	
		5 tonn	39	F (38), N (1)	
		10 tonn	34	F (33), N (1)	
		15 tonn	30	F (29), N (1)	
	15,00 – 20,99	40%	Ingen	18	F (10), T (1), N (7)
			5 tonn	18	F (10), T (1), N (7)
10 tonn			18	F (10), T (1), N (7)	
50%		Ingen	12	F (9), T (1), N (2)	
		5 tonn	12	F (9), T (1), N (2)	
		10 tonn	12	F (9), T (1), N (2)	
		15 tonn	12	F (9), T (1), N (2)	
70%		Ingen	8	F (8)	
		5 tonn	8	F (8)	
		10 tonn	8	F (8)	
		15 tonn	8	F (8)	

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttsetdelstatistikk pr. 26.03.04
Fiskeridirektoratets Fartøy- og deltakerregister pr. 26.03.04

Tabell 1 viser antall fartøy som tilfredsstillende ulike betingelser ved en utvidet deltakeradgang inndelt i lengdegruppene 7-14,99 og 15-20,99 meter. Fartøyene må ha

levert minst 40, 50 eller 70 prosent av totalfangsten av torsk med garn eller line i hovedområde 03, men minimum 0, 5, 10 eller 15 tonn torsk i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003. Alternativt må fartøyet ha levert minst 1.600 liter rognkjeksrogn i hovedområde 03 i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003. Totalt er det 59 fartøy som oppfyller disse kravene, 47 fartøy i størrelsen 7-14,99 meter og 12 fartøy i størrelsen 15-20,99 meter.

På denne bakgrunn foreslo Fiskeridirektøren at eier må ha deltatt med fartøyet og fisket og levert minst 50% av totalfangsten av torsk med garn eller line i området fra og med 26°Ø og østover til den russiske grense, men minimum 5 tonn torsk i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003 eller minst 1.600 liter rognkjeksrogn i området fra og med 26°Ø og østover til den russiske grense i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003.

Norges Fiskarlag er enig i de foreslåtte kvantumkravene for gruppe I.

Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening støtter Fiskeridirektørens forslag om at minst 50% av totalfangsten av torsk med garn eller line skal landes i hovedområde 03 for å bli kvalifisert til kvote for kongekrabbe.

Finnmark Fylkeskommune foreslår under alternativet om leveranse av torskefangster at vilkåret om minimum 5 tonn torsk strykes og at kravet om "minst to av årene" erstattes med "minst ett av årene". Når det gjelder alternativet med rognkjeksrogn foreslås det at 1.600 liter strykes og erstattes med 60% av kvoten.

Sametinget foreslår at kvantumkravet i gruppe I settes til 40% av torskeandelen i samlekvoten i området fra og med 26°Ø og østover til den russiske grense i minst ett av årene 2001, 2002 eller 2003. Når det gjelder rognkjeks i gruppe I foreslås kvantumkravet satt til 40% av rognkjekskvoten i samme område og tidsrom som nevnt i alternativet ovenfor. I tillegg foreslås det et alternativ basert på blant annet driftstid i torske- og/eller rognkjeksfisket.

Fiskeridirektøren mener at Sametingets forslag om 40% av torskeandelen i samlekvoten og kvalifisering i kun ett av de tre siste årene vil innebære en betydelig økning i antallet fartøy i gruppe I.

Fiskeridirektøren går derfor inn for at det foreslåtte kvantumkravet beholdes slik som beskrevet ovenfor.

3.2. Forslaget til deltakerregulering for gruppe II i 2004

Fiskeridirektøren foreslår i høringsnotatet at for deltakelse i gruppe II må fartøyet være mellom 6 og 15 meter største lengde. Eier må ha deltatt med fartøyet og fisket og levert minst 3 tonn torsk med garn eller line i området fra og med 26°Ø og østover til den russiske grense i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003. Eier kan også ha deltatt med fartøyet og fisket og levert minst 800 liter rognkjeksrogn i området fra og med 26°Ø og østover til den russiske grense i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003.

Til sammenlikning kan det nevnes at det for deltakelse av nye fartøy i gruppe II i 2003 ble stilt krav om at fartøyet måtte være mellom 7 og 15 meter største lengde. Eier måtte

ha deltatt med fartøyet og fisket og levert minst 3 tonn torsk med garn eller line eller minst 800 liter rognkjeksrogn i området fra og med Sværholt og østover til den russiske grense i minst to av årene 2000, 2001 eller 2002.

3.2.1. Kravet til fartøyets størrelse

Fiskeridirektøren foreslår at vilkåret om fartøyets størrelse endres fra mellom 7 og 15 meter i 2003 til mellom 6 og 15 meter i 2004. Begrunnelsen for den nedre lengdegrensen er at fartøyet må ha plass og redskap om bord for å kunne ta vare på krabben på en tilfredsstillende måte og dermed sikre den nødvendige kvalitet.

Det fremgår av høringsnotatet at Fiskeridirektøren er positiv til å utvide lengdegrensen nedover. Forutsetningen for å gjøre dette bør imidlertid være at man finner kriterier som sikrer at kun fartøy som har et visst driftsnivå kommer inn i fisket, samtidig som man holder antall fartøy nede på et akseptabelt nivå. Fiskeridirektøren mener det vil være naturlig at nye fartøy under 7 meter som kommer inn i fisket blir plassert i gruppe II.

Tabellen under viser hvor mange fartøy som vil komme inn i fisket i gruppe II dersom man bruker samme vilkår for fartøyene under 7 meter som for fartøy i gruppe II mellom 7 og 15 meter i 2003.

Tabell 2: Antall fartøy under 7 meter som kvalifiserer til gruppe II

Lengdegrense	Antall fartøy
Mellom 4,00 – 4,99 meter	13
Mellom 5,00 - 5,99 meter	24
Mellom 6,00 - 6,99 meter	5
Totalt	42

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttsettstatistikk pr. 26.03.04

Norges Fiskarlag mener at det ikke er positivt at det settes en nedre grense på 6 meter for deltakelse i gruppe II, samtidig som 7 meter opprettholdes som nedre grense i gruppe I. Det vises til at en nedre grense ble foreslått ut fra en vurdering av sikkerhet i forbindelse med håndtering av teiner. Dersom Fiskeridirektoratet mener at dette kan gjøres forsvarlig fra et fartøy som er 6 meter, har Norges Fiskarlag ingen merknad til dette.

Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening understreker at kvalitetshensynet må ivaretas når man nå ventelig går inn for at fartøy ned til 6 meter kan delta i kongekrabbefisket i gruppe II.

Finnmark Fylkeskommune mener at det ikke bør settes noen nedre lengdegrense, og foreslår at fartøy under 15 meter får adgang til å delta i gruppe II.

Sametinget mener også at det ikke bør settes noen nedre lengdegrense, og foreslår at fartøy under 15 meter får adgang til å delta i gruppe II.

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget om at den nedre lengdegrensen settes til 6 meter.

3.2.2. Kvantumskravet

Det foreslåtte kvantumskravet på 3 tonn torsk eller 800 liter rognkjeksrogn er likt det kvantumsvilkåret en hadde i 2003.

Tabell 3: Antall fartøy som tilfredsstillter ulike betingelser ved en utvidet deltakerregulering i gruppe II.

Lengde	Minimums-Krav	Lengde	Antall fartøy	Fylkes-tilhørighet	Sum fartøy
Under 7 m	Minst 3 tonn	4,00 – 4,99	13	F (13)	42
		5,00 – 5,99	24	F (23), T (1)	
		6,00 – 6,99	5	F (5)	
	Minst 5 tonn	4,00 – 4,99	13	F (13)	42
		5,00 – 5,99	24	F (23), T (1)	
		6,00 – 6,99	5	F (5)	
7,00 – 14,99	Minst 3 tonn		34	F (33), N (1)	34

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttseddelstatistikk pr. 26.03.04
Fiskeridirektoratets Fartøy- og deltakerregister pr. 26.03.04

Tabell 3 viser antall fartøy som tilfredsstillter ulike betingelser ved en utvidet deltakeradgang i gruppe II, inndelt i lengdegruppene 4-6,99 og 7-14,99 meter. Fartøyet må ha levert minst 3 eller 5 tonn torsk med garn eller line i statistikkområde 03 i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003. Alternativt må fartøyene ha levert minst 800 liter rognkjeksrogn i statistikkområde 03 i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003. Fartøy som hadde adgang til å delta i fiske etter kongekrabbe i 2003 er holdt utenfor. Det er fem fartøy i størrelsen 6-6,99 som oppfyller disse vilkårene.

Troms Fylkeskommune mener at det for de minste fartøyene bør stilles krav om driftstid i stedet for minstekvantum landet fangst.

Finnmark Fylkeskommune mener at vilkåret om 3 tonn torsk bør strykes og erstattes med 20% av torskekvoten. Når det gjelder vilkåret om 800 liter rognkjeksrogn foreslås det at dette strykes og erstattes med 30% av kvoten.

Sametinget foreslår at kvantumskravet i gruppe II settes til 20% av torskeandelen i samlekvoten i området fra og med 26°Ø og østover til den russiske grense i minst ett av årene 2001, 2002 eller 2003. Når det gjelder rognkjeks i gruppe II foreslås kvantumskravet satt til 20% av rognkjekskvoten i samme område og tidsrom som nevnt i alternativet ovenfor. I tillegg foreslås det et alternativ basert på blant annet driftstid i torske- og/eller rognkjeksfisket. Sametinget foreslår alternativet om driftstid for at de minste fartøyene skal få adgang til å delta i fangst av kongekrabbe. Det vises til at de minste fartøyene er så plaget med kongekrabbe som bifangst og sel som skremmer bort fisken at de ikke klarer å oppfylle kvalifiseringskravene for deltakeradgang i fangst av kongekrabbe.

Tana Kommune mener at krabbeutbredelsen gjør det vanskelig eller omtrent umulig for de minste fartøyene i fjordområdene å oppfylle aktivitetskravene for å få delta i fiske etter kongekrabbe. Det vises til at nedre lengdegrense for fartøy hjemmehørende i disse områdene bør fjernes, og at aktivitetskravet i sin nåværende form må endres slik at

fiskere som oppfyller krav til å stå i fiskerimantallet og har levert torsk og/eller rognkjeks de siste tre årene får delta i fisket etter kongekrabbe.

Fiskeridirektøren mener at dersom man skulle lempe på kvantumkravet som er foreslått ovenfor ville antallet deltakende fartøy øke og en ville få reduserte kvoter. Dette ville ikke være i overensstemmelse med Fiskeridirektørens utgangspunkt om at de deltakende fartøy ikke skulle få mindre kvoter i 2004 enn de hadde i 2003. Fiskeridirektøren opprettholder derfor forslaget til kvantumkrav i gruppe II.

4. SPØRSMÅLET OM DIFFERENSIERTE FARTØYKVOTER

Fiskeridirektøren foreslo i høringsnotatet å slippe inn nye fartøy i fisket fremfor å innføre differensierte kvoter etter fartøylengde. Det ble imidlertid vist et forslag på differensiert kvotestige på bakgrunn av et utredningsarbeid iverksatt av Finnmark Fiskarlag. Dette er samme kvotestige som en finner i andre deltakerregulerte fiskerier.

Tabell 4: Forslag på differensiert kvotestige (kvoteenhet=1.040)

Lengde	Antall fartøy ¹	Kvotestige	Fartøykvoter	Totalt utlevert
07,00 – 09,99 m	48	1	1.040	49.920
10,00 – 14,99 m	183	1,33	1.383	253.089
15,00 – 20,99 m	12	1,67	1.737	20.844
Gruppe II	50	0,5	550	27.500
Totalt	293			351.353

¹ Fartøy som allerede har deltageradgang, samt nye fartøy

Norges Fiskarlag viser til at siden fartøy mellom 7 og 21 meter kan delta i fangst av kongekrabbe øst for 26°Ø vil det være behov for å innføre differensierte kvoter for deltakende fartøy. Norges Fiskarlag foreslår at en innfører samme kvotestige som en finner i andre deltakerregulerte fiskerier, slik som vist ovenfor.

Norges Kystfiskarlag anbefaler ikke at det innføres kvotestige i fisket etter kongekrabbe.

Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening støtter Fiskeridirektørens forslag om at fartøy som hadde adgang til å delta i fisket i 2003 får delta også i 2004 med like gode betingelser som i fjor. FHL vil prioritere å slippe flere fartøy inn i fisket fremfor å øke det enkelte fartøys kvote. FHL er i utgangspunktet positiv til at det etableres differensierte fartøykvoter etter størrelsen på fartøyet, men vil overlate til andre å definere kvotestigene.

Troms Fylkeskommune er positiv til forslaget om å slippe inn flere fiskere i stedet for å øke kvotene til fartøy som allerede deltar i fisket.

Innovasjon Norge mener at hvis det åpnes for fartøy over 15 meter er det ikke noen grunn til å la disse få større kvote enn fartøy under 15 meter. Det anbefales at fartøy mellom 10 og 21 meter får like stor kvote. Dette begrunnes med at redskapene er de samme for både større og mindre fartøy, og at alle kan drifte med flere teiner.

Fiskeridirektøren mener at de deltagende fartøy i 2004 ikke skal få en mindre kvote enn de hadde i 2003. Erfaringer fra tidligere reguleringsår viser at fartøyene stort sett har tatt kvotene sine. Fisket har ikke vært stoppet, og det har heller ikke vært nødvendig å foreta refordeling. Fiskeridirektøren finner det derfor ikke hensiktsmessig med en overregulering slik som differensierte kvoter vil gi, og foreslår således lik fartøykvote for alle fartøy.

5. DISPENSASJON

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektoratets regionkontor i Finnmark kan dispensere fra aktivitetskravet når dette ikke er oppfylt på grunn av tillitsverv i fiskeriorganisasjoner eller politiske verv. Dette er tilsvarende dispensasjonsordning som for 2003.

Ingen av høringsinstansene hadde merknader til forslaget.

6. SALG AV FARTØY

Salg av fartøy med adgang til å delta i fangst av kongekrabbe er regulert i gjeldende forskriftens §§ 6 og 13. Hovedregelen er at salg av fartøy med slik deltakeradgang, ikke medfører at ny eier gis samme adgang. Ved salg av fartøy innen samme fylke, kan ny eier etter søknad likevel gis adgang til å delta i fisket. Det er her vilkår at kjøper må registrere fartøyet i merkeregisteret i samme fylke som selger har registrert fartøyet.

Sametinget foreslår at bokstavene a), b) og c) i forskriftens §§ 6 og 13 tas ut. Det foreslås også at ved salg av fartøy kan ny eier gis adgang til å delta når ny eier tilfredsstiller de gjeldende vilkårene for deltakelse i fangst av kongekrabbe.

Finnmark Fylkeskommune foreslår at i §§ 6 og 13 annet ledd strykes "følgende vilkår er oppfylt" og erstattes med "de vanlige vilkår er oppfylt". Det foreslås også at bokstavene a), b) og c) strykes.

Etter dialog med Fiskeridirektoratets Regionkontor i Finnmark vil Fiskeridirektøren foreslå at det innføres et unntak fra vilkårene §§ 6 og 13 bokstav a) og b) for kjøpere fra Nord-Troms og Finnmark, jfr. §§ 6 tredje ledd og 13 tredje ledd. Formålet med bestemmelsene er at kjøpere fra Nord-Troms og Finnmark skal kunne kjøpe et fartøy f. eks. fra Nordland og få overført både krabbe- og torskerettigheter, ikke bare torskerettigheter. På denne måten vil man få samme regel som man har i deltakerforskriften for torsk, hyse og sei.

Fiskeridirektøren foreslår at reglene om salg av fartøy videreføres og at ovennevnte unntak tas inn i deltakerforskriften for 2004.

7. UTSKIFTNING AV FARTØY

Utskiftning av fartøy er regulert i forskriftens §§ 7 og 14. Hovedregelen er at adgangen til å delta i fisket ikke kan overføres til et annet fartøy.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan imidlertid etter søknad gi tillatelse til å delta med et erstatningsfartøy mellom 7 og 21 meter i gruppe I, og mellom 6 og 15 meter i gruppe II. Det er en forutsetning for å gi slik tillatelse at utskiftningsfartøyets adgang til å delta i fisket bortfaller.

Fiskeridirektøren foreslår at denne bestemmelsen videreføres i 2004.

Ingen av høringsinstansene hadde merknader til forslaget.

8. LEIEFARTØY

I gjeldende forskrifts §§ 4 siste ledd og 11 siste ledd er det bestemt at deltakeradgangen ikke kan overføres til et annet fartøy. I henhold til §§ 9 og 16 kan imidlertid Fiskeridirektoratets regionkontor ved forlis og havari som medfører et vesentlig driftsavbrudd gi midlertidig tillatelse til å delta i fisket med et leiefartøy.

Forlis og havari er i utgangspunktet uforutsette hendelser som fiskeren selv ikke har herredømme over. Skader som kan defineres som utbedringer, alminnelig driftsrisiko og manglende vedlikehold faller utenfor bestemmelsen.

Begrunnelsen for å ha en slik adgang er å forhindre at fiskere som ikke får tatt kvoten på grunn av forlis eller havari lider økonomisk tap. Dispensasjonsadgangen praktiseres meget strengt.

Fiskeridirektøren foreslår at adgangen til å benytte leiefartøy ved forlis og havari opprettholdes i 2004, og at dispensasjonsadgangen fortsatt skal praktiseres strengt.

Ingen av høringsinstansene hadde merknader til forslaget.

9. DØDSFALL

Salg av fartøy ved fartøyeiers død er regulert i forskriftens §§ 8 og 15. Hovedregelen er at adgangen til å delta faller bort ved fartøyeiers død. Den som ved arv erverver fartøyet, kan imidlertid etter annet ledd bokstav a tre inn i avdødes sted og gis adgang til å delta i fisket. Videre kan arvingen selge fartøyet i henhold til bokstav b. Ved salg av fartøy kan ny eier på nærmere fastsatte vilkår gis adgang til å delta i fangsten. Dette er tilsvarende som for de øvrige deltakerregulerte fiskerier.

Fiskeridirektøren foreslår at regelen om deltakelsesadgang ved fartøyeiers død videreføres i deltakerforskriften for 2004.

Ingen av høringsinstansene hadde merknader til forslaget.

10. BEGRENSNING I DELTAKELSEN

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende bestemmelser om at en eier ikke kan delta i fangst av kongekrabbe med mer enn ett fartøy, videreføres i 2004.

Ingen av høringsinstansene hadde merknader til forslaget.

11. VEDTAKSKOMPETANSE OG SØKNADSRIST

Som for 2003 foreslår Fiskeridirektøren at søknader om deltakelse i kommersiell fangst av kongekrabbe behandles av Fiskeridirektoratets regionkontor i Finnmark.

Fiskeridirektøren tilrår videre at søknader i forbindelse med eierskifte og utskiftning av fartøy, samt adgang til leiefartøy for fartøy som er gitt adgang til å delta i fangst av kongekrabbe, behandles av regionkontoret i det fylket hvor søker er hjemmehørende. Dette er tilsvarende ordning som for de øvrige deltakerregulerte fiskerier.

Fiskeridirektøren foreslår at søknadsfristen for deltakelse settes til 15. august 2004.

12. ÅPNINGSDATO

I 2003 ble fisket etter kongekrabbe åpnet 1. oktober, noe som var ca. tre uker tidligere enn i 2002. En tidligere åpningsdato kan medføre at det landes en noe større andel krabbe med redusert kvalitet. Imidlertid vil en tidlig oppstartsdato gi bedre muligheter for å nå blant annet julemarkedet i Japan.

Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening støtter Fiskeridirektørens forslag om at åpningsdatoen settes til 1. oktober 2004.

Finnmark Fylkeskommune mener at for å sikre oppstart i begynnelsen av en uke bør denne legges til uke 40 (i år 27. september). Dette for å sikre en størst mulig leveranse til det viktige førjulsmarkedet i Japan.

På bakgrunn av de innspill som er kommet i høringsrunden vil Fiskeridirektøren foreslå oppstart i begynnelsen av en uke, og at åpningsdato settes til 27. september 2004.

13. REDSKAPSBEGRENSNING

I henhold til gjeldende forskrift kan hvert fartøy ha inntil 20 teiner.

Norges Fiskarlag foreslår at det i 2004 gies anledning for fartøy i det ordinære fisket kongekrabbe å fiske med 30 teiner.

Norges Kystfiskarlag mener at det tillatte antall teiner bør vurderes i forhold til målsetningen om å begrense bestandsnivået og hindre videre spredning, Hensynet til mottakskapasiteten og til råvarekvaliteten tilsier imidlertid at det fortsatt bør være redskapsbegrensninger. Norges Kystfiskarlag går på denne bakgrunn inn for at dagens redskapsbegrensning på 20 teiner pr. fartøy videreføres inntil videre.

Innovasjon Norge mener at maksimalt antall teiner ikke bør overstige 20.

Troms Fylkeskommune mener at det ut fra stor forskjell på fartøyene som kan delta i Fisket (6 til 21 meter), bør være en viss differensiering i redskapsbegrensningen, da det

er stor forskjell i fartøyenes stabilitet og evne til å håndtere ruser.

På grunn av økningen i fartøyenes øvre lengdegrense vil Fiskeridirektøren foreslå at maksimalt antall teiner settes til 30.

14. TURISTFISKE

I 2003 vedtok Fiskeridepartementet at 1000 krabber fra forskningskvoten på 10.000 krabber skulle avsettes til et prøveprosjekt mellom Fiskeridirektoratet og reiselivsnæringen i Finnmark. I samarbeid med reiselivsnæringen i Finnmark utarbeidet Fiskeridirektoratet retningslinjer for turistfisket i 2003. Ordningen kom i gang i begynnelsen av november 2003, og det ble tildelt 600 krabber til 21 bedrifter, hvorav 193 av disse ble fanget. Fiskeridirektoratet Region Finnmark opplyser at ordningen har vært vellykket og at den bør videreføres i 2004.

Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn foreslå at ordningen videreføres i etablerte former i 2004, og at dette gjenspeiles i deltakerforskriften.

Fiskeridirektøren foreslo i høringsnotatet at det også for 2004 burde avsettes 1000 krabber fra forskningskvoten på 10.000 krabber til turistfisket.

Finnmark Fylkeskommune mener at det også i 2004 bør avsettes en turistkvote på kongekrabbe, hvor reguleringene tilpasses turistnæringens ønsker. Kvoten bør økes til minst 2000 individer som tas fra forskningskvoten.

Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening støtter forslaget om å avsette en del av forskningskvoten til turistformål. FHL vil imidlertid ikke ha noe imot om turistkvoten på 1000 krabber økes, da synergiene til reiselivsnæringen i Finnmark synes åpenbare.

Tabellen nedenfor viser at det ble tatt 6613 kongekrabber i forskningsfisket, hvorav 193 gikk til turistfisket. På bakgrunn av forskningens antatte behov i 2004 vil Fiskeridirektøren foreslå at det av forskningskvoten avsettes 2000 kongekrabber til turistfisket i 2004.

Tabell 5: Deltakelse og fangst i 2003

Uke nr.	Antall fartøy i fiske	Fangst antall
40	78	19074
41	129	43598
42	132	32266
43	118	22108
44	103	17784
45	85	16669
46	75	16087
47	53	10426
48	37	7010
49	20	2917
50	13	1630
51	11	829
52 + 1	2	229
Sum ordn. fangst	-	190627
Forsøk/forskning	-	6613 ¹
Sum totalfangst	----	197047

¹ Tallene fra forskningsfangsten omfatter også 193 krabber tatt under "turistfisket".

15. FORSLAG TIL FORSKRIFT

Nedenfor følger Fiskeridirektørens forslag til deltakerregulering av fangst av kongekrabbe øst for 26°Ø i 2004, samt forslag til endring i forskrift om fangstforbud, fredningstid, minstemål m.v. ved fangst av hummer, krabbe, kamsjatkakrabbe, snøkrabbe og haneskjell. Spørsmål knyttet til reguleringen vil bli behandlet på møte i Reguleringsrådet 8. juni 2004.

FORSKRIFT OM REGULERING AV OG ADGANG TIL Å DELTA I FANGST AV KONGEKRABBE ØST FOR 26°Ø I 2004

Fiskeridepartementet har den ... 2004 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4, 5 og 9 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 21, jf. kgl. res av 11. februar 2000 om delegering av Kongens myndighet etter § 21 i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst samt delvis delegering av Kongens myndighet etter samme lovs § 12 tredje ledd, fastsatt følgende forskrift:

KAPITTEL 1. GENERELLE BESTEMMELSER

§ 1 Virkeområde

Forskriften gjelder fangst av kongekrabbe øst for 26°Ø.

Grensen ved 26°Ø trekkes slik at den samsvarer med statistikkområde 03.

§ 2 Generelt forbud

Det er forbudt å fange, oppbevare om bord og lande kongekrabbe med norske fartøy øst for 26°Ø i 2004.

§ 3 Kvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy drive fangst av 270.000 hannkongekrabber i området fra 26°Ø og østover til den russiske grense i perioden fra og med 27. september til og med 31. desember.

I tillegg kan det tas 2000 hannkongekrabber til turistfisket. Fiskeridirektoratets Regiondirektør i Finnmark fastsetter nærmere retningslinjer for turistfisket.

Det er likevel ikke tillatt å drive fangst etter kongekrabbe i følgende område ("Gråsonen"):

1. 70°40'N – 32°04,6'Ø
2. 71°30'N – 30°00'Ø

3. 74°00'N – 30°00'Ø
4. 74°00'N – 33°30'Ø
5. 73°18'N – 33°30'Ø
6. 72°50'N – 36°30'Ø
7. 75°50'N – 36°30'Ø

KAPITTEL 2. DELTAKELSE I GRUPPE I

§ 4 *Vilkår for deltakelse*

For å kunne delta i gruppe I må følgende vilkår være oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret og være mellom 7 og 21 meter største lengde,
- b) eier av fartøyet og høvedsmannen må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- c) fartøyet må ha hatt adgang til å delta i gruppe I i 2003.

Selv om vilkåret i første ledd bokstav c ikke er oppfylt, kan det gies deltakeradgang dersom:

- a) eier har deltatt med fartøyet og fisket og landet minst 50% av totalfangsten av torsk med garn eller line i området fra 26°Ø og østover til den russiske grense, men minimum 5 tonn torsk i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003, eller
- b) eier har deltatt med fartøyet og fisket og landet minst 1.600 liter rognkjeksrogn i området fra og med 26°Ø og østover til den russiske grense i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003.

Søker må selv fremlegge dokumentasjon på at kravet i annet ledd er oppfylt.

Søknad om deltakelse må være Fiskeridirektoratets regionkontor i Finnmark i hende innen 15. august 2004.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Adgangen til å delta kan ikke overføres til annet fartøy.

§ 5 *Dispensasjon*

Fiskeridirektoratets regionkontor i Finnmark kan dispensere fra aktivitetskravet i § 4 annet ledd når kravet ikke er oppfylt på grunn av tillitsverv i fiskeriorganisasjoner eller politiske verv.

En forutsetning for deltakelse etter første ledd er at man kan vise til tidligere deltakelse i fiske etter torsk med garn eller line eller rognkjeks i området nevnt i § 3.

Søknad om dispensasjon må være Fiskeridirektoratets regionkontor i hende innen 15. august 2004.

§ 6 Salg av fartøy

Salg av fartøy med adgang til å delta i gruppe I medfører ikke adgang til å delta i gruppe I for ny eier.

Ved salg av slikt fartøy kan Fiskeridirektoratets regionkontor likevel gi ny eier adgang til å delta i gruppe I når følgende vilkår er oppfylt:

- a) kjøper er ført på blad B i fiskermanntallet,
- b) både kjøper og selger har vært ført i fiskermanntallet i samme fylke i minst 12 måneder før kjøp av fartøy,
- c) kjøper må registrere fartøyet i merkeregisteret i samme fylke som selger har registrert fartøyet

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra bestemmelsen i annet ledd bokstav b) og c) når fartøy kjøpes fra annet fylke til Nord-Troms og Finnmark.

Adgang for ny eier til å delta i gruppe I medfører at selgers adgang til å delta med et erstatningsfartøy bortfaller.

Søknad om deltakeradgang etter annet ledd skal sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor som avgjør saken. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 7 Utskiftning av fartøy

Deltakeradgang i gruppe I kan ikke overføres til annet fartøy.

Ved utskiftning av fartøy som har adgang til å delta i gruppe I kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi eier tillatelse til å delta i gruppe I med et erstatningsfartøy mellom 7 og 21 meter. Deltakeradgang i gruppe I med utskiftningsfartøyet bortfaller når slik tillatelse gis til erstatningsfartøyet.

Søknad om deltakeradgang etter annet ledd skal sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor som avgjør saken. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 8 Dødsfall

Dersom fartøyeier dør, faller adgangen til å delta i gruppe I med fartøyet bort.

Den som ved arv erverver fartøy som hadde adgang til å delta i gruppe I, kan likevel:

- a) gis adgang til å delta i gruppe I når vilkårene i § 4 er oppfylt,
- b) selge fartøyet. Ved salg av fartøy med adgang til å delta i gruppe I, kan ny eier gis adgang til å delta i gruppe I dersom vilkårene i §§ 4 og 6 er oppfylt.

Søknad om deltakeradgang etter denne paragraf sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor som avgjør saken. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 9 Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra forbudet i § 4 siste ledd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmann samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet.

Det kan ikke gis tillatelse til å benytte leiefartøy som har en største lengde på 21 meter eller mer.

§10 Begrensning i deltakelsen

Eier av fartøy som deltar i gruppe I, har ikke adgang til å delta med annet fartøy i gruppe I. Eier av fartøy som deltar i gruppe I, har heller ikke adgang til å la annet fartøy delta i gruppe I med andre som høvedsmenn.

Eier av fartøy som deltar i gruppe I, har ikke adgang til å delta med annet fartøy i gruppe II. Eier av fartøy som deltar i gruppe I, har heller ikke adgang til å la annet fartøy delta i gruppe II med andre som høvedsmenn.

KAPITTEL 3. DELTAKELSE I GRUPPE II

§ 11 Vilkår for deltakelse

For å kunne delta i gruppe II må følgende vilkår være oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret og være mellom 6 og 15 meter største lengde,
- b) eier av fartøyet og høvedsmannen må være ført i fiskermanntallet,
- c) fartøyet må ha hatt adgang til å delta i gruppe II i 2003.

Selv om vilkåret i første ledd bokstav c ikke er oppfylt, kan det gies deltakeradgang dersom:

- a) eier har deltatt med fartøyet og fisket og landet minst 3 tonn torsk med garn eller line i området fra og med 26°Ø og østover til den russiske grense i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003, eller
- b) eier har deltatt med fartøyet og fisket og landet minst 800 liter rognkjeksrogn i området fra og med 26°Ø og østover til den russiske grense i minst to av årene 2001, 2002 eller 2003.

Søker må selv fremlegge dokumentasjon på at kravet i annet ledd er oppfylt.

Søknad om deltakelse må være Fiskeridirektoratets regionkontor i Finnmark i hende innen 15. august 2004.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Adgangen til å delta kan ikke overføres til annet fartøy.

§ 12 Dispensasjon

Fiskeridirektoratets regionkontor i Finnmark kan dispensere fra aktivitetskravet i § 11 annet ledd når kravet ikke er oppfylt på grunn av tillitsverv i fiskeriorganisasjoner eller politiske verv.

En forutsetning for deltakelse etter første ledd er at man kan vise til tidligere deltakelse i fiske etter torsk med garn eller line eller rognkjeks i området nevnt i § 3.

Søknad om dispensasjon må være Fiskeridirektoratets regionkontor i hende innen 15. august 2004.

§ 13 Salg av fartøy

Salg av fartøy med adgang til å delta i gruppe II medfører ikke adgang til å delta i gruppe II for ny eier.

Ved salg av slikt fartøy kan Fiskeridirektoratets regionkontor likevel gi ny eier adgang til å delta i gruppe II når følgende vilkår er oppfylt:

- a) kjøper er ført i fiskermanntallet,
- b) både kjøper og selger har vært ført i fiskermanntallet i samme fylke i minst 12 måneder før kjøp av fartøy.
- c) kjøper må registrere fartøyet i merkeregisteret i samme fylke som selger har registrert fartøyet

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra bestemmelsen i annet ledd bokstav b) og c) når fartøy kjøpes fra annet fylke til Nord-Troms og Finnmark.

Adgang for ny eier til å delta i gruppe II medfører at selgers adgang til å delta med et erstatningsfartøy bortfaller.

Søknad om deltakeradgang etter annet ledd sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor som avgjør saken. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 14 Utskiftning av fartøy

Deltakeradgang i gruppe II kan ikke overføres til annet fartøy.

Ved utskiftning av fartøy som har adgang til å delta i gruppe II kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi eier tillatelse til å delta i gruppe II med et erstatningsfartøy mellom 6 og 15 meter. Deltakeradgang i gruppe II med utskiftningsfartøyet bortfaller når slik tillatelse gis til erstatningsfartøyet.

Søknad om deltakeradgang etter annet ledd sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor som avgjør saken. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 15 Dødsfall

Dersom fartøyeier dør, faller adgangen til å delta i gruppe II med fartøyet bort.

Den som ved arv erverver fartøy som hadde adgang til å delta i gruppe II, kan likevel:

- a) gis adgang til å delta i gruppe II når vilkårene i § 11 er oppfylt
- b) selge fartøyet. Ved salg av fartøy med adgang til å delta i gruppe II, kan ny eier gis adgang til å delta i gruppe II dersom vilkårene i §§ 11 og 13 er oppfylt.

Søknad om deltakeradgang etter annet ledd skal sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor som avgjør saken. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 16 Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, dispensere fra forbudet i § 11 siste ledd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmann samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet.

Det kan ikke gis tillatelse til å benytte leiefartøy som har en største lengde på 15 meter eller mer.

§ 17 Begrensning i deltakelsen

Eier av fartøy som deltar i gruppe II, har ikke adgang til å delta med annet fartøy i gruppe II. Eier av fartøy som deltar i gruppe II, har heller ikke adgang til å la annet fartøy delta i gruppe II med andre som høvedsmenn.

Eier av fartøy som deltar i gruppe II, har ikke adgang til å delta med annet fartøy i gruppe I. Eier av fartøy som deltar i gruppe II, har heller ikke adgang til å la annet fartøy delta i gruppe I med andre som høvedsmenn.

FELLESBESTEMMELSER

§ 18 Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet fastsetter fartøykvoter for de deltakende fartøy.

Fiskeridirektoratet kan fastsette bestemmelser om rapporteringsplikt for de deltakende fartøy.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 19 Minstemål

Det er forbudt å fange kongekrabbe mindre enn 137 mm skjoldlengde.

§ 20 Fangstdyp

Det er forbudt å fange kongekrabbe på grunnere vann enn 100 meter.

§ 21 Redskapsbegrensning

Det er kun tillatt å bruke teiner i fangst av kongekrabbe.

Hvert fartøy kan ha inntil 30 teiner.

§ 22 Fritidsfiske

Personer som ikke er registrert i fiskermanntallet kan ikke drive fangst etter kongekrabbe.

Med hilsen

Aksel R. Eikemo
direktør

Lisbeth W. Plassa
seksjonssjef

Vår ref.: HRJ
Deres ref: 04/388

Vår dato: 11.05.04
Deres dato: 31.03.04

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 BERGEN

Regulering av deltakelsen i fangst av kongekrabbe i 2004

- Norges Kystfiskerilag er tilfreds med at Fiskeridirektøren gjennom *Forslag til regulering av deltakelsen i fangst av kongekrabbe 2004*, har imøtekommet Norges Kystfiskerilags krav om en utvidelse av deltakeradgangen til å omfatte kystfartøy opp til 21 meter. Norges Kystfiskerilag står imidlertid fast på kravet om at fangst av kongekrabbe må reguleres som et åpent fiskeri for alle fartøy under 21 meter. Det vises i den forbindelse til Landsmøtets vedtak av 7. desember 2002, samt landsstyrets vedtak av 21.11.03. Av hensyn til den praktiske avviklingen av fisket anbefaler Norges Kystfiskerilag at fartøy over 15 meter henvises til å fangste utenfor grunnlinjen.
- Norges Kystfiskerilag beklager at Fiskeridirektøren ikke i sterkere grad har tatt til følge organisasjonens krav om en tidligere tildeling av deltakeradgang og fastsettelse av fartøykvoter. Av hensyn til den praktiske planleggingen av fisket vil Norges Kystfiskerilag be om at fartøykvoten for ettertiden fastsettes senest 1. mars.
- Norges Kystfiskerilag vil ikke anbefale at det innføres kvotestige i fisket etter kongekrabbe.
- For båter registrert øst for Nordkapp med fast mannskap, skal det tildeles en tilleggskvote på 20% pr mann.
- Krabbekvote tildeles hvert år etter søknad.
- Av biologiske hensyn bør det ikke være dybdebegrensninger i fisket etter kongekrabbe.
- Av biologiske hensyn krever Norges Kystfiskerilag at det må arbeides for større nasjonal råderett i forvaltningen av kongekrabbe.
- Landsmøtet ber videre om at Norges Kystfiskerilags landsmøtevedtak av 7. desember 2002 og landsstyrevedtak av 21. november 2003 legges til grunn for reguleringen av fangst av kongekrabbe.

Det bes om at ovennevnte innspill legges til grunn for reguleringen av deltakelsen i fangst av kongekrabbe i 2004.

Med vennlig hilsen
Norges Kystfiskerilag

Geir-Olaf Sørensen
Daglig leder

Hilde Rødås Johnsen
saksbehandler

SÁMEDIGGI SAMETINGET

Kultur- ja eanáhunusodot
Kultur- og hæringsavdeolingen

330

10. JUN. 2004

Notáhta • Notat 30K.M.11.

2004/9/30 10

Geasa/Til:	Reguleringsrådet
Min čuj./Vár ref:	04/227 - 10
Beaivi/Dato:	07.06.2004

Forslag til sak 5/2004 i Reguleringsrådet - Kongekrabbe

1. Reguleringsrådet er innforstått med at fiskerne med de minste båtene, særlig innerst i fjordene i Øst-Finnmark er meget sterkt skadelidende på grunn av den store forekomsten av kongekrabbe. De har ikke tilstrekkelig aksjonsradius til å komme bort fra de verste krabbefeltene. Både torskefisket med garn og line, og rognkjeks-fisket med garn, er nå så sterkt hemmet at disse fiskerne i større og større grad ikke makter å oppfylle kvalifiseringskravet av torsk og rognkjeks.

2. Rådet erkjenner at dette er et problem som kan og bør rettes opp både gjennom sterkt reduserte kvantumskrav for de minste båtene, og ved å gå bort fra nedre lengdegrense. I så måte har både Sametinget og Finnmark fylkeskommune kommet med innspill som er verdifulle. Disse bør vurderes svært nøye.

3. Reguleringsrådet mener at alle som driver fiske skal behandles på en rettferdig måte, og ikke frataes levebrødet gjennom utilsiktede utslag av reguleringer som gjøres. Årets økning av kongekrabbekvoten bør derfor fordeles på en slik måte at de som er sterkest rammet - de minste båtene i Øst-Finnmark - i første rekke skal nyte godt av denne økningen. Reguleringene bør derfor gjøres innenfor en slik ramme, og at man opprettholder samme kvantum for de deltakende båtene som i fjor. Det vil også si at man ikke kan anbefale en økning av øvre lengdegrense i gruppe I, fra 15 til 21 meter.

4. Man vil likeledes anbefale at bestemmelsen om at kvalifiseringskvoten av torsk og rognkjeks, ikke kan fiskes med en båt som er under 6, alternativt 7 meter, taes bort. Den er unødvendig, og gir fiskerne med små båter enda dårligere mulighet til å få mulighet til å delta i krabbefisket. En fjerning av nedre lengdegrense, som er det prinsipielt riktige for å treffe målgruppen, vil selvsagt gjøre forannevnte merknad overflødig.

5. I den grad man måtte mene at båter under en viss størrelse ikke er egnet til krabbefiske, bør fiskerne med båter av slik kategori, kunne ta opp sin kvote med en annen båt under 15 m, fra det samme området.

6. Reguleringsrådet ber også om at man bruker de hjemlene man har i fiskerilovgivningen, for å finne ordninger som kan rette opp den uretten som er i ferd med å bli begått overfor fiskerne med små båter i Øst-Finnmark, i forhold til krabbefisket.

7. Rådet er også klar over at en betydelig del av "kongekrabbeområdet" fra gammelt av er et sjøsamisk område, hvor reguleringer av det materielle grunnlaget, blant annet sjøfisket, også må iaktta Norges intern- og folkerettslige forpliktelser i forhold til urfolk og minoriteter. I følge Stortinget har forvaltningen en plikt til å gjøre slike vurderinger, samtidig som Stortinget også har åpnet for at man kan innføre områdeordninger for å oppfylle slike forpliktelser. Det er også i tråd med bestemmelser som allerede fins i deltakerloven.

8. I og med at Reguleringsrådet i saksfremlegget ikke har fått seg forelagt vurderinger av de folke- og urfolksrettslige sidene, finner man det riktigst at disse vurderingene, og den endelige utformingen av regelverket, skjer i regi av Fiskeridepartementet, i nært samarbeid med samenes representative organ - Sametinget.

Dearvvuodáiguin/Med hilsen

Ingc Arne Eriksen
Rådgiver

Sak 6/2004

Orientering om nye tekniske reguleringer

- a. Breiflabb
- b. Tobis
- c. Uer
- d. Sjøkreps
- e. Skagerrak
- f. Industritrålfiske – øyepål/kolmule

SAK 6 ORIENTERING OM NYE TEKNISKE REGULERINGER

Peter Gullestad viste til saksdokumentene hvor det fremkommer følgende:

Sak 6a Fisket av breiflabb

1. REGULERINGSBEHOVET

Høsten 2003 presenterte ICES bestandsberegninger av breiflabb i Kattegat, Skagerrak, Nordsjøen og vest av Skottland for andre gang. Fiskedødeligheten i området er beregnet til å være langt over Fpa. ICES tilrår at fiskedødeligheten i 2004 blir redusert til under $F_{pa}=0,30$. Dette tilsvarer landinger mindre enn 8.800 tonn i 2004 for hele området. Nord for 62°N foreligger det ikke bestandsberegninger. Ved reguleringen i dette området tar Fiskeridirektoratet utgangspunkt i en føre-var tilnærming der målsettingen er å sikre et lønnsomt og bærekraftig garnfiske på stor breiflabb.

Når det gjelder området som omfattes av ICES bestandsberegning var de registrerte fangstene på et toppnivå i 1996 da det ble landet over 35000 tonn breiflabb. Fangstene har gått nedover etter dette, og ligger nå på omtrent det halve av toppnivået fra 1996.

2. REGULERINGENE FOR 2004

Fisket etter breiflabb er ikke kvote- eller deltakerregulert. Regelverket er derfor basert på tekniske reguleringer. De første reguleringene ble innført i 1995. Fra 1995 til 2002 hadde vi bare reguleringer rettet mot garnfisket. Det viktigste tiltaket i denne perioden var kravet til minste maskestørrelse på 360 mm i breiflabbgarn (160 mm halvmaske). En hadde videre påbud om røkting av garn annenhver dag.

I 2003 ble det innført forbud mot garnfiske etter breiflabb i perioden 1. mars til 30. mai. Det ble videre fastsatt et minstemål på 75 cm. I motsetning til tiltakene som er nevnt over, gjelder minstemålet for alt fiske etter breiflabb, uavhengig av hvilket redskap som ble benyttet. Med virkning fra 1. mars 2004 ble minstemålet endret fra 75 cm til 60 cm etter råd fra Havforskningsinstituttet. Fredningsperioden ble også endret til bare å gjelde nord for 62°N. Det ble videre innført en rekke nye tiltak både i garnfisket og trål- og snurrevadfisket.

Tidligere var reguleringene av breiflabb samlet i et egen reguleringsforskrift for garnfisket etter breiflabb. I forbindelse med at en innførte et generelt minstemål, samt regler som rettet seg mot fiske etter breiflabb med andre typer redskap, fant en det mest hensiktsmessig å samordne reglene med andre tekniske regler om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål mv.

Reglene om breiflabb er på overnevnte bakgrunn innarbeidet i forskrift av 10 oktober 1989 nr. 1095 om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål mv ved fangst av fisk og sild (maskeviddeforskriften). Fra flere hold er det kommet kritikk mot dette, fordi maskeviddeforskriften oppleves som vanskelig tilgjengelig i forhold til den tidligere reguleringsforskriften.

Gjeldende reguleringer og henvisning til de relevante bestemmelsene i maskeviddeforskriften:

Tabell 1: Reguleringsendringer

Reguleringstiltak	Innført	Maskeviddeforskriften
Minste maskestørrelse i garn, 360 med mer	1995	§ 12 c)
Krav om røkting av garn	1995	§ 15 b)
Generelt minstemål for breiflabb	2003	§ 21 nr. 25
Fredningstid i garnfiske	2003	§ 18 tredje ledd
Bifangst i garnfiske etter andre arter	2003	§ 19 nr. 3
Garnbegrensning, 500 garn	2004	§ 15 bokstav b)
Krav til størrelse på garn	2004	§ 15 bokstav b)
Innblanding under minstemål i garn	2004	§ 24, 11 ledd
Forbud mot direktefiske etter breiflabb med andre redskaper enn garn	2004	§ 18 annet led
Trålbegrensning (maks dobbeltrål)	2004	§ 13 bokstav a)
Bifangstregler for trål og snurrevad	2004	§ 19 nr. 3 og § 20 e)
Innblanding under minstemål trål/snurrevad	2004	§ 24,10 ledd

3. ENDRINGER I LØPET REGULERINGSÅRET 2004

En helhetlig regulering av fisket etter breiflabb er fortsatt i støpeskjeen. Gjeldende regulering for 2004 er vedtatt på bakgrunn av en rapport fra en arbeidsgruppe som hadde som oppgave å evaluere breiflabbreguleringen i 2003, samt komme med forslag til et helhetlig reguleringsopplegg for 2004. Arbeidsgruppen la fram sin rapport 17. november 2003, og Fiskeridirektøren foreslo i utgangspunktet at saken kunne behandles i Reguleringsrådet 3. desember s.å. Reguleringsrådets medlemmer mente imidlertid at arbeidsgruppen hadde behandlet mange kontroversielle spørsmål, og at den derfor burde sendes på ordinær høring før det ble fastsatt nye regler for 2004. Høringsfristen ble satt til 1. februar 2004. Reguleringen for 2003 ble videreført i 2004 inntil den ble avløst av de nye reglene 27 februar 2004. (Rapporten er lagt ut på våre hjemmesider: www.fiskeridir.no/sider/notater).

Også etter at de nye reglene ble fastsatt 27. februar d.å, har det vært en del diskusjon omkring enkelte av elementene i reguleringen. Reguleringen av garnfisket er i store trekk blitt akseptert. Det som derimot har vært et tema er behovet for bifangstregler ved fiske med garn etter andre arter i fredningstiden for breiflabb. Uenigheten har ikke gått på at det blir tatt breiflabb i fisket etter andre arter, men hvor stort problemet er. Fiskeridirektoratet fastsatte 6. mai en regel som tillater inntil 5 % bifangst av breiflabb i fiske med garn etter andre arter. Vi mener dette er en regel som mer enn dekker behovet, og som kan videreføres i de kommende år.

De vanskeligste spørsmålene i 2004 gjelder bifangst i trålfisket, samt håndhevelse av minstemålet i forhold til trål og snurrevadfisket. Det ble i utgangspunktet tillatt inntil 10 % bifangst av breiflabb ved fiske med konsumtrål og snurrevad, og inntil 2,5 % bifangst av breiflabb ved fiske med reketrål. Reglene skapte umiddelbart problemer for fartøy som driver et delvis målrettet fiske etter arter som breiflabb, lysing og sjøkreps mv. i NØS. Fra Fiskeridirektoratets side var disse virkningene tilsiktede. I NØS i Nordsjøen foregår det et stort trålfiske etter breiflabb fra EUs side. For å oppnå ønsket regulerings effekt må trålfisket etter breiflabb i Nordsjøen også reguleres. Fiskeridepartementet fant likevel på bakgrunn av virkningene reguleringen fikk, å måtte endre bifangstreglene for inneværende år. I konsumtrål og snurrevad kan en derfor nå ha inntil 20 % bifangst av breiflabb regnet i vekt og om bord. Ved fiske med reketrål kan en ha inntil 10 %. I fisket med reketrål er det videre innført

ukeavregning. Ukeavregning av bifangst for utenlandske fiskere vil i praksis ikke være mulig å håndheve.

4. FANGSTUTVIKLINGEN FOR BREIFLABB

Tabellen under viser fangstutviklingen i det norske fisket de siste årene. De månedene som helt eller delvis har vært omfattet av garnfredningen i 2003 og 2004 er uthevet. I denne sammenheng må det nevnes at fredningen i 2004 bare har vært nord for 62°N. Fangsttallene er pr. 9. mai 2004.

Tabell 2: Norsk totalfangst av breiflabb

Måned	2004	2003	2002	2001	2000	1999
1	310	176	191	456	147	178
2	243	134	158	387	191	176
3	170	80	141	350	195	216
4	133	71	217	288	214	223
5	36	103	208	474	438	292
6		443	264	442	404	337
7		565	368	523	563	424
8		456	408	479	553	463
9		427	446	686	484	325
10		399	371	552	460	312
11		341	246	221	421	169
12		191	168	139	287	123
Total:	891	3 386	3 186	4 996	4 357	3 239

Tabellen under viser fangstutviklingen i det norske fisket etter breiflabb nord for 62°N hvor garnfisket etter breiflabb i det vesentligste drives. De månedene som helt eller delvis har vært omfattet av garnfredningen i 2003 og 2004 er uthevet.

Tabell 3: Norsk fangst av breiflabb nord for 62°N.

Måned	2004	2003	2002	2001	2000	1999
1	225	115	108	355	69	99
2	149	75	94	293	97	70
3	68	30	80	215	89	110
4	30	24	117	187	114	114
5	11	45	112	338	316	178
6		298	126	288	278	194
7		408	176	345	383	231
8		343	264	341	355	239
9		340	330	523	344	170
10		318	284	445	339	168
11		277	189	147	334	90
12		134	122	75	234	70
Total:	483	2 406	2 000	3 553	2 952	1 732

Tabellen under viser fangstutviklingen i det norske fisket etter breiflabb i Nordsjøen. Fredningsperioden i garnfisket 2003 er uthevet. I Nordsjøen fiskes mesteparten av breiflabben i trål.

Tabell 4: Norsk fangst av breiflabb i Nordsjøen.

Nordsjøen	2004	2003	2002	2001	2000	1999
1	80	55	71	90	68	70
2	89	51	57	84	78	89
3	95	46	53	127	92	90
4	94	42	87	90	87	87
5	25	49	78	125	101	95
6		108	100	133	100	115
7		102	130	141	140	149
8		81	107	102	165	172
9		71	90	130	126	128
10		69	73	90	110	130
11		59	50	61	79	67
12		52	41	54	45	45
Total:	383	784	938	1 228	1 191	1 236

Tabellen under viser fisket fra utenlandske fartøyer i NØS i Nordsjøen de senere år. På grunn av at det ikke ble inngått kvoteavtale mellom Norge og EU før 24. januar 2004, ble det praktisk talt ikke fisket breiflabb fra utenlandske fartøyer før 24. januar 2004.

Tabell 5: Utenlandsk fangst av breiflabb i Nordsjøen – pr. 24. mai 2004.

Nordsjøen	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
EU	822	1 238	1 311	1 215	1 541	1 720	1 925	1 720	1 643	700
Andre	16	-	2	4	4	18	25	11	2	8
Totalt	838	1 238	1 313	1 219	1 545	1 738	1 950	1 731	1 645	708
Pr. 24.5.	397	673	759	649	945	899	1 047	761	848	708
24.1.-24.5.	379	608	621	562	827	826	913	666	760	708

Som vi ser av tabellen over har reguleringstiltakene vi har innført i trålfisket etter breiflabb hatt en marginal effekt til nå i år.

5. UTFORDRINGENE FRAMOVER

Fiskeridirektørens utgangspunkt er at breiflabbestanden skal reguleres gjennom tekniske reguleringer som kan håndheves på en kostnadseffektiv måte. I garnfisket innebærer dette at fredning blir det sentrale og bærende reguleringstiltaket. I tillegg vil en ha fokus på at maskevidden blir respektert, samt at det ikke drives med ulovlig store garnmengder.

Den største utfordringen framover blir å få en mer balansert regulering der alle flåtegrupper bidrar til et bedre beskatningsmønster. I denne sammenheng er fisket av breiflabb under minstemål i trål og snurrevad et alvorlig problem. Målsettingen må være å få fisket etter breiflabb innrettet mot fisk over minstemålet, og at innblandingen av breiflabb i trålfisket etter andre fiskeslag begrenses til uunngåelig bifangst.

Disse forholdene kompliseres av at norske reguleringer på dette punkt vil få betydelige konsekvenser for utenlandske fiskere.

Fiskeridirektøren ser det slik at det neste år vil være behov for å stramme inn reguleringstiltakene for alt fiske etter breiflabb.

2004. Fiskeridirektøren besluttet etter møtet at også norske fiskere kunne fiske tobis i EU-sonen fra og med 1. mars 2004.

I en pressemelding fra Havforskningsinstituttet av 2. april 2004, ble det opplyst at et letetokt etter tobis i norsk økonomisk sone i Nordsjøen 21. – 27. mars 2004, bekrefter at situasjonen for tobisbestanden er meget bekymringsfull. Området som ble dekket under letetoktet strekker seg fra Vikingbanken i nord til de viktige tobisfeltene på og omkring Vestbanken i sør. Ifølge Havforskningsinstituttet ble det kun påvist ubetydelige mengder tobis. Det ble imidlertid påpekt at det enda er tidlig på året, slik at det ikke kan utelukkes at tobisen fremdeles befinner seg nedgravd i sand og således er utilgjengelig for fangst.

Havforskningsinstituttet fant i midlertid grunn til å uttrykke bekymring for tobisbestanden i Norges økonomiske sone. I 2003 var fisket meget svakt, dette til tross for en sterk årsklasse i 2001. Denne årgangen ble imidlertid fisket opp allerede som null- og ettåring. I 2002 var det meget svak rekruttering. Fisket i 2004 avhenger således av størrelsen på 2003-årgangen. Høsten 2003 var utbyttet av yngelfisket svakt i forhold til innsatsen, noe som indikerer en svak årgang.

Havforskningsinstituttet opplyste at det ovennevnte sammenholdt med årets letetokt gjør situasjonen meget bekymringsfull, både med hensyn til årets tobisfiske og faren for at bestanden befinner seg i en ytterst alvorlig situasjon. Det ble videre orientert om at Havforskningsinstituttet vil nøye overvåke fiskeriet som ble åpnet 1. april.

2. UTVIKLINGEN I TOBISFISKET HITTIL I ÅR

Tabell 1: *Utvikling i fangst og deltakelse i NØS og EU-sonen 1995-2003*

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004 ¹
Fangst (tonn)	263.490	160.702	350.672	343.625	187.589	119.015	187.459	175.985	29.641	25.822
Antall fartøy	56	58	57	71	56	67	57	58	47	27

Sammenlignet med på samme tid i fjor er årets fiske noe bedre med hensyn til fangstkvantum selv om det historisk sett er meget beskjedent kvantum. Årets fangst er imidlertid allerede på samme nivå som totalkvantumet i fjor. Med hensyn til antall deltakende fartøy så vil nok dette øke noe utover sesongen, men det er tydelig at innføringen av enhetskvoter har redusert antall fartøy betydelig i denne flåtegruppen.

Tabell 2: *Norske fangster (tonn) fordelt på soner i 1995-2004*

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004 ¹
NØS	257.990	147.046	349.400	335.400	159.600	107.100	172.900	118.900	24.541	11.958
EU-sonen	5.500	13.656	1.300	8.000	28.000	11.900	14.500	57.000	5.100	13.864
Totalt	263.490	160.702	350.700	343.400	187.600	119.000	187.400	175.900	29.641	25.822
EU-sonen i % av totalfangst	2,1 %	8,5 %	0,4 %	2,3 %	14,9 %	10 %	7,7 %	32,4 %	17,2 %	53,7 %

Tabell 2 over viser at tilgjengeligheten av tobis i EU-sonen har vært bedre i år enn i fjor. Over halvparten av all den norske fangsten er fisket i EU-sonen i år. Andelen til EU-sonen har aldri vært så høy tidligere.

¹ Pr. 21. mai 2004.

Sak 6d Fisket etter sjøkreps

Krepsetrålutvalget som ble nedsatt av Fiskeridirektøren for å vurdere forslag til konsesjonsordning og nye utøvelsesregler for fiske etter sjøkreps avgav sin innstilling 5. november 2002. Fiskeridepartementet sendte innstillingen på høring 2. april 2003.

Fiskeridepartementet besluttet gjennomført følgende oppfølging av Krepsetrålutvalgets innstilling ved brev til Fiskeridirektoratet den 4. august 2003:

- At fartøy som har adgang til å delta i trålfiske etter reker sør for 62° N, fartøy med avgrenset nordsjøtrålkonsesjon og fartøy med nordsjøtrålkonsesjon gis adgang til å delta i trålfiske etter kreps. Det skal være fri adgang til å drive krepsetrålning for fartøy på eller under 11 meter, på samme måte som disse har fri adgang til reketrålning.
- At trålfiske etter kreps bare kan utøves med vanlig konsumtrål, for å unngå problemene knyttet til bifangst i krepsefiske. Innenfor 4 n. mil og i et område i østre Skagerrak øst for en linje fra Napa til Skagen, videreføres likevel dagens regler for utforming av krepsetrål og bifangst for fartøy under 15 meter. De geografiske avgrensningene må likevel vurderes i samarbeid med fiskeriorganisasjonene.
- At fartøy over 11 meter som har adgang til å delta i trålfiske etter reker sør for 62°N og som ikke har avgrenset nordsjøtrålkonsesjon eller nordsjøtrålkonsesjon, tildeles avgrenset nordsjøtrålkonsesjon. Ved at kreps foreslås lagt inn i disse to konsesjonstypene, vil utskiftningsreglene for disse gjelde også for kreps.
- At utskiftningsreglene for trålfiske etter reker sør for 62° N oppheves for alle fartøygrupper.
- At lengdegrensen for fartøy med avgrenset nordsjøtrålkonsesjon heves til 27,5 meter, samt at tobis, øyepål og kolmule trekkes ut av konsesjonsgrunnlaget. Fartøy med avgrenset nordsjøtrålkonsesjon som faktisk har fisket og levert tobis, øyepål eller kolmule, tildeles vanlig nordsjøtrålkonsesjon.
- At utskiftningsreglene for fartøy med nordsjøtrålkonsesjon endres, slik at disse fritt kan skifte ut innenfor en øvre begrensning på 27.5 m og 250 kbm lasteromsvolum.
- At det arbeides videre med problemstillingen knyttet til krepsetrålning nord for 62° N.

Fiskeridepartementet ba i tillegg Fiskeridirektoratet følge opp saken videre på følgende punkter:

- Spørsmålet om de minste fartøyene fortsatt skal kunne nytte krepsetrål innenfor 4 n. mil, eventuelt i utvalgte områder.
- Krepsetrålning nord for 62° N

Fiskeridirektoratet holdt høsten 2003 møte med Norges Fiskarlag, Vest- Norges Fiskarlag og Oslofjorden Fiskerlag samt videre korrespondanse og oppfølgingsmøte med Fiskeridepartementet for å finne frem til løsninger på ovennevnte problemstillinger.

Fiskeridirektoratet fant å måtte fastholde tidligere tilrådning om at det ikke gis anledning til å drive krepsetrålning nord for 62° N. Videre ble det fastholdt etablert et forbud mot krepsetrålning innenfor 4. n. mil utenom Skagerrak. Utenfor 4 n. mil utenom Skagerrak kan kreps bare fiskes med vanlig konsumtrål.

